

வேதப் பழமையா னசௌரா ஷ்டர்ம்

ஆசிரியர் : தெஸ்மா . T.R. பா ஸ்கர்
183/8, 2வது அக்ரஹா ரம்,
சேலம் # 636 001.
Ph : (0427) 2250894
<http://palkar-41.tripod.com>
E-Mail : desvanbhaskar@yahoo.co.in

பொ ளுளடக்கம்

பக்கம் எண்

முன்னுரை	2
ஆசிரியர் உரை	4
மொழி என்பது என்ன?	10
சௌரா ஷ்டர் மொழியின் பழமை	15
வேதத்தில் சௌரா ஷ்டர்ம் - குறிப்புகள்	21
வரலாற்றில் சௌரா ஷ்டர்ம் - குறிப்புகள்	21
சௌரா ஷ்டர் இலக்கண நூல்கள்	26
சௌரா ஷ்டர் இலக்கிய நூல்கள்	28
வரலாற்று ஆதாரங்கள்	37
சிந்து சமவெளி நா கரிக காலம்	41
வருவாயியாக சௌரா ஷ்டர்த்தின்	
ஆட்சியாளர்கள்	44
கிருஷ்ணர் காலத்திய ஜனநாயக ஆட்சி	
நிர்வாக முறை	48
உபர்காட் கோட்டை	51
ஸ்வாமியேவகா நந்தரை எழுச்சி கொள்ளச்	
செய்த சௌரா ஷ்டர்ம்	55
சௌரா ஷ்டர் தபால் தலைகள்	80
வரலாற்று நிகழ்வுகள்	81
சிந்து	91
சௌரா ஷ்டர் நாடோடிக் கதை	94
சௌரா ஷ்டர் பழமொழிகள்	96
சமஸ்கிருத சௌரா ஷ்டர் வார்த்தை ஒப்பீடு	101
புறையுண்ட நா கரீகம்	104
சௌரா ஷ்டர்த்தின் பிரபலங்கள்	109
சௌரா ஷ்டர் மொழியின் எழுத்துருவங்கள்	118

முன்னுரை

பலரால் செளரா ஷ்டர்ம் என்ற ராஜ்யம் இருந்தா? என்று கேள்வி கேட்கப்படுகிறது அக் கேள்வி எழுப்பப் படுவதற்கேற்ப சூழ்நிலையும் பிறவும் சந்தேகத்திற்கு இடம் கொடுக்கும் வகையில் உள்ளது எனவே பலரும் செளரா ஷ்டர்ம் என்றால் தங்களுக்கு தோன்றிய வகையில் பொருள் கொள்கின்றனர்.

செளரா ஷ்டர்ம் என்றால், “100 மொழிகள் கலந்த மொழி” என்று கூறுவாறும், செளரா ஷ்டர்ம் என்றால், “100 சமஸ்தானங்கள் இணைந்த பகுதி” என்று கூறுவாறும் உள்ளனர். ஏனெனில் காலம் செய்த கோலம் அது எனினும் வரலாற்றின் துண்டான சில பக்கங்களை இணைத்தால் செளரா ஷ்டர்மத்தின் முழுமையான வரலாறும், அதன் தற்கால நிலையும் எளிதில் அறிந்து கொள்ளும் படியும் உள்ளது

தமிழகத்தில் உள்ள செளரா ஷ்டர் மக்கள், தமது செளரா ஷ்டர்மத்துடன் எந்த தொடர்பும் இல்லாத வாழ்க்கையை பல நூற்றாண்டுகளாக வாழ்ந்து வருகின்றனர். இதற்குக் காரணம், நாடோடிகளாக இடம் பெயர் ஆரம்பித்த காலமுதல் தாம் சென்றடையும் பிரதேச ராஜா, மந்திரிகள் போன்றோர்களுக்கு அரசவை நெசவாளிகளாகவே பெரும்பாலும் பணிாற்றினர். பின்னர் காலம் மாற மாற அரசர்களின் ஆதரவு குறைந்ததால், சாதாரண நெசவாளிகளாக ஆகிவிட்டனர்.

தமிழகத்திற்கு செளரா ஷ்டர்மர்கள் மூன்று குழுக்களாக வந்தவர்களென அறியப்படுகிறது கஜினி புகமது படையெடுப்பின் போது இடம் பெயர்ந்தவர்கள். சத்ரபதி சிவாஜியின் அரசாங்க வேலையில் சேர்ந்து அதன் காரணமாக தமிழகம் வந்தவர்கள், மேலும் ஷெய்நகர பேரரசில் வேலை செய்து அவரது காலத்தில் தமிழகம் வந்தவர்கள். இது போகஸ்தல யாத்திரை செய்து பிரபாஸ் பட்டினம், சோமநாதேஸ்வரர் தொடங்கி மதுரை சோமசுந்தரேஸ்வரரை காண வந்து இங்கு தங்கியவர்கள், என பல்வேறு காலகட்டங்களில் தமிழகம் வந்ததாக அறிகிறோம்.

பெரும்பாலானவர்கள் சூப்தர் காலம் முடிவற்ற பின்னர், செளரா ஷ்டர் பிரதேசத்திலிருந்து இடம் பெயர் ஆரம்பித்தனர் என்பதை வரலாற்றின் பக்கங்களிலிருந்து நாம் அறிய முடிகிறது படிப்பறிவற்ற, நெசவத் தொழிலை மட்டுமே நம்பி வாழுகிற நிலை இன்னும் பெரும்பாலான தமிழக செளரா ஷ்டர் மக்களிடையே நீடிக்கிறது ஏழ்மை, அறியாமை காரணமாக பலர் அவதியுறும் நிலையும் காணக் கிடைக்கிறது ஆனாலும், பலரது உந்துதலால், செளரா ஷ்டர்மத்தின் முழுமையான வரலாற்றை அணைவரும் அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆசை பிறந்தது இதன் விளைவே இப்புத்தகம்.

பழைய ஐம்பத்தாறு தேசங்களில் ஒன்றான செளரா ஷ்டர்ம் என்ற பகுதியின் எல்லை எது? அத் தேசத்தை ஆட்சி செய்தவர்கள் யார்? யார்? அப் பிரதேச மொழி எது? மற்றும் பல்வேறு வட்டார வழக்குகள், வாழ்க்கை முறை, ஆகியவற்றை பற்றி அறிய ஆதாரங்கள் எவை? என்று தேடித் தொகுக்கப்பட்டது

வேதம், புராணங்கள், வரலாற்று நூல்கள், மற்றும் உண்மைச் சம்பவக் கதைகள், செளராஷ்டிர பிரதேசத்தில் வாழ்ந்த அறிஞர்கள், அவர்களைக் கண்டுபிடிப்புகள், சாதனைகள் மற்றும் தமிழக செளராஷ்டிர மக்களின் பழமொழிகள், ஆகியவற்றை ஆதாரமாகக் கொண்டு இந்நூல் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆசிரியர் உரை

செளராஷ்டிர பிரதேச வரலாறு என்று தேட ஆரம்பித்தால், குஜராத்தின் ஒரு பகுதியான செளராஷ்டிரத்தையே பலரும் கைகாட்டினார்கள். அங்கு சென்று ஆராய்ந்த போது வரலாறு முழுமையாகக் கிடைக்கவில்லை. பின்னர் ஒருவரின் ஆலோசனையைப் பெற்றேன். அதாவது முன்பு செளராஷ்டிர மாநிலம் என்று ஒரே மாநிலமாக இருந்தது அது தற்போது குஜராத், மஹாராஷ்டிரா என இரண்டாக பிரிந்துள்ளது எனவே மும்பை சென்று செளராஷ்டிர வரலாற்றைப் பற்றி தேடுமாறு தகவல் கிடைத்து ஆனால் மும்பையிலும் சரிவரக் கிடைக்கவில்லை.

ஆயினும் யுவாங் சுவாங் குறிப்பின்படி செளராசேனி ராஜ் என்பது மதராஸ் முதல் ஹாலியா வரை செளராஷ்டிர ராஜ்யம் இருந்தது என நாம் அறிந்திருக்கிறோம். அவ்வளவு பெரிய எல்லையான செளராசேனி ராஜ் என்ற தேசமானது மக்கள் தொகை பெருகப் பெருக ஆங்காங்கே பிரிந்து பல தேசங்களாக ஆகிவிட்டது யுவாங் சுவாங் குறிப்பிட்ட எல்லை பல்வேறு மாற்றங்களைக் கண்டுள்ளது அவற்றின் பூரண வரலாற்றை எழுதுவது தற்போது சாத்தியமில்லை. எனவே தற்கால தமிழக செளராஷ்டிர மக்களின் மொழி மதம், பழக்க வழக்கங்கள் ஆகியவற்றை பெரும்பாலும் ஒத்ததாக இருக்கும் வடபாரதப் பிரதேசத்தின் வரலாற்றை மட்டும் எழுதினால், தமிழக செளராஷ்டிர மக்களின் அங்கீகாரத்தைப் பெறும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இதன் முன்முயற்சியாக ஆங்கிலேயர் காலத்தில் இருந்த “செளராஷ்டிர மாநிலம்” என்ற எல்லை எடுத்துக் கொண்டுள்ளேன். அதாவது யுவாங் சுவாங் குறிப்பிட்ட எல்லையில் நிற்பது சதவீதம் நான் எடுத்துக் கொண்டது ஆயினும் யுவாங் சுவாங் குறிப்பிட்ட எல்லையையும், அதற்கு முற்பட்ட ஜோராஷ்டிரர் காலத்தில் ஈரான்(பாரசீகம்) வரை பரவி இருந்ததையும் கோட்டுக் காட்டியுள்ளேன். முழு எல்லையையும் விரித்தால் புத்தகம் மிக விரிந்துவிடும். இப்புத்தகத்தில் குறிப்பிடப்படும் செளராஷ்டிர மாநிலமானது தற்போதைய குஜராத், மஹாராஷ்டிரா, மத்திய பிரதேசின் ஒரு சிறிய பகுதி, மேற்கு ராஜஸ்தான் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியது.

சுதந்திர பாரதத்தில் தற்போதைய நிலவரப்படி “செளராஷ்டிர” என்ற பெயர் குஜராத்தின் ஒரு பகுதியை மட்டுமே குறிக்கும். எனினும் குஜராத்தின் மற்ற பகுதி மக்களும், மகாராஷ்டிர மக்களும் தங்களது மாநிலம் முன்பு செளராஷ்டிர மாநிலமாக இருந்தது என்பதை அறிந்தே வைத்திருக்கிறார்கள்.

மேற்கண்ட பெரிய எல்லை கொண்ட செளராஷ்டிரம் சுருங்கி விட்டதா?

இல்லை. செளராஷ்டிர மக்களாலேயே பெயர் மாற்றம் செய்யப் பெற்று விட்டது ஹூணர் படையெடுப்பின் போது பஞ்சாபின் மேற்பகுதியிலிருந்து குஜராத்தின் வரலாறு

பழங்குடி மக்கள் செளரா ஷ்ட்ரத்தில் தஞ்சம் அடைந்தனர். அவர்களுக்கு அடைக்கலம் கொடுத்து தனியாக ராஜ்ய நிர்வாகம் செய்து கொள்ளுமாறு செளரா ஷ்ட்ர ராஜ்யம் கூறிவிட்டது குஜ்ஜார்கள் 'கூர்ஜர்' என்ற பெயரில் தமது எல்லை வரையறுத்துக் கொண்டனர். ஆனாலும் செளரா ஷ்ட்ரம் என்ற பெயரே வெளிநாட்டவர் முதல் உள்நாட்டவர் வரை அனைவருக்கும் தெரிந்த பெயராக பல காலம் நீடித்தது.

இந்நிலையில் ஸ்ரஸ்ரீம் பையெடுப்பானது பாரத நாட்டை நாளுக்கு நாள் தாழ்த்திக் கொண்டே இருந்தது இதன் விளைவாக மக்களின் கோபம் ஒரு பக்கம் பொங்கிக் கொண்டே இருந்தாலும், வலிமை மிக்க ஸ்ரஸ்ரீம் ராஜ்யத்தை ஹிதுக்களுக்கிடையே இருந்த ஒற்றுமையின்மையால் எதிர்க்க முடியவில்லை. மேலும் ஹிது தர்மப்படி கூடித்திரியர்கள் மட்டுமே போரிட வேண்டும் என்ற விதி இருந்ததால், மீண்டும் மீண்டும் அணைத்து போரிலும் கூடித்திரியர்கள் மட்டுமே போரிட்டனர். எனவே கூடித்திரியர்களின் எண்ணிக்கை குறைந்தது எனவே நாட்டிற்கு போராளும் வீரர்களின் எண்ணிக்கை குறைந்ததால் ஆங்காங்கே சிறு சிறு குழுக்கள் ஆளத் துவங்கின. ஸ்ரஸ்ரீம்கள் இந்துக்களின் குறுநில மன்னர்கள், மற்றும் பல போர்க்குழுக்களைதங்களோடு இணைத்துக் கொண்டு பாரதத்தை வெற்றி கொண்டனர். இதன் விளைவாக பாரதத்தின் பொருளாதார, மத, தனிமை, சமுதாய சுதந்திரமானது ஸ்ரஸ்ரீம்களின் கொடுங்கோலாட்சியில் சிறிதளவு கூட தடைதாக்கிக் கூட பார்க்கவில்லை. தேச துரோகிகள், மற்றும் ஸ்ரஸ்ரீம் கூட்டணி நாட்டை ஆண்டு வந்தது தேச பக்தர்களோ துன்புற்ற நிலையில் இருந்தனர். எப்படியாவது தேச துரோகிகள், மற்றும் ஸ்ரஸ்ரீம்கள் சேர்ந்த ஸ்ரஸ்ரீம் ஆட்சியை பாரதத்திலிருந்து அகற்ற வேண்டும் என ஏங்கிக் கொண்டு இருந்தது.

அவர்களின் ஏக்கம், கனவுகள் மஹாரா ஷ்ட்ர பிரதேசத்தில் உண்மையாக ஆரம்பித்தது சத்ரபதி சிவாஜி பூரண ஹிது ஸ்வராஜ்யம் என்ற தேசபக்தர்களின் ஆட்சியை நிறுவினார். ஆயினும் சிவாஜிக்குப் பின்னர் அந்த ஆட்சி தடுமாறும் நிலை ஏற்பட்டது.

காலங்காலமாக செளரா ஷ்ட்ரமானது வெளிநாடுகளுடன் வியாபாரம் செய்து நல்ல செல்வ வளம் பெற்றிருந்தது இதன் காரணமாகவும், சுகவாழ்க்கை வாழ விரும்பிய பெரும்பாலான மக்களின் மனநிலை காரணமாகவும் சிறுபான்மை ஸ்ரஸ்ரீம்களைக் கூட எதிர்க்கும் பொறுப்பையாரும் சரிவர ஏற்கவில்லை. ஏதாவது அதிசயம் நடந்தால் தான் உண்டு இல்லையெனில் நாமனைவரும் நம்மிடமுள்ள பணம் தீரும் வரை கப்பம் கட்டி வாழ்வோம். பணமெல்லாம் தீர்ந்தபின் ஸ்ரஸ்ரீமாக மாறிவிட வேண்டியது தான் என புலம்பியபடியே வாழ்ந்திருந்தனர்.

இந்நிலையில் இங்கிலாந்தின் மேற்கிந்திய கம்பெனி வியாபாரம் செய்யும் நோக்கோடு இந்தியா வந்தது அவர்களிடமிருந்த துப்பாக்கி போன்ற ஆயுதங்கள் நமக்குப் புதிது ஸ்ரஸ்ரீம்களை எதிர்க்கத் தக்க பலம் துப்பாக்கியில் உள்ளது என செளரா ஷ்ட்ர மக்கள் உணர்ந்து கொண்டனர். எனவே சோதனை முறையாக இந்தியாவில் முதன் முதலாக சூரத் நகரின் நிர்வாகப் பொறுப்பை ஆங்கிலேயருக்கு ஒத்தகைக்கு விட்டனர்.

அதாவது நாங்கள் இவ்வளவு வரிசை செலுத்தி விடுகிறோம், நீங்கள் எங்களை ஆட்சி செய்யங்கள் என்று தாமசுவே முன்வந்து ஆங்கிலேயரிடம் குரத்தை ஒப்படைத்தனர்.

தங்களை ஆளும் முஸ்லீம் ராஜ்யம், பல தேச துரோக ஹிதூக் குழுக்களின் ஆதரவிலேயே ஆளுகிறது மற்ற தேச பக்த ஹிதூ குழுக்கள் தோல்வி கண்டதால் பாரதம் முஸ்லீமவசம் போய்விட்டது தோல்விடைந்த மற்ற ஹிதூக் குழுக்கள் குழறிக்கொண்டிருந்தனர். தற்போது ஆங்கிலேயர் ஆதரவுடன், முஸ்லீம் மதவெறி ஆட்சியை அகற்ற ஆங்கிலேயரை துணைக் கொண்டனர். இதன் விளைவு இந்தியா ஆங்கிலேயருக்கு அடிமை ஆகிவிட்டது ஆனாலும் ஆங்கிலேயரிடமிருந்து துப்பாக்கியின் தொழில் நுட்பம், மற்றும் புதிய சில கண்டுபிடிப்புகளின் தொழில் நுட்பங்கள் அவர்கள் மூலமாகவே பாரதம் வந்தது முதன் முதலில் செளராஷ்டிர பிரதேச சமஸ்தான அரசர் ஒருவரே தனக்கென தனியாக ஒரு தண்டவாளம் அமைத்து ரயில் நிலையம் அமைத்தார். அந்த அளவுக்கு வசதி (இன்றைய நிலைமையிலும் இந்தியாவின் நெ.1 பணக்காரராலும் ரயிலை சொந்தமாக வாங்க முடியாது) இது போன்ற சில காரணங்களினால் ஆங்கிலேய ஆட்சிக்கு எதிர்ப்பு சிலகாலம் இல்லாதிருந்தது

தேச பக்த ஹிதூக்களின் குழு ஒன்றிணைந்து கொள்ள சில காலம் பிடித்தது அக்கால கட்டமே ஆங்கிலேயர் நம்மை ஆண்டது முஸ்லீம் ஆட்சியை அகற்றப் போராடிய செளராஷ்டிரமானது ஆங்கிலேய ஆட்சியை அகற்ற ஒரு பின்னணியை பெற்றது அது மகாத்மா காந்தி ஆம்! மகாத்மா காந்தி செளராஷ்டிரத்திலுள்ள போர்பந்தரில்தான் பிறந்தவர். அவரின் தலைமையில் சாதாரண வல்லப்பாய்படேல் மற்றும் பலர் போராடி சுதந்திர ஆட்சியை அடைந்தனர்.

ஆனாலும், பன்னெடுங்கால முஸ்லீம் ஆட்சியால், கட்டாய மதமாற்றம் நடைபெற்றது இதனால் பல இந்துக்கள் முஸ்லீமாக மாறிவிட்டனர். இதனால் முஸ்லீம்கள் தனியாக குழுவாக இருந்து ஆங்கிலேயரை எதிர்த்துக் கொண்டிருந்தனர். ஹிதூ தேசபக்தர்களின் மனநிலையை உணர்ந்த காந்தி, முட்டுதனமும், நியாய தர்மமும் பார்க்காத முஸ்லீம்களின் உதவியும் பாரதம் சுதந்திரம் அடையத் தேவை என்று கருதினார். எனவே முஸ்லீம்களாகாங்கிரசில் சேருமாறு அழைத்தார். இதன் பின்னரும் முஸ்லீம்கள் தேசபக்த ஹிதூ மக்களுடன் சரிவர இணையவில்லை. எனவே போராட்டத்தின் இறுதியில் கிடைத்த சுதந்திரத்தில் முஸ்லீம் பங்கு என்று தனியாக வேண்டும் என முஸ்லீம்கள் கலவரங்கள் நிகழ்த்தினர். மதத்தின் பெயரால் பாகிஸ்தான் பிரிக்கப்பட்டது அப்போது புராதன செளராஷ்டிரத்தின் ஒரு பகுதியான சிந்து மாகாணம் பாகிஸ்தான் நாட்டிற்கு சொந்தமாகி விட்டது

சுதந்திர பாரதமானது நேரு 1967ம் ஆண்டு மொழிவாரி மாநிலமாக பிரிக்கப்பட்டது அப்போது ஒன்றாக இருந்த செளராஷ்டிர மாநிலமானது குஜராத், மஹாராஷ்டிர என இரு மாநிலமாக பிரிக்கப்பட்டது

இதன் காரணமாக செளராஷ்டிர என்ற பெயர் குஜராத்தின் ஒரு சிறு பகுதியின் பெயராக மாறி விட்டது மக்கள் அரசின் நிதியுதவி பெற ஒரு ஆயுதமாக மாநில பிரிப்பு போராட்டம் நடத்தினர். இதில் வெற்றியும் அடைந்தனர். ஆனாலும் மாநிலங்களின் பெயர்

மாற்றமானது செளரா ஷ்ட்ரத்தின் பழைய எல்லை எது என்பதை முடிவு செய்ய அறிஞர்களே தடுமாறும்படிச் செய்து விட்டது ஜாதி அரசியலின் பங்கும் இதில் உண்டு.

மாநில பிரிப்பின் பின்னணியில் உள்ளது மோசமான அரசியலே. அதாவது தனி மாநிலமாகப் பிரிந்தால், மத்திய அரசின் நிதி ஒதுக்கீடு அதிகமாகக் கிடைக்கும் என்பதன் காரணமாகத்தான் செளரா ஷ்ட்ர மாநிலமானது இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டது. செளரா ஷ்ட்ர மாநிலத்தை பிரிப்பதாக அரசிற்கு எண்ணம் இல்லை. ஆனால் மத்திய அரசின் சலுகைகளை அடைய வேண்டி, செளரா ஷ்ட்ர மாநில மக்களில் ஒரு பிரிவினர், திடீரென தங்களை குஜராட் மக்களின் வாரிசுகள் என அறிவித்துக் கொண்டு, குஜராட் மாநிலம் பிரிக்க வேண்டும் என போராடினர். அரசின் தடியடி, போன்ற பல பிரச்சனைகளுக்குப் பிறகு பிரிக்கப்பட்டது இதன் காரணமாக செளரா ஷ்ட்ரா என்ற பெயர் மறைந்து விட்டது.

ஆயினும் குஜராட், மஹாராஷ்ட்ரா ஆகியவை தற்போதைய துடிப்பான பழைய செளரா ஷ்ட்ர தேசத்தின் தற்போதைய பிள்ளைகள். குஜராத்தியும், மராட்டியும் செளரா ஷ்ட்ர மாநிலத்தின் இரு வேறு வட்டார வழக்குகள். இவ்வரலாற்றை தொகுத்து வழங்குவதில் நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

இப்படிக்கு

டி.ஆர்.பாஸ்கர்.

மொழி என்பது என்ன?

மொழியப்படுவது மொழி அதாவது பேசப்படுவது மொழி ஒலியை அடிப்படையாக உடையது மொழி செயற்கையாகப் பல ஒலிகளை மனதின் ஒலித்துத் தன் கருத்தைப் பிறருக்கு அறிவிக்கிறான். பிறர் கருத்தைத் தானும் அறிகிறான். எழுத்து என்பது ஒலியின் வரி வடிவ அடையாளமே ஆகும். அந்த அடையாளத்தைக் கண்டவுடன் இந்த அடையாளத்திற்கு இந்த ஒலியை உச்சரிக்க வேண்டும் என நாம் கற்றுக் கொள்கிறோம். உலகின் பெரும்பாலான மொழிகள் எழுத்து வடிவம் பெறாமல் இன்னும் பேச்சு வழக்கிலேயே உள்ளன.

மொழி ஒன்றையானாலும் அது வட்டாரத்திற்கு வட்டாரம், அதாவது இடத்திற்கு இடம் சில மாறுபாடுகளை அடைந்து காணப்படும். இம்மாறுபாடுகள் பேசும்போது ஏற்படும் மாறுபாடுகள் மற்றும், உள்ளூர் வழக்கத்திற்கு ஏற்பவும் மாறுபடும். ஆனால் பெரும்பாலும் மூலமொழியிலிருந்து மாறுபடுவதில்லை. இம்மாறுபாடுகள் அதிகமாகிவிட்டால் அது தனி மொழியாக ஆகிவிடும். இந்த வட்டார வழக்குகளை (dialects) என்று ஆங்கிலத்திலும், பிரதேச மொழி என்று தமிழிலும் குறிப்பிடுவது வழக்கம். மலையாளம் தமிழின் திசை மொழி நாளாவட்டத்தில் அடர்ந்த காடுகள், மலைகள், ஆறுகள் இவற்றால் போக்குவரத்து அருகி வேற்றுமை பெருந்துவிட்டதால் இத் திசை மொழிகள் தனிமொழியாகி விட்டது.

தொன்மையான மொழிகளில் சில மிக கடினமானதாக இருப்பதை காணலாம். ஆனால் அதன் வட்டார வழக்குகளே மிக எளிமையானதாக இருப்பதைக் காணலாம்.

தமிழ் மொழியை மலையாளத்துடன் ஒப்புநோக்கும் போது மலையாளம் என்னையானதாக இருக்கிறது

சமஸ்கிருத்துடன், அதன் வட்டார வழக்குளை ஒப்பு நோக்கினால் வட்டார வழக்குகள் என்னையானதாக இருக்கிறது

உலக மொழிகளில் 85 சதவீத மொழிகளைப் பேசுவோரின் மக்கள் தொகை என்ன தெரியுமா? சிறு சதவீதம்தான். ஆனால் 15 சதவீத மொழிகளையே பெரும்பாலான மக்கள் பேசுகின்றனர்.

இன்று உலக மக்கள் பேசும் மொழி 10 மொழிக் குடும்பங்களாக பிரிக்கப்படுகிறது
1) இந்தோ-ஐரோப்பியன் மொழி 2) செமிடிக்-ஹெமிடிக் இன மொழிகள் 3) ஷனா-திபெத்திய மொழி 4) திராவிட மொழிகள் 5) யூரல்-ஆல்டாய் மொழிகள் 6) மலேய - போனேஷிய மொழிகள் 7) ஆப்பிரிக்க - நீக்ரோ மொழிகள் 8) அமெரிக்க-இந்திய மொழிகள் 9) காசுயன் மொழிகள் 10) பல கூட்டு மொழிகள்.

இந்தோ ஐரோப்பிய மொழிக் குடும்பத்தின் ஒரு பிள்ளையான ஹிந்தி மொழி உலக அளவில் பேசுவோரின் எண்ணிக்கையின் வைத்து அடிப்படையில் 3வது இடத்தை வகிக்கிறது. முதலிடம் ஷன மொழியும், இரண்டாம் இடம் ஆங்கிலமும் பெறுகிறது

மொழி எவ்வாறு தோன்றியது?

மொழியின் தோற்றத்திற்கு மூன்று கோட்பாடுகள் கூறப்படுகின்றன. முதல் கோட்பாடு 'பௌ-வௌ' கோட்பாடு அல்லது பொருளைக் குறிப்பிடும் விதத்தில் சொற்களை அமைத்தல். அதாவது பூணையைக் குறிக்க மியா, மியா, காக்கையை குறிக்க கா கா, நாையைக் குறிக்க லொள், லொள், வாத்தைக் குறிக்க க்வாக், க்வாக் என்று ஒலி எழுப்புவது

இரண்டாம் வது கோட்பாடு 'ஃபூ ஃபூ' கோட்பாடு எனப்படுகிறது. இது உணர்ச்சிகளின் வெளிப்பாடாக மொழி தோன்றியது என்கிறது. கோபம், அச்சம், ஆச்சர்யம், பயம், வலி முதலிய உணர்ச்சிகளை அனுபவிக்கும்போது நாம் தாமதமே ஒலி எழுப்புகிறோம். வலிக்கும்போது 'ஐயோ' என்கிறோம். ஆச்சரியத்தால் 'ஆ' என்கிறோம்.

மூன்றாம் வது கோட்பாடு "யோ-ஹியோ" கோட்பாடு இதில் ஷனை செய்து ஒலி எழுப்புகிறோம். குழுவில் உள்ள அனைவரும் ஷனை செய்யும்பொழுது ஒலியின் குறிப்பை புரிந்து கொள்வார். நாளாவட்டத்தில் எல்லோருக்கும் இது நன்கு புரிந்தபின் ஷனை செய்யாமலேயே ஒலியெழுப்பி அதன் பொருள் அனைவருக்கும் புரிந்து விடும். ஷனை நம் பக்கம் அணைத்து வா என்றும், நமக்கு எதிர்த்திஷையில் அணைத்து போ என்று கூறுவது போல் செயல்களைச் செய்து கொண்டே ஒலியெழுப்பி பின்னர் வெறும் ஒலிக்கே செயலின் பொருள் விளங்கி விடும்படி பயிற்சி செய்துகொள்வது

ùN[WóxhW YWXóB : @±ØLØm NòWØm

தற்கால நவீன பாரத நிர்வாக நிலப்பிரிவின்படி "சௌராஷ்டிரம்" என்ற பகுதி குஜராத், மஹாராஷ்டிரம் என்ற இரு மாநிலங்கள் சேர்ந்த பகுதியாகும். ஆங்கிலேயர்

காலத்தில் செளரா ஷ்ட்ரா மா நிலம் என்பது தற்போதைய குஜராத், மஹாரா ஷ்ட்ரா என்ற இரு மாநிலங்களையும் குறிக்கும். பிற்காலத்தில் 1967ல்- நேரு மொழிவாரி மாநிலம் என இந்தியாவை பிரித்த போது செளரா ஷ்ட்ரத்தை குஜராத், மஹாரா ஷ்ட்ரா என இரு மாநிலமாக பிரித்தார். எனவே செளரா ஷ்ட்ரத்தின் வரலாறு என்று தேடத் துவங்கினால் ஆதாரங்கள் கிடைப்பது அரிதாக இருக்கிறது மேலும் இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டில் செளரா ஷ்ட்ரம் என்ற நாடு குஜராத் மாநிலத்தில் உள்ள ஒரு சில மாவட்டங்களே என்று அறியப்படுவதால், செளரா ஷ்ட்ர பிரதேசத்தின் வரலாறு குஜராத் மாநில வரலாறு என்ற பெயரிலேயே தேட வேண்டியிருக்கிறது செளரா ஷ்ட்ரமானது குஜராத் தலைநகரம் அரபியாவை சமஸ்கிருதத்தின் பேச்சு வழக்கு மொழியாக பரவிருந்தது பின்னர் அது பலப்பல வட்டார வழக்கு மொழிகளாக மாறி விட்டது இப்புத்தகத்தில் நாம் பாரத எல்லைக்குள் உள்ள செளரா ஷ்ட்ர வரலாறு பற்றியே முக்கியமாக காணப்போகிறோம்.

மேலும் தற்காலத்தில் குஜராத் மாநிலத்தில் பேசப்படும் “குஜராத்தி” மொழிதான் தாய்மையான குஜராத்தி என்றும் செளரா ஷ்ட்ரம், கட்ச் ஆகிய பகுதிகளில் பேசப்படும் குஜராத்தி மொழி வட்டார வழக்காகவும், பிற மொழிக்கலப்புள்ளதாகவும் கருதப்படுகிறது இது சரியா? இல்லையா? என்பதை நாம் செளரா ஷ்ட்ரத்தின் வரலாற்றை ஆழ்ந்து படித்தோமானால் புரியும். மேற்கூறிய கருத்து மிக மிக தவறான ஒன்று. ஏனெனில் இதிகாச, புராணங்கள், வேதங்களில் செளரா ஷ்ட்ரம் என்ற தேசம் பற்றிய விவரங்கள் வருகிறது ஆனால் குஜராத், மஹாரா ஷ்ட்ரா என்ற தேசங்களைப் பற்றிய குறிப்புகள் வேத, இதிகாச, புராணங்களில் இல்லை. பழைய வரலாற்றாசிரியர்கள், பயணிகள், வெளிநாட்டு வியாபாரிகளின் குறிப்புகள் ஆகியவற்றில் “செளரா ஷ்ட்ரம்” என்று குஜராத், மகாரா ஷ்ட்ரா ஆகிய மாநிலத்தில் உள்ள பல்வேறு ஊர்களைக் குறிப்பிட்டு தத்தமது பயண காலத்தில் எழுதிய புத்தகங்களில் உள்ளது நினைவு கூரத்தக்கது

கி.பி 5ஆம் நூற்றாண்டிற்கு பிறகு “குஜ்ஜர்” என்ற மக்கள் அகதிகளாக செளரா ஷ்ட்ரத்தில் குடியேறினர். அவர்களின் பெயரால் தற்போது குஜராத் என்ற மாநிலம் உள்ளது குஜராத் என்பது பின்னால் வந்த பெயர் என்பதை கவனித்தால், தற்கால குஜராத்திகள் தங்களின் முன்னோடிகள் செளரா ஷ்ட்ரர்கள் என்று அழைக்கப்பட்டனர் என்பதை எளிதில் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

பாரத அரசாங்கம், மற்றும் குஜராத் மாநில அரசாங்கத்தால் உலகம் முழுவதும் பல்வேறு புத்தகங்கள், ஆராய்ச்சியாளர்கள் வாயிலாக குஜராத் என்ற பெயரிலேயே செளரா ஷ்ட்ரத்தின் ஒரு பகுதி வரலாறு எழுதி வெளியிடப்பட்டு விட்டது எனவே செளரா ஷ்ட்ரம் என்றால் அதன் தற்காலப் பெயர் குஜராத் என்று நாம் புரிந்து கொண்டு இந்த புத்தகத்திலுள்ள ஆதாரங்களைப் படிக்க வேண்டும்.

உலகின் மிகப் பழைய நகரங்களில் ஒன்றான சிந்து சமவெளி நாகரிக காலத்திய குடியிருப்புகள் எங்கே உள்ளது? தற்கால குஜராத்தில் செளரா ஷ்ட்ர பிரதேசம் என்று அழைக்கப்படும் மேற்கு குஜராத்தில் தான் அமைந்துள்ளது ஹரப்பா குடியிருப்புகளும் செளரா ஷ்ட்ர பகுதியில்தான் அமைந்துள்ளது மிகச் சமீப காலமாக பத்திரிக்கைகளில் வெளிவந்த கடலில் மூழ்கிய பெரு நகரம் ஒன்றும் செளரா ஷ்ட்ர பகுதியில்தான்

கண்டறியப்பட்டுள்ளது அந்நகரம் சிந்து சமவெளி எகிப்து நா கரிகத்தை விட பழமையானது என்பதால், “உலகின் முதல் நாகரிகம்” சௌரா ஷ்ட்ரத்தின் பகுதியில் அமைந்துள்ளது என்பதை உணரலாம்.

தற்கால தென்பாரத சௌரா ஷ்ட்ர மக்கள் தங்கள் பூர்வீகம், மற்றும் தங்களது பழங்கால வரலாற்றினை அறியும் வண்ணம் இந்நூல் வெளியிடப்படுகிறது.

இந்நூலுக்கு ஆதரவு தெரிவித்து பயனடையுமாறு வேண்டுகிறோம்.

சௌரா ஷ்ட்ர மொழியின் பழமை

மொழி என்பது பிறருடன் தொடர்பு கொள்ளும் சாதனம். ஆதி மொழியாகிய சமஸ்கிருதம், தமிழ் ஆகியவைகளிலிருந்து பிரிந்ததே பாரதத்தின் இரு பெரும் மொழிப் பிரிவுகள். சமஸ்கிருதம் பராசக்தியால் ஏற்படுத்தப்பட்டது தமிழ் சிவபெருமானால் உருவாக்கப்பட்டது என்கிறது புராணங்கள். காலப்போக்கில் சமஸ்கிருதமும், தமிழும் பலவேறு பேச்சு வழக்கு மொழிகளாக மாறின. அவைகளில் ஒன்று சௌரா ஷ்ட்ரம். சமஸ்கிருதம் பேசப்பட்ட காலத்திலிருந்தே சௌரா ஷ்ட்ர மொழிக்கு நீண்ட வரலாறு உண்டு. சமஸ்கிருதத்தின் பேச்சு வழக்கு மொழிகள் எவை? எவை? அம்மொழிகளுக்கும், சௌரா ஷ்ட்ர மொழிக்கும் என்ன தொடர்பு? என்பதை பார்ப்போம்.

தற்காலத்தில் தமிழானது சேரநாடு என்ற கேரளத்தில் மலையாளம் என்ற பெயரில் பேசப்படுகிறது. தமிழ்நாட்டிலும் கொங்குத் தமிழ், திருநெல்வேலித் தமிழ், இலங்கைத் தமிழ் என பிரதேச வாரியாக சற்றே மாற்றி பேசப்படுவதைப் போல சமஸ்கிருதம் பல பேச்சு வழக்குகளாக வெவ்வேறு பகுதிகளில் வெவ்வேறு காலகட்டத்தில் பேச்சு வழக்கில் இருக்கிறது அவைகள் எவை? அதில் சௌரா ஷ்ட்ர மொழியானது எப்பிரிவில் கீழ்வருகிறது எனவும், பார்ப்போம். முதலில் சமஸ்கிருதம் 3ஆக பிரிந்த காலத்திலிருந்து தொடங்குவோம்.

பேச்சு வழக்கு மொழி பேசப்பட்ட காலம்

1) தூய சமஸ்கிருத மொழி - கி.மு 900 கி.மு வருடம் வரை பேசப்பட்டது

2) பிபாஷா என்ற சமஸ்கிருதப் பிரிவு - கி.மு 700 வருடம் வரை பேசப்பட்டது

3) பிராகிருத சமஸ்கிருதப்பிரிவு கி.மு 700 லிருந்து தற்காலம் வரை

2) பிபாஷா :

பிபாஷா என்ற சமஸ்கிருத மொழியின் பேச்சு வழக்கு நாளடைவில் மூன்று பெரிய பகுதிகளில் 3 விதமாக மக்களால் பேசப்பட்டது. மக்கள் வாழ்ந்த பகுதிகளின் திசைகளை அடிப்படையாக கொண்டு 3 விதங்களில் பிபாஷா பிரிவு சமஸ்கிருதம் கீழ்காண்டு பெயர்களை அடைந்தது அவை,

அ) உத்தரி பிபாஷா (வடக்கு மாநில மக்களால் பேசப்படும் பிபாஷா பிரிவு சமஸ்கிருத மொழி)

ஆ) மத்ய பிபா ஷா (மத்திய மா நில மக்களா ல் பேசப்படும் பிபா ஷா பிரிவு சமஸ்கிருத மொழி)

இ) தக்ஷிண பிபா ஷா (தெற்கு மா நில மக்களா ல் பேசப்படும் பிபா ஷா பிரிவு சமஸ்கிருத மொழி)

3) பிரா கிருதி :

பிரா கிருதி என்ற சமஸ்கிருத மொழியின் 3வது பிரிவு அது இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டிலும் வழக்கிலுள்ள சமஸ்கிருதத்தின் பேச்சு வழக்கு அந்த பிரா கிருதி என்ற சமஸ்கிருத பேச்சு வழக்கு மொழியானது மேலும் 4 வட்டார மொழிகளாகப் பிரிந்தது அமை,

அ) மத்ய பிரகிருதி (மத்திய மா நில மக்களா ல் பேசப்படும் பிரா கிருதி பிரிவு சமஸ்கிருத மொழி)

ஆ) பூர்வ பிரகிருதி (கிழக்கு மா நில மக்களா ல் பேசப்படும் பிரா கிருதி பிரிவு சமஸ்கிருத மொழி)

இ) தக்ஷிண பிரகிருதி (தெற்கு மா நில மக்களா ல் பேசப்படும் பிரா கிருதி பிரிவு சமஸ்கிருத மொழி)

ஈ) உத்தர பிரகிருதி (வடக்கு மா நில மக்களா ல் பேசப்படும் பிரா கிருதி பிரிவு சமஸ்கிருத மொழி)

பிபா ஷா என்ற சமஸ்கிருதத்தின் 2வது பிரிவு பேசப்பட்ட இடங்கள்: பஞ்சாப், உத்தரபிரதேஷ், பீஹார், ராஜஸ்தான். கி.பி. 1ஆம் நூற்றாண்டு முதல் இப்பிரிவு பெங்கால், ஹரியா ஆகிய இடங்களிலும் பேசப்பட்டது

சமஸ்கிருதத்தின் உடனிருந்த பிற அங்க மொழிகள்

சௌராஷ்டிர மொழி மற்றும் அதன் பிரிவுகளான கன்னோஜி அயோத்தி, கரிபோலி புந்தேலி பாக்ஹலி போஜ்புரி ஆகியவை சமஸ்கிருதத்தின் அங்க மொழிகள் ஆகும். சமஸ்கிருத மொழி காலப்போக்கில் வளர்ந்த ஷீம் தரப்பட்டுள்ளது சமஸ்கிருதத்தின் பல்வேறு பேச்சு வழக்குப் பெயர்களை காண்க. சமஸ்கிருதத்தின் வளர்ச்சி இந்தியா விரிந்து ஐரோப்பா, ரஷ்யா வரை விபாபித்திருந்தாலும், நாம் இங்கு காணப்போவது இந்திய எல்லைக்குள் உள்ள மொழிகளைப் பற்றிய விவரங்கள் மட்டுமே. விளக்கத்தை கீழுள்ள அட்டவணையில் காண்க.

பேச்சு வழக்கு அட்டவணை

சமஸ்கிருத மொழி (3 பிரிவுகள்)		
©T0` 0@-P	©W0; P\$ @-P#u00` IuTVo	RtL0X ©-P#uTVo
அ)மத்ய பிபா ஷா (ஸமஸ்கிருதத்தின் பேச்சு வழக்கு) (கி.மு 700 வரை)	உத்தர பிபா ஷா (கி.மு 700 க்குப் பிறகு) அவந்தி பாஞ்சாலி	காந்தாரி, கன்னோஜ் மேவாடி மார்வாரி கரிபோலி(என்கிற)ஹரியாணி கோஹலி போஜ்புரி கன்னோசி

ஆ)பிரா சிய பிபா ஷா
(ஸமஸ்கிருதத்தின்
பேச்சு வழக்கு

மகதி
வாங்கி,கௌடி
ஓட்டி
கா மருபி
அங்கி
மதிலி

இ)தகஷி பிபா ஷா
சமஸ்கிருதத்தின்
பேச்சு வழக்கு

மஹா ரா ஷ்டரி
ஷ்டரி (மஹா ரா ஷ்டரா மா நில பகுதி)
UNF Woxh-
ஆந்திரி
கர்னா டி

அயோ த்தி
மா ல்வி
மகஹி
பெங்கா லி
ஓரியா
அஹோ பிஅசா மி
அங்கிகா
மிதிலி
மரா ட்டி
வாஹடி
I Wój S
ஆந்திரி (தெலுங்கு)
கன்னடம்

(அடிக்கோ ட்ட மொழியை கவனிக்கவும்)

அட்டவணையை நோக்கும் போது சமஸ்கிருதமானது இரு பெரும் பேச்சு மொழியாக பேசப்பட்டது தெரியவரும். அவை “பிபா ஷா”, மற்றும் “பிரா கிருதி”. மேலும் சமஸ்கிருதமானது பல பேச்சு வழக்காகப் பிரிந்ததை, நாம் எந்தொ கப் புரிந்து கொள்ள வேண்டுமெனில், அட்டவணையில் “தற்கால பிரிவு பெயர்” என்கிற பகுதியில் இருந்து படிக்க ஆரம்பித்து வலமிருந்து இடமாகப் படித்தால் பழங்காலப் பிரிவுகள் எளிமையாக விளங்கும். இப்பேச்சு வழக்கு மொழியின் பெயர்கள் அனைத்தும் நிலம் அல்லது திசையின் பெயரைக் கொண்டுள்ளதை மனதில் கொள்க.

பேச்சு வழக்கு மாறாமல் இருக்கும் பல மொழிகளில் ஸௌரா ஷ்டரா மொழியும் ஒன்று என்பதை அட்டவணையின் மூலம் அறியலாம். “விரஜ பாஷை” என்பது சமஸ்கிருத மொழியின் 3வது பிரிவான பிரா கிருதம் என்ற பிரிவில் வருகிறது சமஸ்கிருதத்தின் பிரா கிருத மொழி வழக்கின் காலம் சுமார் 2500 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டது அட்டவணையில் பிரா கிருதத்தின் அங்க மொழியாக ஸௌரா ஷ்டரம் என்ற மொழி உள்ளது அது மொழி ஆராய்ச்சி அறிஞர்களால் குறிக்கப்பட்டுள்ளது இந்த அட்டவணையானது உலகெங்கிலுமுள்ள மொழி ஆராய்ச்சி வல்லுநர்களால் உருவாக்கப்பட்டு அனைத்து நாடுகளிலும் “மொழியியல்” என்ற பட்டப் படிப்பு படிப்பவர்களுக்கு பாடமாகவும் இந்த அட்டவணை இருந்து வருகிறது எனவே இந்த அட்டவணையைப் படித்தால், 2500 ஆண்டுகளுக்கு முன்னிருந்து ஸௌரா ஷ்டர் மொழி தொடர்ந்து பேசப்படுகிறது என்ற உண்மை தெரியவரும். ஸௌரா ஷ்டரம் பல மொழிகள் கலந்து பேசப்படும் மொழியல்ல என்பதும், சமஸ்கிருதத்தின் பேச்சு வழக்கு வட்டார மொழிகளில் சிறப்பு பெற்ற ஒரு மொழி என்றும் புரியும்.

அச் ஸௌரா ஷ்டர் மொழியானது காலப்போக்கில், பிறமொழியுடன் கூடி புதிய வட்டார மொழியாகவும் ஆங்காங்கு பல்வேறு ஊர்களில் உருவெடுத்துள்ளது ஸௌரா ஷ்டர் மொழியின் பழைய இலக்கணம் சமஸ்கிருதத்தை அடிப்படையாக கொண்டது தற்காலத்தில் ஸௌரா ஷ்டர் மொழிக்கு வடபாரதத்தில் குஜராத்தி எழுத்துருபும், தென் இந்தியாவில் தனியான எழுத்துருபும் உள்ளது

விரஜ பாஷை என்கிற ஸௌரா ஷ்டர் மொழியானது கி.மு 700இல் விரஜ பாஷை மற்றும் கோசலி என்ற இரண்டு பெயர்களில், இரண்டு மொழிப் பிரிவாக மக்களிடையே பேச்சு வழக்கில் இருந்தது கோசலி மொழி கி.பி.300 இல் மேலும் மூன்று மொழிகளாக விரிவடைந்தது

மேலும் விஜய் பாண்டியின் மற்றொரு பேச்சு வழக்கான “கரிபோலி” என்ற மொழியானது அரபி, பெர்சிய, துருக்கி ஹிந்துஸ்தானி மொழிகள் கலந்து பேசப்படும் மொழியாகும்.

“புந்தேல்” என்ற மொழி விஜய் பாண்டியும் தமிழ் மொழியும் கலந்த கலப்பாகும். விஜய் பாண்டியான்கிற ஸௌராஷ்டிர மொழி 2500 வருடங்களுக்கு முன்பிருந்தே பேசப்பட்டு வழக்கிலிருந்து வருகிறது

சீன பயணி “யுவாங் சுவாங்” தமது பயண குறிப்பில் “ஹூலியா விலிருந்து மதரா ராஜ்யம் வண விஜய் பாண்டியை (ஸௌராஷ்டிர மொழி) பேசப்பட்டது என குறிப்பிட்டுள்ளார்” ஸௌராஷ்டிர ராஜ்யத்தில் கலப்பற்ற விஜய் பாண்டியை பேசப்படுகிறது ஹூலியா ஹூலியா பிற மொழி கலந்து “கரிபோலி” என்று பேசப்படுகிறது எனவும் குறிப்பிடுகிறார் யுவாங் சுவாங். (கரிபோலி தற்கால இந்திய அரசால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட மொழி, தற்காலத்தில் குஜராத்தில் பேசப்படும் பேச்சு வழக்குகள் ஸௌராஷ்டிர, வாசவி குஜராத்தி, கண்டேசி, கோலி ஆகியவை. இவை இன்று நடப்பிலிருக்கும் ஸௌராஷ்டிர பாண்டியின் பேச்சு வழக்குகள். ஆக பல மொழி கலந்த கலப்பு ஸௌராஷ்டிர அல்ல, பழமையான மொழிதான் என்பது இதிலிருந்து தெளிவாகிறது இடம், காலம் சூழ்நிலைகளுக்கேற்ப பேச்சு வழக்கு சிறிது மாறினாலும் பழமையான மொழி என்பது புலனாகும்.

தமிழ்நாட்டில் ஸௌராஷ்டிரர் வந்த காலம்.

தமிழ்நாட்டிற்கு ஸௌராஷ்டிரர் வந்த காலத்தை கணிப்பது கடினம். எனினும் ஸௌராஷ்டிரர் என்ற பெயரை வைத்துப் பார்க்கும் பொழுது அவர்கள், சூத்தர் காலத்தில் அல்லது அதற்கு அடுத்து ஸௌராஷ்டிர நெசவாளர்கள் இடம் பெயர் ஆரம்பித்தனர். கி.பி 388ல் சூத்தர் ஆட்சி நடந்தது கி.பி 500 வாக்கில் ஸௌராஷ்டிரர்கள் தொழிலைத் தேடி இடம் பெயர் ஆரம்பித்தனர். பிற்கால நாயக்கர் ஆட்சிக் காலத்திலும் ஸௌராஷ்டிரர்கள் தமிழகத்திற்கு வந்ததாக மதுரை நாயக்கர் மஹாலில் உள்ள கல்வெட்டு தெரிக்கிறது

உலகின் மிகப் பழமையான நூலான வேதத்தில் ஸௌராஷ்டிர மொழி பற்றிய குறிப்புகள்

வேதம்: இதற்கு மற்றொரு பெயர் ச்ருதி ரிஷிஸ் தவத்தால் கண்டறிந்தது வேதம். விரும்பியதை அடைவதற்கும், விரும்பாததை தவிப்பதற்கும் வழிகாட்டும் நூல். வேதங்கள் 4. ருக் வேதம். யஜுர் வேதம். ஸாம வேதம். அதர்வண வேதம். யஜுர் வேதம் கிருஷ்ண யஜுர் வேதம், சுகல் யஜுர் வேதம் என இரண்டாக உள்ளது வேதங்கள் சாணகன் என்ற பாகங்களாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளது ருக் வேதம் 21 சாணகன். யஜுர் வேதம் 101 சாணகன். ஸாம வேதம் 1000 சாணகன். அதர்வண வேதம் 9 சாணகன். வேதம் 4 முக்கிய பாகங்களால் ஆனது 1)ஸம்ஹித 2) ப்ரமாணம் 3) ஆரண்யகம் 4) உபநிஷத். ருக் வேதம் 10,552 மந்திரங்கள், யஜுர் வேதம் 1975 மந்திரங்கள், ஸாம வேதம் 1875 மந்திரங்கள், அதர்வண வேதம் 5977 மந்திரங்கள். வேத மந்திரத்தை கூறும்பொழுது காணையில் இதயத்திலிருந்து புலி உறுபுவது போன்று மந்திரம்

கூற வேண்டும். மதியம் கழுத்திலிருந்தும், மாணையில் வாயின் உதட்டு நுனியிலிருந்தும் கூற வேண்டும் என்பது உச்சரிப்பு விதி.

வேதத்தில் ஸௌரா ஷ்ட்ரம் - குறிப்புகள்

அதர்வண வேதத்திலுள்ள ஸௌரா ஷ்ட்ரதேசம் பற்றிய குறிப்பு பின்வருமாறு. மஹா ஷ்ட்ரணு உலகப் படைப்பிற்கு முன் பிரளய காலத்தில் ஆலிஸையில் குழந்தையாக படுத்துக்கொண்டு கடலில் மிதந்து கொண்டிருந்தபொழுது கடல் பொங்கியது அப்பொழுது குழந்தை வடிவான மஹா ஷ்ட்ரணு கடல் பொங்கியதைப் பார்த்து பயந்து அழுதார். அப்போது அவரை சமாதானம் செய்யலலிதா திரிபுரசுந்தரி தேவியின் அம்சமாக "பகலா முகி" (பீதாம்பரா) என்ற சக்தி, சிறந்த ஸௌரா ஷ்ட்ர தேசத்தில் மஞ்சள் நிற ஜலம் நிறைந்த ஓடையில் தோன்றி, கடலை அமைதியுறச் செய்தாள்-என்ற செய்தி உள்ளது. இதிலிருந்து பிரளய காலத்திலும் ஸௌரா ஷ்ட்ர தேசம் அழியா திருந்தது என்று கொள்ளலாம். (இன்றும் நம் மக்கள் பலர் பீதாம்பரம் என்ற பெயர் வைத்துக்கொள்வதை காணலாம். வல்கா, வகேலா என்ற பெயரும் அச்சக்தியின் பெயரையே குறிக்கும்)

வரலாற்றில் ஸௌரா ஷ்ட்ரம் - குறிப்புகள்

சாகர சகாப்தம் கி.மு 78 ல் ஆரம்பிக்கிறது

ஷ்ட்ரம சகாப்தம் கி.மு 57ல் ஆரம்பிக்கிறது

1) கி.பி இரண்டாம் நூற்றாண்டில் செளரா ஷ்ட்ரம் என்னும் பிரதேசத்தை ஆண்டு வந்த ருத்ரதாமன் என்ற அரசன், சுதர்சனம் என்ற ஏரியை அரசாங்க செலவில் பழுதுபார்க்க முற்பட்டான். இதை அவனுடைய மந்திரிகள் அங்கீகரிக்கவில்லை. எனவே, அவன் தன் சொந்தப் பணத்தைப் போட்டு பழுதுபார்க்கும் வேலைபை முடித்தான். இது அந்த மன்னனின் சாசனத்திலிருந்து ஆதாரமாக எடுக்கப்பட்டுள்ளது.

கி.பி 130-150 வரை செளரா ஷ்ட்ரத்தை ஆண்ட சகர மன்னர்களுள் முக்கியமானவர் ருத்ரதாமன். அவர் கத்தியவார் (கட்ச்) பகுதியில் ஏரியை பாசனத்திற்காக மேம்படுத்தியதற்கான போற்றப்படுகிறார். ருத்ரதாமன்-1 என்ற (கி.பி 130-150) சாதவாகனர்களை இரு முறை போரிட்டு தோற்கடித்து தனது ஆட்சிப் பிரதேசத்தைத் தக்க வைத்துக் கொண்டார். தங்களுக்குள் சண்டையிட்டுக் கொண்டாலும், சாதவாகனர்களுக்கும், ருத்ரதாமன் வம்சமான, சகர வம்சத்திற்கும் திருமண உறவு இருந்தது.

பின்னர் உஜ்ஜயினி மன்னர் ஷ்ட்ரமாதியார் சகரர்களை வெற்றி கொண்டார். ஷ்ட்ரம சகாப்தம் என்ற காலண்டர் உருவாக்கப்படுகிறது.

கி.பி 200 ல் கிரேக்க மன்னன் அலெக்சாண்டர் படையெடுப்பு பின்னர் பார்த்தியர்கள் ஆட்சி

பார்த்தியருக்குப்பின் குஷானர் ஆட்சி

குஷானர் ராஜ்யம் மத்திய ஆசியாவின் பல பகுதிகள், ரஷ்யா, ஈரானின் ஒரு பகுதி, ஆப்கானிஸ்தானின் ஒரு பகுதி, பாகிஸ்தான், மற்றும் வட இந்தியா முழுவதும் குஷானர் ஆட்சி நடைபெற்றது.

பின்னர் சூத்தர் ஆட்சி

சந்திர சூத்தர் செளரா ஷ்ட்ரத்தி 4 நூற்றாண்டாக ஆண்டு வந்த ஷாகா சத்ரபாஸ் என்ற மன்னர் வம்சத்தை வென்றார். ஆனாலும் செளரா ஷ்ட்ரத்தின் ஒரு பகுதி அவர் ஆட்சியில் இல்லை. இவர் காலத்தில் ஹுணர் என்ற கூட்டத்தாரின் படையெடுப்பு நடந்தது ஹுணர் படையெடுத்த சமயம் செளரா ஷ்ட்ரத்தில் தஞ்சமடைந்த “சுஜ்ஜர்” என்ற பெயர் கொண்ட இந்து மக்களின் பெயரால் தற்போது செளரா ஷ்ட்ரத்தின் ஒரு பகுதி சுஜ்ஜராத் என்று அழைக்கப்படுகிறது

2) சந்திரசூத்த மௌரியனுடைய ஏகாதிபத்திய ஆட்சி நடந்த காலத்தில், செளரா ஷ்ட்ர ராஜ்யம் ஜனநாயக சூடியரசாக இருந்தது என்பதும், மௌரியருக்கு அடங்கியது அல்ல என்பதையும் சாணக்கியரின் அர்த்த சாஸ்திரத்திலிருந்து அறியலாம்.

அந்த ஜனநாயக சூடியரசில் கடைப்பிடிக்கப்பட்ட வாழ்க்கை முறை என்ன? மக்கள் அனைவரும் ராணுவப் பயிற்சி கட்டாயமாக இருந்தது அதாவது மக்கள் அனைவருமே போர்வீரர்களாயிருந்தார்கள். இதனால் மக்கள் விசையத்தையோ, மற்ற தொழில்களையோ புறக்கணித்துவிட வேண்டிய அவற்றிலும் வல்லவர்களாயிருந்தார்கள். எனவே ராஜ்யத்தில் செல்வம் கொழித்திருந்தது என்பதைச் சொல்லத் தேவையில்லை. செல்வம், கலை, அறிவு ஆண்மை இவை ஒன்றொன்று போட்டி போட்டுக் கொண்டு வளர்ந்து செழும்புடன் திகழ்ந்தன.

பின்னர் மால்வா மன்னர் யசோதர்மன் ஹுணர்களை வென்றார்.

சூத்தர் காலத்தில் நெசவாளர் சூடிபெயர்தல்

செளரா ஷ்ட்ரத்திலிருந்து கி.பி 473ல் மால்வா வீரகு நெசவாளர்கள் இடம் பெயர்ந்தனர். நெசவாளர்களின் வருவாயை பெரிதும் சூத்தப் பேரரசு நம்பி இருந்தது அவர்கள் இடம் பெயர்ந்து வேறு ஊர்களுக்குச் சென்றதால், அவர்கள் மூலம் கிடைத்த வருவாய் நின்றது தனது ராணுவச் செலவைக் கூட செய்ய இயலாமல் போனதால் சூத்த சாம்ராஜ்யம் சரிந்தது

ஆனாலும் சூத்தர் காலம் பொற்காலம் என போற்றப்படுகிறது

நெசவாளர் இடப் பெயர்ச்சிக்கான காரணம்

சூத்தர்கள் செளரா ஷ்ட்ரத்திலிருந்து ஐரோப்பிய நாடான ரோமனுக்கு பட்டு ஏற்றுமதி செய்தனர்

கி.பி 550 வரை இந்த ஏற்றுமதி தொடர்ந்தது அதன் பிறகு சீனா விருந்து ரோமானியர்கள் பட்டு தயாரிப்பைக் கற்றுக் கொண்டதால் ஏற்றுமதி வீழ்ச்சி அடைந்தது செளரா ஷ்ட்ரத்திலிருந்த நெசவாளர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு மிக மிகக் குறைந்தது

இச்சூழ்நிலையில் பல நெசவாளர்கள் கூட்டாக செளரா ஷ்ட்ரத்திலிருந்து மாண்டசோர் என்ற இடத்திற்கு இடம் பெயர்ந்து வாழத் துவங்கினர். இந்நிகழ்ச்சிக்குப் பின்னர் பாரதம் முழுவதும் செளரா ஷ்ட்ர தேச நெசவாளர்கள் சூடி பெயர்ந்து வாழத் துவங்கினர். (காலப்போக்கில் சில இடங்களில் சூடிபெயர்ந்த ஊரில் உள்ள மக்களோடு

கலந்து விட்டனர். சில இடங்களில் செளரா ஷ்ட்ரர் என்ற பெயரோடு வாழ்கின்றனர். சில இடங்களில் செளரா ஷ்ட்ரர் என்ற அடையாளப் பெயர்கூட இல்லாமல், படிப்பறிவற்று, ஏழ்மை நிலையில் வாழ்ந்து கொண்டுள்ளனர். இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டிலும் கர்நாடக, மகாராஷ்ட்ர எல்லையில் இவ்வாறான செளரா ஷ்ட்ரர் என்ற அடையாளப் பெயரில்லாத, ஆனால் செளரா ஷ்ட்ர மொழி பேசும் மக்கள் பல கிராமங்களில் நெசவையே தொழிலாகக் கொண்டு இன்றும் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.)

நெசவாளர் இடப் பெயர்ச்சி, ஏற்றுமதி வீழ்ச்சி, பணைவர் தொல்லை ஆகியவை காரணமாக சூத்தர் பேரரசு வீழ்ச்சி அடைந்தது சூத்தர்களின் அரசாங்க மொழி சமஸ்கிருதம். காமசூத்திரம் என்ற புத்தகம், சூத்தர் காலத்தில் எழுதப்பட்டது அது செளரா ஷ்ட்ரத்தைச் சேர்ந்த வாத்தையனரால் எழுதப்பட்டது குஜராதில் வாலாபி வம்சத்தவர் சூத்த பேரரசை வெற்றி கொண்டனர்.

உலகம் பரவி ஸௌரா ஷ்ட்ரம் - குறிப்புகள்

பழைய பாரதத்திலிருந்து ஒரு செளரா ஷ்ட்ர தேச ஞானி பாரசீக நாட்டின் ஒரு பகுதியான, தற்கால ஈரான் நாட்டிற்குச் சென்று நெருப்பை வைத்து கடவுளை வழிபடும் சம்பிரதாயத்தை அங்குள்ள மக்களுக்கு கற்றுக்கொடுத்து அவர்களை நல்வழிப்படுத்தினார். அவர் வழி வந்தவர்கள் ஜோரா ஷ்ட்ரர்கள் (பாரசி) என்று அழைக்கப்படுகின்றனர். அவர்களின் வரலாறு தான் ஈராணின் பண்டைய வரலாறு. அதை இன்றும் ஈராணின் பல்வேறு தொல்பொருள்காட்சிச் சாலைகளில் காணலாம். காலப்போக்கில் ஜோரா ஷ்ட்ரர்கள் இஸ்லாமிய மதத்தின் ஆதிக்கத்தால் மதம் மாற்றப்பட்டனர், நாடு கடத்தப்பட்டனர். இன்றும் ஜோரா ஷ்ட்ரர்களின் மன்னர் லண்டனில் வசித்து வருகிறார்.

இதிலிருந்து செளரா ஷ்ட்ரம் என்பது மிகப் பழமையான வாழ்க்கை முறை என்பதும், மக்களிடையே நன்கு பரவிருந்தது என்றும் வேதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது என்றும் தெளிவாகிறது. இன்றைய ஜோரா ஷ்ட்ரர்களின் நிலை என்ன? ஈராணி, தங்கள் மதத்திற்கு சுதந்திரம் இல்லாததாலும், இஸ்லாமிய அரசால் அடக்கி வைக்கப்பட்டுள்ளதாலும், தனி நாடு கேட்டு போராடிக் கொண்டுள்ளனர்.... (இதற்கு மேல் இவ்விடயத்தை விளக்கினால் இந்நூலின் நோக்கம் மாறிவிடும் என்பதால் அடுத்தது செல்வோம்.)

கஜினி புகழ்மது இந்தியாவை நோக்கி படையெடுத்த படையெடுப்புகளில் புகழியமானது ஸௌரா ஷ்ட்ர தேசத்தில் உள்ள சோமநாதபுர சிவ ஆலயத்தை நோக்கியதாகும். 18 முறை நடந்த இப்போரில் இறந்த ஸௌரா ஷ்ட்ர போர்வீரர்களும், ஆலயத்தை வழிபட வந்த, பாதுகாக்க வந்தவர்களின் எண்ணிக்கையும் எண்ணி அடங்காது லட்சக்கணக்கானோர் மாண்டனர். மாண்டவர்களின் பூணூல் எடையே டன் கணக்கில் அங்கிருந்த கடற்கரையில் சேர்ந்தது என்றால் இறந்தோரின் எண்ணிக்கையை கணக்கிட்டுக்கொள்ளலாம். தொடர்ந்த அன்யி படையெடுப்புகளால் ஸௌரா ஷ்ட்ர மக்களின் எண்ணிக்கை வெகுவாக குறைந்தது அதனால் முஸ்லீம்களுக்கும், பிறகு ஆங்கிலேயர்களுக்கும் நாடு அடிமைப்பட்டது ஆயிரத்தை நூறு ஆண்டுகளாக, அலெக்சாண்டர் முதல் இஸ்லாமியர், ஆங்கிலேயர் வரை எடுத்த படையெடுப்புகளைத்

எதிர்கொண்ட நாடு அடிமைப்பட்டு விட்டது உலகின் வல்லரசாக இருந்த பாரதத்தில், ஆன்மிக சூருவாக இருந்த பாரதத்தில், வறுமையும், அறியாமையும் தாண்டவமாடியது இதன் காரணமாக நாடு வீழ்ந்தொடங்கியது கஜினியின் இந்த சூறையாடலை அல்புரனி முதல் ஹபீப் வண அணவரும் கண்டித்தனர். அவரின் இந்த சூறையாடலுக்கு காரணம் இஸ்லாமை வளர்ப்பதற்கு என்றில்லாமல், பொன்னாசை காரணமாக உள்ளது என குற்றம் சாட்டினர் அவர்கள். கஜினியின் காலாட்படையில் இருந்தவர்களை பலரை அவரவர் விருப்பப்படி இந்து கடவுள்களை வழிபட அனுமதித்திருந்தார். கஜினியின் மகன் அதற்கும் ஒரு படிமேல் போய், தமது படையில் உள்ள முஸ்லீம் கலகக் காரர்களை, இந்துக்களின் படைபை அனுப்பியே அடக்கினார்.

நமது ஒற்றுமையின்மையே நம்மை வீழ்த்தியது என்பதில் சந்தேகமென்ன? சின்னச் சின்ன சம்பிரதாய வேற்றுமைகளையும், பிரதேச வேற்றுமைகளையும் ஊதிப் பெரிது படுத்தியதால் வந்த வினை. நாம் அடிமையாகிவிட்டோம்.

ஆனால், வெறும் நானூறே ஆண்டுகளில் அணவரும் ஆங்கிலேய அடிமைத் தனத்திலிருந்து போராடி மீண்டும் பாரதம் மீண்டது சுதந்திர பாரதம் மீண்டும் பிறந்தது மீண்டும் ஸௌராஷ்டிர சோமநாதபுர சிவ ஆலயம் முஸ்லீம் ஆக்கிரமிப்பாளர்களிடமிருந்து சர்தார் வல்லப்பாய் பட்டேல் அவர்களால் மீட்கப்பட்டு அங்கு சிவலிங்கம் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டது மாபெரும் ஆலயம் எழுப்பியது அது வெற்றியின் சின்னம். காலப்போக்கில் ஏற்பட்ட மாற்றத்தின் காரணமாகவும், ஸௌராஷ்டிரர்களிடையே போக்குவரத்து தொடர்பு இல்லாததன் காரணமாக வடநாடு மற்றும் தமிழ்நாட்டு ஸௌராஷ்டிரர்களிடையே பேச்சு வழக்கு வேறுபாடு மிகுந்துவிட்டது வடக்கில் குஜராத் தி எழுத்து முறையை ஸௌராஷ்டிர மக்கள் மேற்கொண்டனர். தென்னாட்டில் ஸௌராஷ்டிர மக்களுக்கென வரி வடிவம் புதிதாக ஏற்படுத்தப்பட்டது பழங்கால ஸௌராஷ்டிர மக்கள் பயன்படுத்திய ஸமஸ்கிருத மொழியின் வரி வடிவத்தை நாம் மேற்கொள்ளாமல் தனிவரி வடிவத்தை மேற்கொண்டது பலவித காரணங்களால் ஆகும்.

“பிராகிருத மொழியானது இலக்கண சுத்தமான சமஸ்கிருதத்தின் பேச்சு வழக்கு மொழியாக இருந்தது (பேச்சுத் தமிழ் என்பது போல). பிராகிருதம் பல நூற்றாண்டு பேசப்பட்டதால் அதுவே தனிமொழியாக தனித்தியங்கத் துவங்கியது

இலக்கணம்

“வரூசி” என்பவர் பிராகிருத சமஸ்கிருதத்திற்கு இலக்கணம் வகுத்தவர்களின் முக்கியமானவர். அவர் சமஸ்கிருதத்தின் அங்கமாக 4 பேச்சு மொழிகளைக் குறிப்பிட்டு, அவை தனித்தியங்கி பல லட்சம் மக்களால் பேசப்படுகிறதால் அதற்கும் தனித்தனி இலக்கணம் வகுத்தார். 1) மஹாராஷ்டிரீ 2) செளராசேனி 3) அவந்தீ 4) மாகதி ஆகியவை அம்மொழிகள் சமஸ்கிருதத்தின் பேச்சு வழக்கு மொழியாக இருந்து தனி மொழியாக ஏற்றம் பெற்றவை. இப்பேச்சு வழக்கு மொழிகளின் பெயர்களை கவனித்தால் அவை ஒவ்வொரு பிரதேசத்தின் பெயரைக் குறிப்பிடுவது தெரியும்.

தவறான ஆரியர் படையெடுப்பு கோட்பாடு :

ஆங்கிலேய அறிஞர்களின் கண்டுபிடிப்பின்படி ரஷ்யாவில் வாழ்ந்த ஆரிய இனத்தார், பேசிய மொழிக்கு வேத மொழி (சமஸ்கிருதம்) என்று பெயர். உலக மொழிப் பிரிவுகளின்படி அதன் தற்காலப் பெயர் “இந்தோ-ஐரோப்பியன்” எனப்படும். ரஷ்யாவிலிருந்து சுமார் 10,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அவர்கள் இந்தியாவிற்கு வந்ததாகவும், அவர்கள் சமஸ்கிருத மொழி பேசியதாகவும், அந்நாளில் இருந்த முக்கிய நாடான ஈராணில் இருந்த ஜொராஷ்டிர மக்களால் பேசப்பட்ட “ஜெண்ட் அவஸ்தா” மொழிக்கும் சமஸ்கிருதத்திற்கும் நெருங்கிய மொழித் தொடர்பு இருந்தது என்றும் ஆங்கில வரலாற்று அறிஞர்கள் பாடுபட்டு கண்டறிந்துள்ளனர். (“ஜெண்ட் அவஸ்தா” என்பது ஈராணில் உள்ள ஜொராஷ்டிரர்கள் என்பார் பேசிய மொழியின் பெயராகும். அதுவும் சமஸ்கிருத மொழியின் ஒரு பேச்சு வழக்குப் பிரிவே)

சமஸ்கிருதமே மூல மொழியாக இருப்பதால், செளராஷ்டிர மொழிக்கு சமஸ்கிருத இலக்கணம் பெரிதும் பொருந்தி வரும். ஆயினும் செளராஷ்டிர மொழிக்கு தனி இலக்கணம் பல நெடுங்காலத்திற்கு முன்பே “வரசூசி” என்பவரால் வகுக்கப்பட்டது

செளராஷ்டிர இலக்கண நூல்கள்: (பெயர், நூல் எழுதியவர், காலம் போன்ற விவரங்கள் கீழே தரப்பட்டுள்ளன.: (செளராஷ்டிரம், மராட்டி, அவந்தி, மாகதீ, ஆகிய மொழிக்கான இலக்கணம் இந்நூல்களில் அடக்கம்)

- 1) “பிராகிருத சர்வஸ்வ” - நூலாசிரியர் : மார்கண்டேயர்
- 2) ‘பிராகிருத லவண’ - நூலாசிரியர் : “சண்ட”, காலம் 3-4ஆம் நூற்றாண்டு
- 3) ‘பிராகிருத காமதேனு (அ) பிராகிருத லங்கேஸ்வர ராவண’
- நூலாசிரியர் : லங்கேஸ்வர் (எ) ராவணன்
- 4) “சம்க்ஷித சார” - நூலாசிரியர் : கிரமகீஸ்வரர் 12ம் நூற்றாண்டு
- 5) ‘பிராகிருதா னு சா சனம்’ - நூலாசிரியர் : புருஷோத்தமர்.
- 6) “பிராகிருத கல்பதரு” - நூலாசிரியர் : தர்க்க வாக்கீச பட்டாச்சாரியர் ராமசர்மா 17ஆம் நூற்றாண்டு
- 7) ‘சித்த ஹேம சப்தா னுசா சனம்’ - நூலாசிரியர் : ஆசார்ய ஹேமசந்திரர் 11ஆம் நூற்றாண்டு
- 8) “பிராகிருத சப்தா னுசா சனம்” - நூலாசிரியர் திரிஷீரமர் 13ம் நூற்றாண்டு
- 9) ‘ஷட்பாஷா சந்திரிகா’ - நூலாசிரியர் லக்ஷ்மிதரர். ஆந்திராணைச் சேர்ந்தவர். இவர் பிராகிருதம், செளராசேனி (செளராஷ்டிரம்) மாகதீ, ஷாசாசீ, சூளி கா ஷாசாசம், அபப்பிரம்சம் ஆகிய சமஸ்கிருத பேச்சு வழக்கு மொழிகளுக்கு ஒரே புத்தகமான (சுவடியில்) இலக்கணம் எழுதியவர். (இதிலிருந்து மொழிக்கு வடக்கு தெற்கு என்ற பேதம் அக்காலத்தில் இல்லை என்பது தெளிவாகிறதல்லவா?)

செளராஷ்டிர இலக்கிய நூல்கள் :

“காதா சப்தசதி” என்ற நூல். தமிழில் உள்ள “அகநானூறு” என்ற இலக்கிய நூலைப் போன்றதாகும். உலகத் தமிழா ராய்ச்சி நிறுவனம் வெளியிட்டுள்ள இதன் தமிழாக்கத்தை படித்து ரசிக்கலாம். இதன் மற்றொரு தமிழாக்கம் “ஆந்திரநாட்டு அகநானூறு” என்கிற நூல். இனையும் தமிழில் படித்து பயன்பெறலாம். (புத்தகத்தின் பெயரைப் பார்த்து ஆந்திர பிரதேசத்தைப் பற்றியது என்று நினைத்து விட வேண்டாம். ஆந்திராவை வடநாடு என்று தமிழ்நாட்டில் ஒதுக்கி வைத்து விட்டதால், இப்புத்தகத்திற்கு இப்பெயர் வந்தது உண்மையில் ஆந்திரநாட்டைப் பற்றியல்ல, பொதுவாக வடபகுதியில் வாழும் மக்களின் சமூக வாழ்க்கையைப் பற்றியது)

“லீலாவதி” என்ற நூல் “கோஹல” என்பவரால் 10ம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட இலக்கிய நூலாகும்.

சிங்கள அரசன் சிலாமேகன் - ஸ்ரீசாரதா ஆகியோரது மகள் லீலாவதி. லீலாவதிக்கும் சாலிவாஹன மன்னர் ஹாலன் என்பவருக்கும் இடையேயான காதல் காவியம் இந்நூல்.

“ஸ்ரீ கீஷ்ணுகாவியம்” என்ற நூல் கிருஷ்ண லீலா சாகர் என்பவர் எழுதியது 13ம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட இந்நூல் கிருஷ்ணரின் திருஷ்ணையாடல்கள் பற்றியது

7ஆம் நூற்றாண்டில் தண்டி என்பவரால் எழுதப்பட்ட “காவியா தரிசனம்” என்ற இலக்கியத்தில், மொழி பற்றிய ஷ்ரீரங்கன் உள்ளது அதில் குறிப்பிட்டுள்ளது என்னவெனில், சமஸ்கிருதம், பிராகிருதமொழி அபப்பிரம்சம் மொழி (பேச்சு வழக்கு சமஸ்கிருதம்) பிராகிருதத்தின் மற்றைய பிரிவுகள் செளரசேனி மொழியானது (சௌராஷ்டிரம், கௌடீ, வாலீ என 3 மொழிப் பெயர்களில் பேசியதைக் குறிப்பிடுகிறது

இதிலிருந்து மிகப்பழமையான காலத்தில் பேசப்பட்ட சமஸ்கிருதம் எவ்வாறு பிரிகிறது எனவும், அதன் அங்க மொழியாக ஆதியிலிருந்தே ஸௌராஷ்டிரமும் பேசப்பட்டு வருகிறது எனவும், இதன் வயதைக் கணிப்பது கடினம் எனவும், உலகின் மிகப்பழமையான மொழிகளில் ஒன்று எனவும் புரியும்.

“வாசுதேவ ஹரிட” என்ற நூல் கிருஷ்ணரின் தந்தை வசுதேவரைப் பற்றியது இது இரண்டு பாகம் கொண்டது இந்நூலின் 1ஆம் பாகம் “சங்கதா சகணி” என்பவராலும், 2ஆம் பாகம் “தர்மசேனகணி” என்பவராலும் எழுதப்பட்டது சங்கதா சகணி எழுதிய 1ஆம் பாகம் 26 லம்பகம், 11,000 ஸ்லோகங்களைக் கொண்டது 2ம் பாகம் 71 லம்பகம், 17,000 ஸ்லோகங்களைக் கொண்டது

புக்கியமாக “வாசுதேவ ஹரிட” மற்றும் “பவுமசரிய” புத்தகங்கள் சிறந்த இலக்கிய நூல்களாகும். “பவுமசரிய” புத்தகத்தை எழுதியவர் விமலசூரி. இதனை 4ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதினார். “காதா சப்தசதி” மற்றும் “ஷ்ரீஜாலக்கம்” ஆகியவை சிறந்த தொகுதி நூல்களாகும். “சேது பந்தனம்” மற்றும் “கௌடவதம்” ஆகியவை சிறந்த காவிய நூல்களாகும்.

மேலும் வரூசி எழுதிய “பிராகிருத பிரகாசம்” என்ற இலக்கண புத்தகத்திற்கு உரைகள் எழுதியவர்கள் : மார்க்கண்டேயர், பரதர், கோஹல ஆகியோர்.

மேலும் 6ஆம் நூற்றாண்டில் “கா த்யா யனர்” எழுதிய உண நூல் “பிராகிரு மஞ்சரி” உணநூலும், 7ஆம் நூற்றாண்டில் பா மஹர் எழுதிய “மனோ ரமா” உணநூலும், 14ஆம் நூற்றாண்டில் வசந்தரா ஜர் எழுதிய “பிராகிரு சஞ்சீவனி” உணநூலும் அணைவராலும் விரும்பி ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட செளராஷ்டிர இலக்கண உண நூல்கள் ஆகும்.

இன்றுள்ள நிலைப்படி, தமிழின் பிற பேச்சு வழக்குகளான மலையாளம், கன்னடம், தெலுங்கு ஆகியவை எவ்வாறு தனித்து இயங்கி தனி இலக்கணம் கொண்டு உள்ளதோ அதே போல் சமஸ்கிருதம் பலப்பல பிரிவுகளாக பிரிந்து பல லட்சம் மக்களால் பேசப்படுகிற தனித்தனி மொழியாகி விட்டது அதிலும் செளரசேனி என்கிற செளராஷ்டிர மொழி சமஸ்கிருத மொழியின் ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே பேச்சு வழக்கிலிருந்து இன்றும் இருந்து வருகிறது.

நாம் முன்பு பார்த்தபடி ரஷ்யாவில் இருந்து வந்த ஆரியர் படையெடுப்பு என்பது ஒரு மிகப்பெரிந்தப்பட்ட கற்பனை. ஒரு வியாதத்திற்காக ஆரியப் படையெடுப்பு என்பது உண்மை என்றே வைத்துக் கொள்வோம். ரஷ்யாவின் ஆரியருக்கும் இரானுக்கும் நெருங்கிய மொழித் தொடர்புண்டு என்பதையும் முன்பு பார்த்தோம். அப்படியிருக்க இந்தியாவின் மீது முஸ்லீம்கள் படையெடுக்க அவசியம் இல்லையே? இந்தியாவிலும் ஆரிய ஆட்சிதான் நடக்கிறது என சுமமா இருந்திருக்கலாமே?

மற்றொரு வாதம் : லெழிவியா கண்டத்தில் தமிழ் பேசும் மக்கள் வாழ்ந்ததாகச் சொல்கிறார்களே? அவர்கள் லெழிவியா கண்டம் கடலில் அமிழ்ந்த போது உயிர் பிழைத்தவர்கள் ஆரியர்களின் பகுதியில் குடியேறினார்கள் என்றும் கேட்கலாமே? திராவிடர்கள்தான் ஆக்கிரமிப்பு செய்தவர்கள் என வாதிடலாமே?

எனவே ஆரிய படையெடுப்பு என்பது கட்டுக்கதை. சமஸ்கிருதமும், தமிழும் பழமையான மொழிகள். புராதன பாரதத்தின் 56 தேசங்களில் தமிழகமும் ஒன்று. புராதன பாரதத்தில் பேசிய முக்கிய மொழிகளில் செளராஷ்டிரமும் ஒன்று. திராவிட என்பது நிலத்தைக் குறிக்கும் சொல். இனத்தைக் குறிப்பது அல்ல.

ஆங்கிலம் இன்று உலகம் முழுவதும் தொடர்பு மொழியாகப் பயன்படுவதைப் போல் சமஸ்கிருதம் அன்றைய உலகத் தொடர்பு மொழி மொழி நாம் பேசுவதற்கே அன்றி, மக்களை மொழி வாரியாக பிரிப்பதற்கு அன்று. காலம், இடம், சூழ்நிலைக்கேற்ப மனிதன் பல மொழிகளைக் கையாண்டு வாழ்கிறான் என்பதே உண்மை.

பழங்கால தமிழுக்கு எழுத்து கிடையாது பின்னர் உருவாக்கப்பட்டு பல மாற்றங்களும் தமிழ் எழுத்துக்களில் செய்யப்பட்டுள்ளது (உலகின் எந்த மொழிக்கும் ஆரம்பத்தில் எழுத்து வடிவம் கிடையாது)

அதேபோல் செளராஷ்டிர மொழிக்கும் வரி வடிவம் உள்ளது தற்போது செளராஷ்டிர தேசமான குஜராதில் பயன்படுத்தப்படுவது குஜராத்தி எழுத்து வடிவம். தெற்கு பகுதியில் உள்ள செளராஷ்டிர மக்கள், தமக்கென ஒரு தனி எழுத்து வடிவத்தை உருவாக்கியுள்ளனர்.

எனவே செளந்தர செளரா ஷ்ட்ரத்தைப் போற்றுவோம். நமது பரம்பரையைப் போற்றுவோம். உலகெங்கிலும் பரவிருந்த தன்மையைப் போற்றுவோம். அதில் வேற்றுமை காணாது ஒற்றுமை நோக்குவோம். அப்போதுதான் நம்மைப் பற்றி பல ஷ்டியங்கள் நமக்கு தெளிவாகப் புரியும்.

மொழி பற்றி ஷ்டிளிஸ் :

“ஷ்டிளிஸ் இதுபற்றிக் காணு செய்தி : பாபல் கோபுரத்தை எழுப்ப முற்பட்ட மக்களின் மொழியைக் குழப்பமடையச் செய்தார் ஏசு...” எனக் கூறுகிறது இதன் உட்பொருள் கர்த்தருக்கு முன்னால் உலகம் முழுவதும் ஒரே மொழி பேசப்பட்டது எனவும், அதன் பின்னரே உலக மொழிகள் 72 கிணைகளாகப் பிரிந்து பலப்பல மொழிகளாக வளர்ந்தன என்பது ஷ்டீரு மக்களின் எண்ணம்!

பல மொழியியல் அறிஞர்களின் கருத்துப்படி, உலகம் முதலில் ஒரே மொழியைப் பேசியது எனவும், பின்னர் பல மொழிகளாகப் பிரிந்தது என்பதே ஆகும். உலகில் முதல் மொழியாகக் கருதப்படுவது “சிந்து வெளி மக்கள் பேசிய மொழியேயாகும்.

சமஸ்கிருத இலக்கிய நூல்களில் மிகப் பழமையானது யாஸ்கர் என்பவர் எழுதிய நிருக்தா நூல் 4ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது இந்நூலில் ரிக் வேதத்தில் கையாடப்பட்ட வழக்கிறந்த பல சொற்களுக்கு ஷ்டிக்கங்கள் உண்டு

மற்றொரு பழமையான நூல் பாணினி எழுதிய அஷ்ட்டாத்தியா அஷ்ட்டாத்தியா நூலுக்கு “மஹா பாஷ்யம்” என்ற உரை நூலை பதஞ்சலி என்பவர் எழுதினார்.

எல். புளும்பில்டு என்ற இத்தாலிய பேரறிஞர், வேறு எந்த மொழியைவிட சமஸ்கிருத இலக்கணமானது செம்மையாக உள்ளது என புகழ்ந்துள்ளார்.

இத்தாலிய அறிஞர் காசத்தி 16ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர். அவர் சமஸ்கிருதம், கிரேக்கம், லத்தீன், மொழிகள் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடையவை என கருதினார்.

வான்சிலேகர் (1772-1829) ஜெர்மனைச் சேர்ந்தவர். இவர் உலக மொழிகளை “உட்பிணைப்பு மொழி”, “பிரிநிலை மொழி” என இரண்டே வகைகளில் அடக்கிக் காண்பித்தார். சமஸ்கிருதமே மொழிகளில் சிறந்தது என உறுதிபடக் கூறினார்.

சர் ஷ்டீலியம் ஹோன்ஸ் (1746-1794) என்ற ஆங்கிலேயர், நீதிபதியாக கல்கத்தா ஷ்டீ பணியாற்றிய அறிஞர். சமஸ்கிருதத்திற்கும் பல ஐரோப்பிய மொழிகளுக்கும் இடையே உள்ள பல ஒற்றுமையை கவனித்தால் “ஒரு மூல மொழியில் இருந்தே இவை அனைத்தும் வந்தது என கருதினார்”. இதை பல்வேறு இடங்களில் பிரச்சாரம் செய்து சமஸ்கிருதமே உலகின் பழமையான மொழி என போற்றினார். இச்சம்பவங்களே மொழியியல் என்ற புதிய துறை தோன்றி உலகின் பல மொழிகளை ஆராயத்தூண்டியதாகும்.

லத்தீன்	கிரேக்கம்	சமஸ்கிருதம்	கோதிக்	ஆங்கிலம்
pedam	pada	padam	fotuz	foot
pecus		pacu	faihu	fee
piscis			fishs	fish

trez	treiz	trayas	thrir	three
tenuis	tanaos	tann	thunnr	thin
tu	tu	tvam	thu	thou
cordum	cardin	craidd	harito	heart
centum	centum	cant	hunt	hundred.

மேற்கூறிய வார்த்தைகள் நோக்கினால் உலகின் பழமையான பல மொழிகளுக்குள் ஒற்றுமை இருந்தது தெரிய வரும்.

பிரபல மொழி அறிஞர் சாத்தூர் ராஜசேகரன் (200 மொழிகள் தெரிந்தவர்) என்பவரின் கூற்றுப்படி, “சூரிக்கண்ட மக்களே, சீனரா கவும், எகிப்து நாகரிகத்தையும், மெசபடோமியா, பாபிலோனியா நாகரிகத்தையும் உருவாக்கினர். வடக்கு ஆப்பிரிக்காவில் கார்த்தேஜ் நாகரிகத்தை உருவாக்கினர். ஐரோப்பாவில் கிரேக்க நாகரிகத்தையும், ரோமானிய நாகரிகத்தையும், நிறுவினர். அங்குள்ள மொழிகளில் பல்லாயிரம் தமிழ் சொற்கள் உள்ளன.” ... எனவே அழிவு ஆரியரால் அல்ல,, ஆரியர் இந்தியா எங்கும் பரவிருந்த தமிழ் மக்களை, திரு இட மக்களை ஆரியர் வென்றனர், கொன்றனர் என்பதெல்லாம் உண்மை அல்ல” என்கிறார்.

சிந்து சமவெளியில் கிடைத்த ஆதாரங்கள் :

சிந்து வெளி பூத்திரைகளில் உள்ள பெயர் சில : அனங்க, அத்ர, கான்பண்ணி, காத்த, காலச்ச, அவ்வ, அண்ணன், கூத், சமன்லால், அம்ப, மன்னன், ஆதித்ய, உதயன், அஷணன். நந்தன், காளாண்ட, மாயன், மாதங்கள், சூப்பணன், ஷையன்... மற்றும் ஸ்வஸ்திக் சின்னம்.

இதிலிருந்து சமஸ்கிருதம் அல்லது தமிழ் உலகின் பூல்மொழி என்பது அறியப்படுகிறது சமஸ்கிருதத்தின் ஆதாரமாக பூல் கல்வெட்டு கிர்நார் (சூஜராத்) என்னும் ஊரில் கி.பி 156க்கு பின் காலத்தியது கிடைத்துள்ளது அதில் எழுத்துக்கள் எல்லாம் வேறு சொல் மட்டும் சமஸ்கிருதம். எனவே செளராஷ்டிரத்தில் கிடைத்துள்ள இக்கல்வெட்டு மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது அடுத்து சில சொற்களை கையாண்டதை பார்ப்போம்.

நான்	அன்/அன	ஏன் / என
கிமு 50,000 ஆண்டு	கிமு 15,000 ஆண்டு	கிமு 10,000 ஆண்டு
திருவி (திராவிட) மக்கள்	சில திருவி மக்கள்	அரேபியர்
	ஹீரு பண்டைய	சௌராஷ்டிர மக்கள்(3)
பழங்குடி, கொரியர் (1)	இராக்கியர் (2)	

யான்	மீண்டும் நான்
(5000)	3000 பூல்
பண்டைய தமிழ்(4)	இன்று வரை (5)

அப்பா அபா / அபு / அப்பு பா / பாப்/பாபு பப்பா

திராவிட (திரா வி)

அரேபிய ஹீரு

ஸமஸ்கிருதம்,ஐரோ ப்யியர்

மக்கள்

மக்கள்

சௌரா ஷ்ட்ரம்

இதிலிருந்து “பழமையான மொழி” என்பது “அடிப்படையான சொற்கள் ஒரே மாதிரியாக” உள்ளவை என்பது தெளிவாகும். படையெடுத்து தமிழை அழித்துவிட்டார்கள் என்பது சரியில்லை என்பது புலனாகும். ஆரம்ப கால எழுத்துக்களை நோக்கினால் எல்லா மொழிகளுக்கும் குறையான எழுத்துக்களே இருந்தன. பின்னர் சிறப்பு சப்தங்கள் சேர்க்கப்பட்டு தனி எழுத்துருவாக உருவாகின. (உ-ம் ஹ, ஸ, ஷ, ஜ ள்ளாத், ழ, ய்.) இவை தமது கூட்டத்தார் பேசிய மொழிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு தமது மொழிகளில் சேர்க்கப்பட்ட புதிய எழுத்துக்கள். பண்டைய எழுத்துக்களை இன்றும் பயன்படுத்துவோர் என்ற அடிப்படையில் தமிழை உலகின் மிகப் பழமையான மொழி எனக் கூறலாம்.

ஏனெனில் எகிப்து பிரமிடில் கிடைத்த எழுத்துக்கள் இன்னமும் படிக்க முடியவில்லை. அப்படி படிக்கப்பட்டால் புதிதாக ஏதேனும் ஆதாரம் கிடைத்தாலும் தமிழே மிகப் பழமையான மொழியாக விளங்கும். தமிழ் என்று சொல்வதை விட உலக மொழிகளின் தாய் மொழி என்பது ஒருநிதத்தில் சரி. இவை தத்தமது கூட்டத்தார் பேசிய பேச்சு வழக்குகளாக சற்றே விளாசப்பட்டு உச்சரிக்கப்பட்டதால், காலப்போக்கில் பல புதிய மொழிகளாக கூட்டத்தார் பெயரிலோ, அல்லது பிரதேச பெயரிலோ மொழிகள் தோன்றின. அவ்வாறான பழமையான மொழிகளில் சௌரா ஷ்ட்ரமும் ஒன்று. (சௌரா ஷ்ட்ரம் என்று அழைக்கப்பட்ட பிரதேசத்தின் பெயரில்.) அதுவே சமஸ்கிருதத்தின் பேச்சு வழக்கு மொழிகளில் ஒன்று.

சௌரா ஷ்ட்ரம் வழக்கொழிந்து வருகிறது எச்சரிக்கை! மக்களால் பேசப்படாத பொழுது மொழி வழக்கொழிந்து வருகிறது அதிகமான மக்கள் பேசும் மொழியின் ஆதிக்கமானது குறையான மக்களால் பேசப்படும் மக்களின் மொழியில் செலுத்துகிறது இவ்வாறு சௌரா ஷ்ட்ர மக்கள் தென்னகம் வந்த போது இங்கிருந்த பேச்சு வழக்கு மொழிகள் சௌரா ஷ்ட்ரத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்தத் தொடங்கின. காலப்போக்கில் பாதிக்குப் பாதி தமிழே தென்பா ரத சௌரா ஷ்ட்ர மொழியில் ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது

என்றும் குஜராத், சௌரா ஷ்ட்ரத்தில் உள்ள சௌரா ஷ்ட்ர மொழியானது பிற மொழி ஆதிக்கம் இல்லாமல், தானும் வளர்ந்து வருகிறது இந்த வளர்ச்சி நனை விஞ்ஞானம் தொடர்பான சொற்களை உருவாக்குவதிலும், ஆட்சிச் சொற்களை உருவாக்குவதிலும் இருந்து பிறக்கிறது நாளுக்கு நாள் மொழிகளில் சொற்களின் தேவை அதிகரித்து வரும் நிலையில் சில மொழிகள் தானே சொற்களை உருவாக்குகிறது சில மொழிகள் அப்படியே கடன் வாங்கி பயன்படுத்துகிறது இதனால் மொழியின் பெருமை கூடுகிறதே அன்றி குறைவதில்லை. தனித்தனியாக சொற்களை உருவாக்கிக்கொள்ளும் போது ஏற்படும் குறைபாடுகள் என்னவெனில், சாதாரண மக்கள் பிற மொழி மக்களுடன் தொடர்பு கொள்ள முடியாமல் என்ற சிக்கல் ஏற்படும். எனவே மொழியை தனித்துவப்படுத்துவது என்பது காலத்தின் கட்டாயம் அல்ல. அரசியல் நோக்கோடு பார்க்காமல் மக்களை முன்னேற்றும் நோக்கில் பார்க்க வேண்டும். அப்படிப் பார்த்தால்

உலகின் பல மொழிகளுக்கும் பொதுவான பொதுச் சொற்களை எடுத்துக் கொண்டு பேசப் பயன்படுத்தினோமானால் உலகம் அனைத்திற்கும் பொது மொழி என்பது விண்ணில் நனவாகும். உலகமயமாக்கல் என்பது இன்னும் சீக்கிரம் நடைபெறும்.

தேச எல்லைகள் கடந்த புதிய நட்புணர்வு மலர, தீவிரவாதம், வன்முறை ஒழிய இப்பொதுமொழி துணை புரியும். நான் பெரியவனா? நீ பெரியவனா? நான் பழமையானவனா? நீ பழமையானவனா? நான் முன்னேறியவனா? நீ முன்னேறியவனா? என்ற போலி தனாகள் நம்மை விட்டு அகல வேண்டும். அகந்தையை விடுத்தால், கர்வத்தை விடுத்தால் புதியதோர் உலகம் புலப்படும். அதில் அனைவரும் நன்றாக வாழ வேண்டிய வகைகளை எவ்வாறு இப்பொழுதே திட்டமிட வேண்டும் என்பது காணப்பட வேண்டும். இவற்றை செய்தால், மொழிக்காக, மொழி மாற்றத்திற்காக செய்யப்படும் பல்லாயிரக்கணக்கான கோடி ரூபாய்கள் வேறு முன்னேற்றப் பணிகளுக்கு உபயோகப்படுத்தலாம். உங்கள் கருத்துக்களை எனக்கு எழுதி அனுப்புங்கள்.

வரலாற்று ஆதாரங்கள் :

(புத்தகம் : "காளகாச்சாரிய கதாரக" என்ற ஜன நூல், எழுதியவர் 'காளக'.)

காலக என்ற ஆசிரியர் ஜன மதத்திற்கு மாறினார். அவர் செளராஷ்டிர தேசத்தைச் சேர்ந்தவர். அவருடைய சகோதரியை உஜ்ஜயினி மன்னர் கணிக்க வம்சத்தைச் சேர்ந்த கர்தவிலா என்பவர் கடத்திச் சென்றார். கர்தவிலா ஒரு பேரரசர் (சாஹானுசாஹிபேரரசர்) அவருக்குக் கீழ் பல சிற்றரசர்கள் இருந்தனர் (சாஹி காலக என்ற ஆசிரியர் ஒரு சிற்றரசரின் (சாஹிசிற்றரசர்) ஆதரவில் வாழ்ந்திருந்தார். காலகருக்கு ஆதரவு தந்தமையால் அந்த சிற்றரசனை கணிக்க வம்ச பேரரசர் கர்தவிலா சிற்றரசனை இகழ்ந்தார். (இந்து மதத்திலிருந்து ஜன மதத்திற்கு மாறியமையால் அந்த ஆசிரியர் இகழப்பட்டார்) எனவே சிற்றரசருக்கு ஆதரவாக இருந்த அவருடன் சேர்ந்த 95 சிற்றரசர்கள் ஒன்று சேர்ந்தனர். எனவே அவர்களையும் பேரரசர் இகழ்ந்தார். சிற்றரசர் தூண்டுதலின் பேரில், காலகரின் ஆலோசனையின்படி அந்த 96 சிற்றரசர்களும் பேரரசனை எதிர்த்துப் போரிட்டு செளராஷ்டிர தேசத்தை தமக்குள் பங்கிட்டுக் கொண்டு ஆண்டனர். பின்னர் இஸையூதிர் காலத்தில் காலக ஆசிரியர் அந்த சிற்றரசர்களை உஜ்ஜயினிக்கு அழைத்துச் சென்றார். அங்கு கர்தவிலா மன்னரை சிணுப்படுத்தினார். அங்கு 95 சிற்றரசரில் ஒரு சிற்றரசர், பேரரசராக நியமிக்கப்பட்டார். அவரின் வம்சம் "ஜன வம்சம்" என்ற புதிய பரம்பரை மன்னராட்சியை தோற்றுவித்தது (ஆதாரம் : ஆர்.எஸ். சர்மா எழுதிய "பண்டைய இந்தியாவில் ஆட்சி முறை")

உலகின் மிகப் பழமையான நகரம்

மாபெரும் அகழ்வாராய்ச்சி கண்டுபிடிப்பு சென்னையிலுள்ள நேஷனல் இன்ஸ்டிடியூட் ஆஃப் ஓசன் டெக்னாலஜி (என்ஐஓடி) கடல் ஆய்வாளர்களால் தற்செயலாக கண்டுபிடிக்கப்பட்டது அது குஜராத் கடற்கரையிலிருந்து 30 கி.மீ தொலைவிலிருக்கும் கம்பே வணாகூடாவில் கடலில் 40மீட்டர் ஆழத்திற்குப் புதைந்து போன ஒரு மிகப் பழமையான நகரத்தைக் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். சோனார் முறையில் எடுக்கப்பட்ட

கடலின் ஆழப் புணைப்படம் இதை நிரூபித்தது அதன் பின் அந்த இடத்திலிருந்து 2000த்துக்கும் அதிகமான அக்கால மக்கள் பயன்படுத்திய பொருட்களை சேகரித்தார்கள். அக்காலத்தில் நதியின் கரையில் 9 கி.மீ நீளத்திற்கு நீண்டு கிடந்த ஒரு மிகப் புராதனமான நாகரீகத்தை கண்டார்கள். இந்நகரத்திற்கும் சிந்து சமவெளி நாகரீகத்திற்கும் பலவகைகளில் ஒற்றுமையைக் கண்டார்கள். மொகஞ்சதாரோவில் இருந்த பெரிய குளத்தைப் போன்ற ஒரு குளமும் இந்நகரிலும் காணப்படுகிறது மண்ணாலான தாழ்ப்பாக்கி குதிரை காணப்பட்டது நீரகற்றும் வசதிகளும், களிமண் ரோடுகளும் தெளிவாகத் தெரிகின்றன. கற்கருவிகள், அணிகலன்கள், அணிகல கற்கள், மணி முதுகெலும்புத் துண்டு, ஆகிய பல ஆதாரங்கள் கிடைத்தன. இதன் காலம் கி.மு 7,500 வருடத்தைச் சேர்ந்தது எனப்பட்டது “உலகின் மிகப் பழமையான நாகரிகம் கி.மு 3,500 ஐச் சேர்ந்தது அது மெசபடோமியா என்பதை இதுவரை நம்பி வந்ததை” இந்தக் கண்டுபிடிப்பு தகர்த்தது எனவே உலகின் மிகப் பழமையான நாகரிகம் செளராஷ்டிரப் பகுதியில் அமைந்த இந்த கடலில் புழையுண்டு கண்டுபிடிக்கப்பட்ட நாகரிகம் ஆகும்.

இதிலிருந்து ஆரியர்களின் படைபெடுத்து இந்தியாவிற்கு வந்து இங்கிருந்த பழங்குடி மக்களை ஆக்கிரமித்தனர், இந்திய கலாசாரம், அறிவு பிற நாட்டிலிருந்து பெறப்பட்டது என்று இதுவரை நம்பியிருந்த வரலாற்றாசிரியர்களின் கருத்தை இந்த புதைந்த நகரம் ஆதாரத்துடன் தகர்த்திருக்கிறது இந்தியா மண்ணை மைந்தர்களின் புத்திசாலித்தனத்தாலேயே வளர்ந்தது என்பதை தெள்ளத் தெளிவாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறது இது எவ்வாறு அழிந்தது? பூகம்பத்தால் இருக்கலாம் என்பதை சுட்டிக்காட்டுகிறார்கள் அறிஞர்கள். இதன் அருகிலுள்ள நகரான புஜ் நகரத்தில் சமீபத்தில் (2002ல்) பெரிய பூகம்பம் ஏற்பட்டதை நாம் அறிவோம். எனவே உலகின் மிகப் பழமையான நாகரிகம் செளராஷ்டிரப் பகுதியில் உள்ள இந்த நகரம்.

இந்நகரில் கிடைத்த ஒரு மரத்துண்டு ஆதாரம் தான், இதன் பழமையை நிரூபித்திருக்கிறது

மேலும் ஹரப்பா என்ற பழமையான நாகரிகமும் குஜராத்திலுள்ள தோலரா என்ற இடத்தில் தான் என்பதும், சிந்து சமவெளி நாகரிகம் என்ற பழமையான நகரம் உள்ள இடம் குஜராத்திலிருந்து சிறிது தூரமுள்ள பழைய பாரதத்தின் ஒரு பகுதியாகவும் தற்போது பாகிஸ்தான் ஊழலுள்ளது என்பதை ஒப்பிடும்போது கடலுக்கடியிலுள்ள இந்த நகரத்தின் பழமையை உலகிலுள்ள அனைத்து அறிஞர்களையும் ஒப்புக் கொள்ள வைத்துள்ளது இந்திய அரசு நிறுவனங்கள் ஏ.எஸ்.ஐ, நேஷனல் இன்ஸ்டிடியூட் ஆஃப் ஓஷனோகிராபி, ஆமதாபாத்திலிருக்கும் ஃபிசிகல் ரிசர்ச் லேபரட்டரி, என்.ஐ.ஆர்.ஐ.பி என பல நிறுவனங்கள் இந்நகரத்தை ஆராய்ந்து வருகின்றன. அவை சென்னையின் என்.ஐ.ஓ.டி- என்ற அரசு நிறுவனத்தின் கண்டுபிடிப்புக்கு உதவி வருகின்றன.

மொகஞ்சதாரோ என்பது தற்போதைய செளராஷ்டிர குஜராத்தின் எல்லையிலுள்ள பாகிஸ்தான் பஞ்சாப் மாகாணத்தில் இருக்கும் ஊராகும். அவ்வூர் இடிபாடுகளுடன் கிடந்தது எனவே அந்த பகுதி மொகஞ்சதாரோ என அழைக்கப்பட்டது மொகஞ்சதாரோ என்பதன் பொருள் செளராஷ்டிர மொழியில் என்னவெனில்,

மொ ரோ ன்=மரணம், சத்தா ர்=சத்திரம் மரணமடைந்தவர்களைச் சத்திரம் என்ற பெயரில் அவ்விடம் சற்றே கிண்டல் தொ ண்கும் மொ ழியில் உள்ளூர் மக்களால் அழைக்கப்பட்டது கி.பி 1922இல் சர் ஜான் மா ர்ஷல் என்பவர் அந்த நா கரிகத்தை ஆரா ய்ந்தார். மொ கஞ்சதா ரோ என்றால் “இறந்தவர்களை நகரம்” என்று வரலாற்றுப் புத்தகங்களில் நாம் படிக்கிறோம் அல்லவா? அகழ்வாராய்ச்சி மூலம் கண்டெடுக்கப்பட்ட முத்திரைகளைக் கொண்டு சிந்து சமவெளி மக்கள் சக்தியையும், லிங்கத்தையும் வழிபட்டனர். யோ க நியையில் உள்ள சிவனுக்கு பசுபதி என்று பெயர். அவனையும் வழிபட்டனர் என்று தென்கா கிறது கி.மு 1500ல் இந்நாகரிகம் அழிவற்றது தொடர்ந்து ஏற்பட்ட வெள்ளப் பெருக்கும், நிலநடுக்கமும், வறட்சியும் சிந்துவெளி நாகரிக அழிவுக்கு காரணம் என்று கூறப்படுகிறது இந்த மொ கஞ்சதா ரோ நாகரிகம் செளரா ஷ்டிர பகுதியிலேயே அமைந்துள்ளது அந்த ஊரின் பெயரும் செளரா ஷ்டிர மொ ழிப் பெயரே.

மேலும் இரா மா யணத்தில் ஸ்ரீ ரா மச்சந்திரர்-சீதா திருமணத்திற்கு செளரா ஷ்டிர தேசத்து அரசர்கள் கலந்து கொண்டார்கள் என்ற தகவல் இரா மா யணத்தில் உள்ளது

மேலும் இது போன்ற நிறைய தகவல்கள் வரலாற்றில் உள்ளன. அவைகளை தேடி எடுத்து கோர்வையாக்க செளரா ஷ்டிரா மொ ழி வளர்ச்சி விடதா என்ற அமைப்பின் மூலமாக பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது இச்சீரிய முயற்சிக்கு பொதுமக்கள் தங்கள் ஆதரவை நல்க வேண்டுகிறோம்.

இம்முயற்சி வெறும் செளரா ஷ்டிர மொ ழி பேசும் மக்களுக்கானது என்று நினைக்காமல், பாரத தேசத்தின் ஒட்டு மொத்த பிரதிநிதியாகப் பார்க்க வேண்டும். அணவரின் உள்ளத்திலும் நீங்கா இடம் பெற்ற செளரா ஷ்டிர தேசத்தை, பழங்காலத்திலேயே கப்பல் கட்டி திரைகடலோடி பல நாடுகளை வாணிகம் செய்ததை, பதினாறு முறை கஜினி சூழல்துறை ஓட விரட்டிய வீர பரம்பரையை, பல லட்சக்கணக்கான மக்கள் தன்னுயினை சோமநாதேஸ்வரர் கோயிலுக்கு ஈந்ததை, ஜெயச்சந்திரன் போன்ற துரோகம் செய்து மூஸ்லீம்களுடன் கைகொடுத்த அரசர்களால் பாரதத்தில் மூஸ்லீம்கள் தங்களது கைவரிசையைக் காட்டி இந்து மதத்தை, நமது தொழில்நுட்பத்தை, நூல்நிலையங்களை தீயிட்டு, உடைத்து அழித்ததை எதிர்த்து போராடி வருகிறோமே, நம்மை யாரேனும் தனியாரு இனமாகப் பார்க்க முடியுமா?

பாரதத்தின் நல்வாழ்வே தன் வாழ்வு என வாழ்ந்து வரும் செளரா ஷ்டிர தேசத்தை போற்றுவோம். செளரா ஷ்டிரமே பாரதம், பாரதமே செளரா ஷ்டிரம் என்று பிரிக்க இயலாத அளவிற்கு இன்றளவும் ஷாங்கி வருகிறது

சிந்து சமவெளி நாகரிக காலம்

சிந்து சமவெளி நாகரிக காலம் மகா பாரத வரலாற்றுக்கு முன்னைய காலம். அதிலிருந்து செளரா ஷ்டிர பிரதேசத்தின் ஆதார பூர்வமான வரலாறு துவங்குகிறது சிந்து சமவெளி மக்கள் சிவலிங்கம், சக்தி, சூரியன் ஆகியவற்றை வணங்கினர் என்பது ஆதார பூர்வமாக நிரூபிக்கப்பட்ட ஒன்று. செளரா ஷ்டிரத்தில் இருக்கும் மொ கஞ்சதா ரோ

காலத்திலிருந்து தற்காலம் வரை செளரா ஷ்டர் கடற்கரையில் சோ மநா தபுரம் ஆலயத்தில் சிவலிங்கம் வழிபடப்பட்டு வருவதைப் பார்த்தால், சிந்து சமவெளி மக்கள் செளரா ஷ்டர் மக்களே என்பது தெரிய வருகிறது சமஸ்கிருதம் ஆதிக்கத்திலிருந்த போதிலும் கூட செளரா ஷ்டர் மொழியானது மக்களால் பேசப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது இதிலிருந்து சிந்து சமவெளி நாகரிக செளரா ஷ்டர் மக்கள் தங்களை மொழியை சமஸ்கிருதத்திலிருந்து சற்றே வேறு பட்ட பேச்சு வழக்கு மொழியாக பன்னெடுங்காலமாக பயன்படுத்தி வருகின்றனர் என்றும் கூறலாம்..

மேலும் ஈராண் ஜொரா ஷ்டர் என்ற பாரசி இனத்தவர் வாழ்கின்றனர். ஜொரா ஷ்டர் அல்லது பாரசி என்பது செளரா ஷ்டர் தேச ஞானி ஒருவரின் பெயரால் அவரது போதனைகளை பின்பற்றுபவர்கள் என்று பொருள் படுகிறது எனவே செளரா ஷ்டர் அல்லது சிந்து சமவெளி நாகரிகம் என்பது அக்காலத்திய எகிப்தின் எல்லையிலுள்ள ஈரான் முதல் ஆப்காணிஸ்தான், காஷ்மீர், டெல்லி குஜராத், மகாரா ஷ்டர் வின் ஒரு பகுதி ஆகிய பரந்த பகுதியை எல்லையாகக் கொண்டது இதே எல்லை யுவான் சுவாங் காலத்தில் சற்றே சுருங்கி மதுரா ராஜ்யம் முதல் ஹாலியா வரை செளரா ஷ்டர் பேசப்பட்டது என்று தமது வரலாற்றுக் குறிப்பில் எழுதியதை ஒப்பு நோக்க வேண்டும். சுமேரிய நாகரிக மக்கள் சிந்து சமவெளி மக்களுடன் தொடர்பு கொண்டிருந்தனர். இதற்குச் சான்றாக சுமேரியப் பொருட்கள் சிந்து வெளிப்படும், சிந்துவெளிப் பொருட்கள் சுமேரியாவிலும் கிடைத்துள்ளன. எகிப்திய மக்களும் சூரிய கடவுளின் வம்சத்தவர்களை அரசாட்சியில் வாழ்ந்தனர். செளரா ஷ்டர்மும், செளரம் என்ற சூரியனை மதப்பிரிவுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தது எகிப்திய நாகரிகம் கி.மு 2400 முதல் 1800 வரை பழமையானது என மதிப்பிடப்படுகிறது அஸ்ஸீரியாவின் கிழக்கில் வசித்த மீடியர்கள், மற்றும் பாரசீகர்கள் அக்ஷய வழிபட்டனர். அவர்களுக்கு அக்னி வழிபாட்டை கற்றுக் கொடுத்தவர் ஜொரா ஷ்டர் என்ற செளரா ஷ்டர் தேசத்தைச் சேர்ந்த ஞானி ஆவார். ஜொரா ஷ்டரின் போதனைகள் பாரசீக ஷபிள் எனப்படும் ஜெண்ட்-அ-வஸ்தா என்ற புத்தகத்தில் உள்ளது இதில் உள்ள முக்கிய தத்துவமாவது மித்ரன் என்பவன் நன்மைகளைக் கடவுள். ஹரிமென்னா என்பவனைக் கூட்டாளிகள் தீமையின் உருவகமாக உள்ளனர். இவர்களை யார்பக்கம் மக்கள் சேர்கிறார்களோ, அதன்படியே மரணத்திற்குப் பிறகு பரிசோ, தண்டனையோ பெறுவார்கள் என்பதாகும். மித்ரன் என்ற தேவதை ஹிந்து புராணங்களிலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது ஹரிமென்னா என்ற தீமையின் உருவம், “ஹரி என்று சொல்ல மாட்டேன்” அல்லது “ஹரியை வணங்க மாட்டேன்” என்ற பொருளில் உள்ளது

பாரசீகப் பேரரசை நிறுவின ஷையரஸ்-ன் முக்கிய ஆலோசகரான ஹையஸ்தாஸ்பெஸ் என்பவரின் மகள் டயரய்யஸ். அவர் கி.மு 521-485 ல் ஆண்டார். அவர் இந்தியாவிற்கு ஒரு படைவை அனுப்பி பஞ்சாபையும், சிந்துவையும் வென்று தமது நாட்டின் 20வது சத்ரபி (மாநிலம்) ஆகச் சேர்த்துக் கொண்டார். ஆசிய மாநிலங்களை 1/3 வருவாயை இம்மாநிலம் ஒன்றே அளித்து வந்தது சத்ரப் என்ற வம்ச அரசர்கள் செளரா ஷ்டர் தேசத்தை ஆண்டவர்கள். சத்ரபி என்பது சத்ரபதி அல்லது நாட்டு அதிபதி

என்ற பொருளைக் குறிக்கும் சொல். தற்போதைய ஆப்காணிஸ்தானத்திலுள்ள காந்தாரமும் பாரசீக பேரரசுடன் போரில் இணைக்கப்பட்டது

இவ்வாறான ஒப்பு நோக்கின் மூலம் நாம் செளராஷ்டிரத்தின் எல்லை அறிய முடியும்.

குஜராத் - இயற்கை அமைப்பு

மேற்குக் கடற்கரையின் வடகோடியில் உள்ளது 3 பூகோளப் பிரிவுகளை உடையது செளராஷ்டிர என்ற தீபகற்பப் பகுதி. உயரம் குறைந்த குன்றுகளடங்கிய பகுதி இது கட்ச் பாறைகளாலான வறண்ட பகுதி. ராண் கட்ச் என்ற பாலை நிலப் பகுதி. ராண் கட்ச் பகுதியிலிருந்து ஆரவல்லி குன்றுகள் வரை உள்ள பகுதி வண்டல் படிந்த சமவெளி சபர்மதி, மாஹிநர்மதா, தபதி, பனஸ்சரஸ்வதி, தாமன் கங்கா முதலிய நதிகள் இப்பகுதியில் பாய்கின்றன. அதிக வெப்பமும், அதிக குளிர்ச்சியும் உடைய தட்ப வெப்ப நிலை நிலவுகிறது

டாமன் மற்றும் டையூ தீவு மற்றும் தாத்ரா நாகர் ஹவேலி ஆகியனையும் குஜராத் தீர்க்க அருகிலுள்ள பகுதிகளாகும்.

வருவாயியாக செளராஷ்டிரத்தின் (குஜராத்) ஆட்சியாளர் பற்றிய விவரங்கள்.

கி.மு 2500 - சிந்து ஹரப்பா நாகரிக மக்கள்

கி.மு 100 - 500 - பகவான் கிருஷ்ணர் ஆட்சி

கி.மு 100 - சத்ரப் ஆட்சி

கி.பி 200 - மௌரியர் ஆட்சி, சந்திர குப்தர் மௌரியர் ஆண்டார் அவரது தலைநகர் ஜுனாகாட், இவரது காலத்தில் செளராஷ்டிரத்தின் ஒரு பகுதியில் ஜனநாயக ஆட்சி நடைபெற்றது

கி.பி 388 - குப்தர் ஆட்சி, வாலாபி தலைநகர். பின் மைத்ரிகர் ஆட்சி

கி.பி 1100 - செளராஷ்டிர ஆட்சி

கி.பி 1299 - அலாவுதீன் கில்ஜி செளராஷ்டிரத்தின் ஒரு பகுதியை கைப்பற்றுதல்

கி.பி 1307 - முஜாபர் ஷா ஆட்சி

கி.பி 1500 - அக்பர் ஆட்சி

கி.பி 1531 - போர்ச்சுகீசியர் செளராஷ்டிரத்தின் ஒரு பகுதியான கோவா, டையூ டாமன், தாத்ரா, நாகர் ஹவேலி ஆகியவற்றை கைப்பற்றுதல்

கி.பி 1613 - போர்ச்சுகீசியர் வசமிருந்தது போக மற்ற குஜராத் பகுதிகள் ஆங்கிலேயர் கைப்பற்றுதல். சூரத் தலைநகர்.

கி.பி 1818 - முழுமையான ஆங்கில ஆட்சி

கி.பி 1947 - ஹிந்து ஜனநாயக ஆட்சி

கி.பி 1960 செளரா ஷ்டர் மா நிலம் பிரிக்கப்பட்டு குஜரா த், மஹா ரா ஷ்டர் என்று இரண்டு மா நிலமா க ஆக்கப்படுகிறது

சிந்து சமவெளி நா கரிக குடியிருப்புகளை மிகப் பெரிய வெள்ளம் அழித்தது

ஹரப்பா நா கரிக மக்கள் பயன்படுத்திய லோ தால் என்ற துணுமுகம் தறகால் குஜரா த் - செளரா ஷ்டர் பகுதியில்தான் உள்ளது

இதன் பின்னர் பகவான் கிருஷ்ணர் ஆட்சி.

வேராவல் என்ற ஊரிலிருந்து 5 கி.மீ. தொலைவுள்ள சோ மநாத் என்ற கோஷி சந்தினால் (சோ மரா ஜ்) தங்கத்தால் கட்டப்பட்டது பின்னர் அக்கோஷி ராவணனால் வெள்ளியால் புனர் நிர்மாணம் செய்யப்பட்டது

பின்னர் பகவான் கிருஷ்ணர் அக்கோஷை மரத்தில் கட்டி புனர் நிர்மாணம் செய்து வழிபட்டார்.

பின்னர் பீம்தேவ் என்ற மன்னர் கல்லினால் கட்டி புனர் நிர்மாணம் செய்து சோ மநா தண வழிபட்டார்.

1024 ஆண்டில் இக்கோஷைச் சார்ந்து 300 இணக்கஸைஞர்கள் இருந்தனர். 500 நடனப் பெண்கள் இருந்தனர். 300 நா ஷ்டர்கள் யாத்ரிகர்களின் தலைமுடி எடுக்கும் பணி செய்தனர்.

இக்கோஷிதான் கஜினிகமது தாக்குதலுக்கு இணையானது

பின்னர் உடனே கட்டப்பட்டது

மீண்டும் 1297, 1394 ஆண்டுகளில் தாக்கப்பட்டு மீண்டும் கட்டப்பட்டது மீண்டும் ஓளரங்சீப் ஆட்சியில் அதே கோஷி இடிக்கப்பட்டு கழுதை லாயமாக முஸ்லீம்களால் உபயோகப்படுத்தப்பட்டு வந்தது

சௌரா ஷ்டர் பிரதேசத்தில் போர்பந்தர் என்ற ஊரில் வாழ்ந்த சௌரா ஷ்டர்ரான மகாத்மா காந்தி என்பவரின் தலைமையில் கிடைத்த சுதந்திரத்திற்குப் பின் மற்றொரு சௌரா ஷ்டர் பெருந்தலைவரான சர்தார் வல்லப் பாய் பதேல் என்பவர் அக்கோஷை புனர் நிர்மாணம் செய்தார்.

பதேல் என்பது "படிதார்" என்பதன் மருஷ் சொல். படிதார் என்றால் நில உடைமையான விசாயி என்று பொருள். இச்சொல் தென் பாரதத்தில் "பழகார்" என்று மருஷி சௌரா ஷ்டர் மக்களை சுட்டும் ஒரு சொல்லாகப் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கலாம். அல்லது பழகார், சௌகார், படிகார் மற்றும் ஷா ஆகியவை சௌரா ஷ்டர் மக்களின் குழுக் குறியீடாக இருந்திருக்கலாம். எனவே பதேல் என்ற சொல் சௌரா ஷ்டர் மக்கள் குழுவைக் குறிக்கிறது ஆகையால் காந்தியும், பதேலும் குஜராத்தி என்று பொதுவாகக் கூறப்பட்டாலும், அவர்கள் சௌரா ஷ்டர்கள்! இச்செய்தி தென்பாரத சௌரா ஷ்டர்

மக்களுக்கு விப்பாக இருக்கும். ஏனெனில் வடபாரத குஜராத் மக்களுடன் அவர்களுக்கு எந்தவித தகவல் தொடர்போ, உறவு முறையோ இல்லை.

கிருஷ்ணர் மதுரா விலிருந்து துவாரகா நகருக்குச் செல்லும் வழியில் செளராஷ்டிர பிரதேத்திலுள்ள சூரத் என்ற ஊருக்குள் நின்றார். அவர் நின்ற இடத்தில் அவருடன் வந்த பசுக் கூட்டங்களும் நின்றன. அவர் நின்ற இடம் “காஷ்ய-பாய்” அல்லது “காஷ்ய-பாய்லி” என்று இன்றும் புனித இடமாக வணங்கப்படுகிறது. சூரத் என்ற ஊர்ப் பெயரே “சௌரத்” என்ற பெயரின் மருபு ஆகும். இதை ஆங்கிலேய அறிஞர் சர். டி. ஹெர்பெர்ட் (1626)ல் தமது நூலில் எழுதியுள்ளார். இக்கருத்து தற்கால வரலாற்றாசிரியர்கள் அணவராலும் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

மகாத்மா காந்தி செளராஷ்டிர பகுதியில் உள்ள சோமநாத் கோவில் அருகிலுள்ள ‘தண்டி’ என்ற இடத்தில்தான் உப்பு சத்யாகிரகம் செய்தார்.

குஜராத் மாநிலம் ராஜ்கோட்டில் செளராஷ்டிர பல்கலைக் கழகம் (1967) முதல் செயல்பட்டு வருகிறது.

கத்தியவார் என்பது சூரத்தின் ஒரு பெயர். ‘கத்திஸ்’ என்ற குழு பெயர் கொண்ட செளராஷ்டிர மக்கள் அங்கு குடியேறியதால் கத்தியவார் என்ற பெயர் அதற்கு வந்தது. மூலமீகள் படையெடுப்பிற்குப் பின் அங்கு அக்கூட்டத்தார் இடம் மாறி வசிக்க வந்ததாகக் கூறப்படுகிறது.

கிருஷ்ணர் காலத்தில் விருஷணிகள் என்பவர்கள் ஆட்சி துவாரகையில் நடைபெற்றது. அவர்கள் ஆட்சி முறை தற்கால ஜனநாயக ஆட்சி முறையைப் போன்றதே. அதைப் பின்பற்றி ஏனைய செளராஷ்டிரத்திலும் ஜனநாயக ஆட்சி முறை நடைபெற்றது.

கிருஷ்ணர் காலத்தில் ஜனநாயக ஆட்சி நிர்வாக முறை

தற்கால ஜனநாயக ஆட்சியில் முதல் மந்திரி, மற்ற மந்திரிகள், எம்.எல்.ஏ.க்கள் ஆகியோரைப் போல அக்காலத்திலும் நிர்வாகக் குழு ஒன்று இருந்தது. அவர்கள் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்கள்.

நிர்வாகம்

நாட்டை ஏழு அங்கங்களாக கிருஷ்ணர் பிரித்தார். அவை :

- 1) சுவாமி - ராஜா
- 2) அமாத்தியன் - முக்கிய மந்திரிகள்
- 3) ஜனபதம் (அல்லது) ராஷ்டிரம் - நாட்டு நிர்வாக எல்லை
- 4) தூர்க்கம் - கோட்டை
- 5) கோசம் - பொக்கிஷம்
- 6) தண்டம் - சேனை பலம்

7) மித்துரு - நட்புறவு நாடுகள்

இந்த ஏழு அங்கங்களைக் கொண்டதே ஒரு பிரதேசம். இவர்கள் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு பின் ஆட்சியில் பங்கேற்றார்கள்.

'ரா ஜா' என்கிற 'சுவாமி' ஒருவர். அவர் 'அமாத்தியர்' என்ற மந்திரிகளை கலந்து ஆலோசிக்காமல் எந்த ஒரு காரியமும் செய்ய மாட்டார். (அமாத்தியம் = அமைச்சகம்)

ராஜ்யம் என்பது ஒரு பசுவிற்கு ஒப்பிடப்படுகிறது இந்த ராஜ்யப் பசுவை பாதுகாக்கிறவன் அரசன். இதன் மூலம் போஷிக்கப்படுகிறவர்கள், வளர்கிறவர்கள் மக்கள். மக்களுக்காக இந்த பசுவை ராஜா பாதுகாக்கவேண்டும். ஆனாலும் அவன் இந்த பசுவிற்கு உரிமையாளரல்ல. தர்மகர்த்தா ஆவான். தனக்குப் பின்னால் வரும் சந்ததியிடம் அப்படியே, அதிகப் பொலிஷன் அப்பசுவை ஒப்படைக்க வேண்டும்.

ராஜ்யத்தின் நோக்கம் என்ன? ஜனங்களுக்கு நன்மை செய்வதுதான். ஜனங்களை சந்தோஷப்படுத்துவதல்ல. சந்தோஷப்படுத்த வேண்டியதுதான். ஆனால் அந்த சந்தோஷம் நன்மையினால் விளைவதாயிருக்க வேண்டும். வெறும் சந்தோஷமாயிருக்கக் கூடாது. எந்த ராஜ்யம், ஜனங்களுடைய கவனத்தை ராஜ்ய விவகாரங்களிலிருந்து திசை திருப்பி வைக்க வேண்டும் என்பதற்காக, அவர்களை கவியாட்டங்களில், அல்லது வேறு விதத்தில் அற்ப சந்தோஷத்தை அளித்து அவற்றிலேயே ஈடுபடுத்தி வந்தால் அந்த ராஜ்யம் காலக்கிரமத்தில் அழிந்து போகும். அந்த அற்ப சந்தோஷமே ஜனங்களை அழித்து விடுகிறது எனவே நீண்ட கால நோக்கில் நன்மை ஏற்படுத்தும் செயல்களை ராஜ்யம் செய்ய வேண்டும்.

அரசனாகப் பட்டவன், அரசனாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பின் சில முக்கியஸ்தர்கள் வீட்டிற்கு சென்று மரியாதை செலுத்த வேண்டும். அவர்கள் 1) சேனைத் தலைவர், 2) புரோகிதன் 3) பட்டத்து மணவி 4) ஆஸ்தான கவிஞன் 5) கிராமத் தலைவன் 6) அரண்மனைத் தலைவன் 7) நிதி மந்திரி 8) வரி மந்திரி 9) ராஜ்யத்தின் வரவு செலவுகளுக்கு வைப்பவன் 10) வனவிலங்குகள் பூலியவைகளால் பயிர் பச்சைகள் அழியாமல் பாதுகாக்கும் காட்டிலா கா மந்திரி 11) தூதன் ஆகியோர் மரியாதை செலுத்தத் தக்கவர்கள்.

என் ராஜ்யத்தில் கள்ளர்களோ, கோஷுகளோ, நித்ய கர்மங்களை செய்யாதவர்களோ, கல்விபறிவு பெறாதவர்களோ, சூடகாரர்களோ, விச்சாரஞ்செய்கிற ஆண்களோ, பெண்களோ இல்லை என்று திருப்தி அடையும்படி ஆள வேண்டும்.

அரசனது உரிமைகள் : அரசன் சமுதாயத்தின் பூதர் புருஷன்.

அவனுடைய பிரணுகளில் யாரும் அவன் மீது வழக்குத் தொடர முடியாது. எந்த ஒரு நியாயஸ்தலத்திலும் அவனை ஒரு சாட்சியாக கொண்டு வரக் கூடாது.

3. சுற்றுப் பிரயாணஞ் செய்கிற காலத்தில் அவன் எந்த விதமான பிரயாணக் கட்டணமும் செலுத்த தேவையில்லை.

4. ராஜ்யத்தில் சந்ததி இல்லாமற் இறந்து போனவர்களுடைய சொத்து பத்துகள் அரசனையே சேரும்.

5) பூமிக்குள் கிடக்கும் புணையல்கள், சுரங்கப் பொருட்கள், பூதலிய ஒரு குறிப்பிட்ட பெறுமானத்திற்கு மேற்பட்டிருந்தால் அரசணையே சேரும்.

மந்திரிகளை ஆலோசித்து பின் ஆட்சி நடத்த வேண்டும் என்பது அக்கால ஆட்சி முறை.

பகவான் கிருஷ்ணர் காலத்தில் இந்த முறைப்படி ஆட்சி நடந்தது

பின்னர் மௌரியர் வம்ச அரசு ஆட்சி ஏற்பட்டது அது ஜனநாயக ஆட்சி அல்ல. அரசனும் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை. மௌரிய ஆட்சிக்குப் பின்னர் அசோகர் ஆட்சி ஏற்பட்டது பின்னர் சாலவாகனர் ஆட்சி சிறிது காலம் நடைபெற்றது பின்னர் சதர்ப் என்பாரின் ஆட்சியில் சௌராஷ்டிரம் இருந்தது

கி.பி 740-975ல் ராஷ்டிர கூடர்கள் சௌராஷ்டிரத்தை ஆண்டனர்.

சௌராஷ்டிரத்தின் ஒரு பகுதியை ராஷ்டிர கூடர்கள் கைப்பற்றினர். அதே காலத்தில் “அணீவாத் பதோன்” என்ற நகரை தலைநகராகக் கொண்டு ‘முஸ்ராஜ்’ என்ற மன்னரும் அவரது மகன் ‘சாமுண்டா’ என்பவரும் ஆண்டனர். அவர்களுக்கும் ராஷ்டிர கூடர்களுக்கும் போர் நடந்தது

கி.பி 1100-ல் சாமுண்டியர்(சௌரவான்) சௌராஷ்டிரத்தை கைப்பற்றினர். பின்னர் கி.பி 1100 முதல் முஸ்லீம்கள் ஆட்சி சிறிது சிறிதாக ஏற்பட்டது

அதன் பின்னர் 600 வருடங்கள் வரை முஸ்லீம்கள் ஆட்சி நடைபெற்றது சிவாஜியின் மாராட்டிய ஆட்சியும் சௌராஷ்டிரம் நடைபெற்றது பின்னர் ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்கு முன்பு வரை முடியாட்சி அல்லது அரசாட்சி தான் சௌராஷ்டிரத்தில் நடைபெற்றது

ஜுனாகாட் என்பது சௌராஷ்டிரத்தின் ஒரு முக்கிய நகராகும். ஜுனாகாட் என்பது பழைய கோட்டை என்று பொருள் (ஜுனா - ஜுன்ன - பழைய, காட் - கோர் - வீடு)

உபர்காட் கோட்டை

ஜுனாகாட் நகரின் மேடான பகுதியில் உபர்காட் கோட்டை உள்ளது (உபர்=உயர்=உஞ்சொ=மேலே, காட்=கோட்டை, மலை மீதுள்ள கோட்டை தமிழில் மேலக்கோட்டை என பொருள் கொள்ளலாம்) மிகவும் பாதுகாப்பான இந்தக் கோட்டை கடந்த 1000 வருடத்தில் 16 பெரிய படைபெடுப்புகளைக் கண்டது இதன் நுழைவாயில் அழகான ஹிந்து முறைப்படி அமைந்த தோரண வாயிலாகும். இங்கு புத்த குகை, பாபா பியாரா குகை (2ம் நூற்றாண்டை சேர்ந்தது) ஆகியவை உள்ளது

மேலும் ஆதி-காதி வேவ், நவ்கன் குவோ ஆகியவை படிக்கட்டு உடைய கிணறு அல்லது குளம் போன்ற நீர் நிலை ஆகும். இவற்றை ராஜபுதன அரசர் “சூடசாமா” காலத்தில் இக்கோட்டைக்கு அருகில் கட்டினார்.

உலகின் மிகப் பெரிய மணி காலத்திற்கு முற்பட்ட டைனோசார் படிவங்கள் கிடைத்த 3 இடங்கள் உள்ளன. அது குஜராத் சௌராஷ்டிர பகுதியிலுள்ள “பாலாகினார்”

என்ற ஊரில் ஆகும். இங்கு 65 மில்லியன் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட டைனோசார் முட்டைகளும், ஆதிமனிதன் பற்றிய ஆதாரங்களும் கிடைத்துள்ளன.

சௌராஷ்டிரத்தின் ஒரு பகுதியான தாத்ரா, நகர் ஹவேலியின் வரலாறு முற்காலத்திலிருந்து தற்காலம் வரை அனைத்தும் இன்னமும் சரியாகக் கிடைக்கவில்லை.

தாத்ரா, நகர் ஹவேலியின் வரலாற்றில் நமக்கு முதன் முதலில் ஆதார பூர்வமாக கிடைத்தது என்னவெனில், கி.பி 1262-ல் ராஜபுதன அரசர் கோலி என்ற சௌராஷ்டிர மொழியின் ஒரு வட்டார வழக்கைப் பேசும் மக்களை வென்று ராமநகர் என்ற பகுதியைக் கைப்பற்றி அதன் மன்னரானார். ராமநகர், நகர் ஹவேலியில் உள்ளது பின்னர் 18ஆம் நூற்றாண்டு வரை ராஜபுதன ஆட்சியே அங்கு நடைபெற்றது பின்னர் மராட்டியர் வசம் சென்றது

பின்னர் ஹவேலி மராட்டியரிடமிருந்து போர்ச்சுகீரியர் வசம் சென்றது பின்னர் 1947 இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்த பின் போர்ச்சுகீரியரிடமிருந்து தாத்ரா, நகர் ஹவேலியை விடுவிக்க "காஷ்வான்" (காஷ்வான் = காஷ்மீரின் = உள்ளூர்க்காரர்கள்) என்ற உள்ளூர் சௌராஷ்டிர ஊர்க்காரர்கள் குழு போரிட்டனர். 1954ம் வருடம் ஜூலை 21ம் தேதி தாத்ரா நகரை போர்ச்சுகீரியரிடமிருந்து விடுவித்தனர். பின்னர் 2 வாரம் கழித்து நகர் ஹவேலியையும் விடுவித்து சுதந்திரமடைந்தனர். பின்னர் "பாரத அரசு" சார்புடைய ஒரு தற்காலிக அரசு அங்கு நடைபெற்றது பின்னர் 1961ல் தாத்ரா, நகர் ஹவேலி என்ற சௌராஷ்டிரத்தின் ஒரு பகுதி முழுமையாக பாரதத்துடன் இணைந்துவிட்டது

கர்நாடகத்திற்கும், சௌராஷ்டிரத்திற்கும் கடல் வழி வாணிகத் தொடர்பும் இருந்ததாக "பால்கர் ஆனந்த் சலாதோரே" என்ற வரலாற்றாசிரியர் குறிப்பிடுகிறார். அவரது பல நூல்கள் கர்நாடகா மற்றும் சௌராஷ்டிரத்தின் (குஜராத்) வரலாற்றில் அறிய முடியாத, அல்லது வரலாற்று ஆதாரம் கிடைக்காத காலத்தை நிரப்பும் வகையில் ஆராய்ச்சி செய்து எழுதப்பட்டுள்ளது

அவர் எழுதிய புத்தகத்தில் தற்காலத்திய பாரதத்தின் இரு பெரும் சௌராஷ்டிர மகன்களான மகாத்மா காந்தி, வல்லபாய் படேல் ஆகியோரைக் குறிப்பிடுகிறார். அவ்விரவரின் சுதந்திர சிந்தனை, நேர்மை, உழைப்பு, செயலாக்கம், அகிம்சை ஆகியவற்றை பெருமையாக எழுதுகிறார்.

இதிகாசங்களாகிய இராமாயணம், மகாபாரதம் மற்றும் புராணங்கள் 18 ஆகியவைகளில் சௌராஷ்டிரம் பற்றிய குறிப்புகள் ஆங்காங்கே உள்ளன. பண்டைய பாரதத்தின் 56 தேசங்களில் ஒன்றாக சௌராஷ்டிர தேசம் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது

கர்நாடக சங்கீதத்தில் மங்கல ராகங்களில் ஒன்றின் பெயராக சௌராஷ்டிர ராகம் உள்ளது

தென் பாரதத்தில் 46 நகரங்களில் சுமார் 7,00,000 பேர் சௌராஷ்டிர மொழி பேசும் சௌராஷ்டிர தேசத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் வசிக்கின்றனர். தங்கள் இந்து மதத்தின் மீது அதிக பற்று கொண்டவர்களாக அனைவராலும் அறியப்படுகின்றனர்.

மதுரை மீனாட்சி சன்னதியில் நவக்கிரக ஸ்தாபனமும், கூடல் அழகர் கோவில் ராஜகோபுர திருப்பணியும் செளராஷ்டிரர்களது இந்து மதப் பற்றை எடுத்துக் காட்டுவன.

சுதந்திரம் அடைந்த பின் 280 சமஸ்தானங்கள், ஜமீன்கள் செளராஷ்டிரத்தில் இருந்தன. அவைகள் சுதந்திரத்திற்குப் பின் தங்கள் எல்லைகளை தாங்களே ஆட்சி செய்ய முயன்றன. இத்தகைய சிறு பிரிவினைகள் மீண்டும் நம்மை அடிமைப்படுத்தி விடும் என்பதால், மேற்கண்ட பகுதிகள் ஒன்றிணைக்கப்பட்டு செளராஷ்டிரம் என்று இந்திய அரசால் பெயரிடப்பட்டு நிர்வகிக்கப்பட்டது அதே போல் பாரதம் முழுவதிலுமுள்ள ஜமீன்தார், சிற்றரசர் குழுக்கள் இணைக்கப்பட்டு ஒரே ஆட்சியின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டது

உண்மையில் குஜராத், மஹாராஷ்டிர ஆகியவை பழைய செளராஷ்டிர பகுதியாக இருந்தாலும், மொழிவாரி மாகாணம் பிரிக்கப்பட்ட போது 1967 வரை ஒன்றாக இருந்த செளராஷ்டிர மாநிலமானது குஜராத், மகாராஷ்டிர என இரண்டு மாநிலமாகப் பிரிக்கப்பட்டது

செளராஷ்டிரர்களில் பலர் சிறந்த நெசவாளிகளாக அறியப்படுகின்றனர். சிறந்த நெசவாளிகள் மட்டுமல்ல சிறந்த போராளிகள். ஆனாலும் அமைதியான வாழ்க்கையே வாழ்பவர்கள். சுயமரியாதையையும், சுதந்திரத்தையும் எந்த நிலையிலும் விட்டுத் தராதவர்கள்

கிரேக்க ரோமியர்கள் செளராஷ்டிரத்துடன் வாணிகத் தொடர்பு கொண்டிருந்தனர்.

யுவான் சுவாங் என்ற சீனப் பயணி எழுதியிருக்கிறார்...

“லாலா” என்ற நகரத்தில் ஏற்றுமதி, இறக்குமதி பொருட்கள் குவீதுள்ளது நூற்றுக்கணக்கான இலட்சாதிபதிகள் அங்கு இருந்தனர். இங்கு எல்லா மதத்தினரும் கைகொர்த்துச் செயல்பட்டனர்”

செளராஷ்டிர மக்களில் ஒரு பிரிவினர் தமிழகம் வந்த காலம் சரியாகத் தெரியவில்லை. பல பிரிவாக பல காலகட்டத்தில் வந்திருக்கலாம் என்று அறியப்படுகிறது

1) கஜினிபுகமது படையெடுப்பின் போது தென்னகம் வந்தவர்கள்

2) சத்ரபதி சிவாஜியின் ஆட்சியில் அவரது அரசில் வேலை செய்து பின்னர் அவரது ஆட்சி எல்லையில் பரவி வாழ்ந்தவர்கள்.

3) ஷேய நகர பேரரசர்களுக்கு ஆஸ்தான நெசவாளிகளாக இருந்து ஆந்திரம் வந்தனர் ஷேய நகர பேரரசின் ஆட்சியிலிருந்த தமிழ்நாட்டிற்கு அப்போது வந்தனர். இதற்கான ஆதாரம் மதுரை திருமலை நாயக்கர் மஹாலில் வீசிவாக உள்ளது

4) சோமநாதபுரத்திலிருந்து தெற்கே சோமசுந்தரக் கடலுள்ள தரிசிப்பதற்காக மீனாட்சி பட்டினமான மதுரைக்கு யாத்ரீகர்களாக வந்தவர்கள் என பல பிரிவாக வந்தவர்கள் தென்பாரதத்திலும் பரவி வாழ்கிறார்கள்.

ஸ்வாமி வீவேகா னந்தண எழுச்சி கொள்ளச் செய்த சௌரா ஷ்டர்ம்

ஸ்வாமி வீவேகா னந்தர் அமெரிக்காவில் நடந்த உலக மதங்களின் மா கா நாட்டில் இந்து மதமே சிறந்தது என்று நிலைநாட்டி புகழ் பெற்றார் அல்லவா? அவருக்கு அமெரிக்கா செல்லும் முன் அதற்கான ஊக்கமும், எழுச்சியும் ஊட்டியது யார்? சௌரா ஷ்டர்மும், அதன் சமஸ்தான அரசர்களும் தான்! இவ்விரத்தை அவரது வாழ்க்கை வரலாற்று புத்தகத்தில் உள்ளவாறு அப்படியே விபரித்தால் மிகவும் சுவாரஸ்யமாக இருக்கும். அவரது வாழ்க்கை வரலாற்று புத்தகத்தில் உள்ளது அப்படியே கீழே தரப்பட்டுள்ளது

“.....கேத்ரி சமஸ்தானத்திலிருந்து அகமதாபாத் (கர்ணாவதி) வந்து சேர்ந்தார் வீவேகா னந்தர். அகமதாபாதத்தில் பல நாட்கள் வீடு வீடாகப் பிச்சை பெற்றே உணவு பெற்று வந்தார் சுவாமிஜி கேத்ரியில் ராஜக்ருஹத்தில் ஆசார உபசாரங்கள் பெற்றவர் அதை விட்டுப் பிச்சை எடுக்கப் புகுந்து விட்டார்.

பர்த்வான் வழியாக விமலி சமஸ்தானத்துக்குச் சென்று சேர்ந்தார் சுவாமிஜி விமலி சமஸ்தானம் பருத்தி உற்பத்திக்குப் போர் பெற்றது அங்கு பிச்சை எடுத்தும், தெருத்திண்ணையில் படுத்தும் சில நாட்களைக் கழித்தார் சுவாமிஜி பிறகு தனியப்பட்ட ஓரிடத்தில் பல சாதுக்கள் வசிப்பதாக அறிந்து அவர்களிடம் சென்றார். அவர்கள் மகிழ்ச்சியுடன் அவருக்கு ஓர் அறையை ஒதுக்கி விட்டார்கள்.

தமது அறையில் இருந்த சுவாமிஜி அந்தக் கட்டடத்துக்குள்ளிருந்து வந்த ஒலிகளை கேட்டு எல்லையற்ற அச்சம் கொண்டார். அங்கு வசிக்கும் ‘சாதுக்கள்’ சமயம் என்ற பெயரில் மிகவும் விரிமமான முறையில் ‘வழிபாடு’ நடத்துவதையே அந்த ஒலிகள் தெரிவித்தன. ஆண்களோடு பெண்களுமாகச் சேர்ந்து உச்சாரணம் செய்த ‘மந்திரங்கள்’ சுவாமிஜியின் குணைப்பதற வைத்தன. அவருக்கு அங்கு இருப்புக் கொள்ளவில்லை. வெளியே ஓடுவதற்காக சாத்தியிருந்த கதவைத் திறக்கச் சென்றார். ஆகா, கதவைத் திறக்க முடியவில்லை. வெளியிலே பூட்டப்பட்டிருந்தது அது அவர் கதவை உலுக்கியபின் வெளியே அவருக்காகவே காவலாகப் போட்டிருந்த கிங்கரன் கதவைத் திறந்து அவரைத் தங்கள் குரு பூஜாரியிடம் அழைத்துச் சென்றான்.

பூசாரி சுவாமிஜியையே சிறிது நேரம் உறுத்துப் பார்த்தார்.

“காந்த சக்தி வாய்ந்த ஒரு சாதுநீர். பல ஆண்டுகள் பிரம்மச்சர்யம் காத்ததாலேயே உம்மிடம் இவ்வளவு காந்தி கூடியிருக்க வேண்டும். உம்முடைய பிரம்மச்சரியத்தை நாங்கள் தகர்க்கப் போகிறோம். அதனால் அற்புதமான ஒரு சடங்கை நாங்கள் நடத்தி சித்திகள் பெறப் போகிறோம்” என்று கூறினார் அந்த பூசாரி.

பயமறியாத சுவாமிஜிக்கும் பீதி தோன்றியது அப்போது மறுப்பதோ, தம் பீதியை வெளிக் காட்டுவதோ சரியாயிராது என்பதால் பேசாமல் தமதறைக்குத் திரும்பினார் சுவாமிஜி

ரகசியமாகச் இணைஞன் ஒருவனிடம் தம் நிலையைத் தெரிவித்து ஒரு கடிதம் எழுதிக் கொடுத்து அதனை விமலி அரசரிடம் சேர்ப்பிக்கச் செய்தார். அரசர் உடனே

தமது கா வலர்களை சுவாமிஜியிடம் அனுப்பிவிட்டார். அப்புறம் கேட்பானேன்? சுவாமிஜி அரண்மனை விருந்தாஸியாகிவிட்டார்.

விம்டியிலுள்ள பல பண்டிதர்களுடன் சுவாமிஜி சம்ஸ்கிருதத்திலேயே ஷோதங்கள் நடத்தினார். இந்த ஷோதங்களிலொன்றினை பூரியிலுள்ள கோவர்த்தன மடத்து அதிபதிகளாக அப்போதிருந்த ஸ்ரீ சங்கராச்சாரிய சுவாமிகளே கவனிக்க நேர்ந்தது அவர் சுவாமிஜியின் கல்ஷயையும், பரந்த மனப்பான்மையையும் கண்டு தமது விப்பைத் தெரிவித்தார்.

விம்டியிருந்து புறப்பட்டார் வீவேகானந்தர். அவர் எங்கு சென்றாலும் எச்சரிக்கையாயிருக்க வேண்டும், சாது என்ற பெயரில் உலவும் பொல்லாதவர்களிடம் ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் மொழிந்து வழி கூறிய விம்டி மன்னர், பலருக்கு சுவாமிஜியை பற்றிய அறிபுகக் கடிதங்களும் கொடுத்தார்.

சுவாமிஜி பவநகர், ஸ்ரீஹார் வழியாக ஜானாகாட் சமஸ்தானத்தை அடைந்தார்.

கிர்நார் மஸையில் சஞ்சரித்த போது யோக வாழ்வு சுவாமிஜியை அணுகுவி அணுத்தது எனவே அங்கு ஜன நடமாட்டமற்ற பகுதியிலுள்ள ஒரு குகையில் சில நாட்கள் சாதனை புரிந்து வந்தார் சுவாமிஜி இறையெல்லாம் எண்ணுப்போதே நமக்கு விந்நையாக இருக்கிறது நிமிடகாலம் தியானம் புரியக் கூட இயலாதவர்கள் நாம், தியானம் புரிவது முடியாமலிருப்பது ஒரு பக்கம் இருக்கட்டும், பகவத் ஸ்மரணையில் பொழுதைக் கழிக்க வேண்டும்- செய்தித் தாள்களை படிப்பதில் பத்தில் ஒரு பங்கு நேரத்தையேனும் பகவானுக்கு ஒதுக்க வேண்டும் - என்ற எண்ணமே யல்லவா நமக்கு எழுதில்லை? ஆனால் மற்ற எல்லா வற்றையும் புறக்கணித்து மஸையிலும், வனத்திலும், ஈசுவரபரமாகச் சிந்தனையைச் செலுத்த வேண்டும் என்று துடித்த சிலரும் இருந்திருக்கிறார்கள். அதிலும் சுவாமிஜியைப் போலக் கல்வி கேள்விகளில் சிறந்த ஷோங்கி அதன் மூலம் பொருட் செல்வத்தை வாரிக் குவித்திருக்கக் கூடியவர் அதனைத் துச்சமாகத் தள்ளி தியானத்தில் நின்றார்கள் எனில் அதில் அவர்கள் எவ்வளவு இன்பமும், திருப்தியும் பெற்றிருக்க வேண்டும்? சுவாமிஜி போன்ற மகான்களின் சரித்திரத்தை நாம் படிப்பதற்கு துஸியாவது பிரதி செய்ய வேண்டுமெனில் இந்த அக வாழ்க்கைக்காவது பிரதி தினமும், ஐந்து பத்து நிமிஷங்களாவது செலவிட வேண்டும். ஆண்டவனைப் பற்றிய எண்ணங்களில் ஒரு சிறிதேனும் நம் காலத்தை அர்ப்பணிக்க வேண்டும்.

கிர்நார் குகையில் செய்த தவத்தால் சுவாமிஜியின் மதியில் புதியதொரு மெருகேறியது சுவாமிஜி திரும்பிய பின் அவரது பழைய சீடர்கள் இந்தப் புதுமெருகைத் தெளிவாகக் கண்டார்கள்.

சுவாமிஜியைப் பாராட்டியவர்கள் மட்டும் இல்லை, கண்டித்தவர்களும் இருந்தார்கள். சுவாமிஜி முக்கியமாக ஆளான கண்டனங்களில் ஒன்று, அவர் அரசர்கள், திவான்கள், சர்தார்கள் இப்படிப்பட்டவர்களுடன் தங்குகிறார் என்பதுதான் இதற்கு சுவாமிஜி மிகவும் பொருத்தமாகவும், உருக்கமாகவும், ஷோக்கம் தந்தார். பொதுமக்களிடத்தில் அநாதைகளிடத்தில், தரித்திரர்களிடத்தில், அறியாமையில் மூழ்கிக் கிடப்பவர்களிடத்தில்

தமக்குள்ள அளவற்ற அன்பு காரணமாகவே தாம் சமூகத்தின் மேல் நிலைகளில் உள்ளோரிடத்தில் நெருங்கிப் பழகுவதாக அவர் கூறினார். பொருளாதாரத்திலும், சமூக அந்தஸ்திலும் தாழ்ந்து கிடப்பவர்களிடம் தாம் உபதேசிப்பதால் அவர்கள் பயன் அடைவார்களா? பூநீராமகிருஷ்ணரே வயிறு காய்ந்தவர்களுக்கு அல்ல மதம் என்று கூறியிருக்கிறாரே! உடுக்க உடையும், உண்ண உணவும் இல்லாமல் அவதியறும் கருணை உள்ளம் படைத்த அவரால்தான் பட்டின் கிடப்போரின் பசிபைத் தீர்க்காமல் பரதத்துவம் பேச இயலுமா? பொது மக்கள் பொருளாதாரத்தில் மேம்பட வேண்டும், கல்விபில் உயர வேண்டும், அதன் பின்தான் அறநெறி உபதேசமும், அறிவாராய்சித் தத்துவமும், அநுபவ வேதாந்தமும் அவர்களுக்குப் பயன்படும். இவ்வாறு பொதுமக்களின் சமூக அந்தஸ்து உயர்வதற்காகவே தாம் மன்னர்களுடன் பழகி வருவதாக சுவாமிஜி கூறினார். தங்களுடைய பிரஜைகளுக்கு பொருளாதார வசதிகளும், கல்விபும் அளிகுமாறு மன்னர்களைத் தூண்டவே அவர்களுடைய தொடர்பு சுவாமிஜி பெற்று வந்தார். சீர்திருத்த சட்டங்கள் செய்யக்கூடியவர்களும், தானதர்ம நிறுவனங்களையும், ராஜ்யத் தலைவர்கள் தாமே! சுவாமிஜியின் காலத்தில் தேசத்தில் ஐந்தில் ஒரு பங்கு சமஸ்தானங்களாகத்தான் இருந்தன. இந்த சமஸ்தானாதிபதிகள் சுவாமிஜிக்கு மதிப்புக் கொடுப்பவர்களாகவும் இருந்தார்கள். ஆங்கிலேய ஆட்சியாளருக்கு குருவாகயிருந்து புத்தி புகட்ட இயலாத சுவாமிஜி இந்த சமஸ்தானாதிபதிகளையேனும் தாம் நல்வழிப்படுத்தி அதனால் பொதுமக்களுக்கு நன்மை உண்டாக்க எண்ணினார். “அதிகாரம் உள்ளவர்களையும், செல்வந்தர்களையும், நிர்வாகப் பொறுப்பு பெற்றவர்களையும் என்னுடைய நோக்கத்திற்கு நான் வென்று கொள்ள முடியுமானால் என் பணி அதிஷ்டவசம் நிறைவேறும். ஒரே ஒரு மகாராஜாவை நல் வழிபடுத்துவதால் நான் பல்லாயிரம் மக்களுக்கு மறைமுகமாக உதவி புரிய முடியும்” என்று சுவாமிஜி ஆணிதரமாக கூறியதுண்டு.

அதோடு ‘யதாராஜாதாரபிரஜா’ - அரசன் எவ்வழி சூடிகள் அவ்வழி - என்ற பழமொழியும் உள்ளது ஆட்சியிலுள்ளவர்கள் தர்மத்திலும், ஆன்மிகத்திலும் நம்பிக்கை கொண்டிருந்ததால்தான் மக்களும் அவ்வாறு நம்பிக்கை கொண்டு ஒழுதுவார்கள். எனவே எக்காரணம் பற்றிப் பார்த்தாலும், சுவாமிஜி மன்னர்களிடம் நெருக்கம் கொண்டது பொதுமக்களின் உயர்வை உத்தேசித்தே என்பது தெளிவாகும். மக்கள் பணியையும், தெய்வப் பணியையும் ஒன்றாக இணைக்கும் மடங்களை ஸ்தாபித்த தலைசிறந்த சான்றோரல்லவா சுவாமிஜி?

அவரைப் பொறுத்த மட்டில் கோமகன் இல்லமும் கூரைக் குடிசையும் ஒன்றுதான். ராஜகிருஷ்ணத்தின் உத்யானவனத்தில் இந்த நிமிஷம் பணிடிகள் புடைசூழ உலகக் கொண்டிருக்கும் அவர் மறு நிமிடமே யாரோ ஒருவராக குறுகல் சந்து ஒன்றில் புழுதியில் முழுகிக் கொண்டு செல்வார்.

ஜுனாகாட்-இலிருந்து புஜ் என்ற சுதேச சமஸ்தானத்துக்குச் சென்ற சுவாமிஜி அங்குள்ள திவானுடன் நீண்ட நேரம் உரையாடினார். சமஸ்தானத்தின் தொழிலமைப்பு, விவசாயம், கல்வி நிலை இவை குறித்து பல அறிவுரைகள் வழங்கினார். திவான்

சுவாமிஜியை கட்சி மகாராஜாவுக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தார். கட்சி மகாராஜாவும்க் சுவாமிஜியினால் பெரிதும் கவரப்பட்டார்.

பல ஸ்தலங்களுக்கு யாத்திரை செய்து அங்குள்ள சாதுக்களிடமல்லாம் உரையாடி ஞானத்தை வழங்கியும், பெற்றும் மகிழ்ந்த சுவாமிஜி மீண்டும் ஜுனாகாட் வந்து சில நாட்கள் தங்கினார். பின்னர் பிரபாஸகேஷத்திரம் எனப்படும் ஸோமநாத் பட்டினத்தை அடைந்தார்.

களங்கமுள்ள சந்திரணத் தலையில் தரித்த ஸோமநாதன், களங்கமுள்ள மனதினர், இஸ்லாமிய மதவெறியால் தனது திவ்விமான ஆலயத்துக்கு மும்முறை களங்கம் செய்ததையும் மன்னித்திருந்தான். சுவாமிஜி சென்றபோது மாபெரும் ஸோமநாத ஆலயத்தின் இடிபாடுகள் தாம் இருந்தன. (சுதந்திரம் பெற்ற பின் சர்தார் வல்லபாய் பட்டேல் ஆலயத்தைக் புதுப்பித்தார்) அவற்றைக் கண்டபோது சுவாமிஜியின் உள்ளமுமே இடிந்தது ஒரு காலத்தில் பத்தாயிரம் கிராமங்களைச் சொத்தாகப் பெற்றிருந்த அந்த ஆலயம் இப்படி ஆனது ஏன்? அந்தக் கோயிலில் பாடிப் பணிதற்கென்றே முன்னூறு இசைக் கலைஞர்கள் ஊதியம் பெற்று வந்தார்களாம். அதெல்லாம் கனவாய், பழங்கதையாப் போனது ஏன்? அந்த ஊரின் தூசிகூட விழுதிக்குச் சமமானது என்று இந்துக்கள் நம்பியிருக்க, முஸ்லீம்கள் அங்கு பிரவேசித்து கோயிலைப் பாழாக்கியது எப்படி?

அஸைமோதும் கடல் அருகே அஸைமோதும் உள்ளத்தினராக சுவாமிஜி அஸைந்தார். அஸைந்து திரிந்தார். அந்த அஸைகடலின் சோக ஒலியில் அவரது கேள்விக்கு விடை கிடைக்கும். நம் மக்களின் ஒற்றுமைக் குறைவினால்தான் ஸோமநாதபுரத்திற்கு - ஏன் நாடு முழுவதற்குமே - வீழ்ச்சி ஏற்பட்டது என்று சமுத்திர ஒலி அவருக்குக் கூறும். இந்த ஒற்றுமையின்மை இன்று நேற்று ஏற்பட்டதா? என்ன? ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் இதே பிரபாஸகேஷத்திரத்தில், சுவாமிஜி உலவும் இதே கடற்கரையில் யாதவர்கள் தங்களுக்குள் ஒற்றுமை குன்றி தாங்களே ஒருவரை ஒருவர் மாய்த்துக் கொண்டதாக மகாபாரதம் கூறுகிறதே? இதைச் சரி செய்வது எப்படி? சுவாமிஜி துடித்தார்

இந்தூர் ராணி அகல்யாபாய் ஸோமநாதத்தில் கட்டியிருந்த புதுக் கோயிலுக்கு சுவாமிஜி சென்று தரிசனம் செய்தார். மூன்று தீர்த்தங்கள் புனித சங்கமஸ்தானத்தில் ஸ்நாநம் செய்தார். பிரபாஸகேஷத்திரத்தில் மீண்டும் கட்சி மன்னரைக் கண்டார். “உங்களுடைய இத்தனை ஆற்றலையும் நீங்கள் எப்படி பயன் செய்யப் போகிறீர்கள்? அற்புத சாதனைகளை செய்து முடிக்கும் வரையில் உங்களால் நிம்மதி பெற முடியாது” என்று கட்சி மகாராஜா கூறினார். நம்முடைய முன்னோர் செய்த நல்வினைப் பயனாக அத்தனைய அற்புதங்களை பிற்காலத்தில் சுவாமிஜி சாதித்தே விட்டார்.

மீண்டும் ஜுனாகாட் வந்தார் சுவாமிஜி

ஜுனாகாட்லிருந்து கத்தியவாரிலும் (சூரத்) கட்சிலும் பல இடங்களுக்குச் சென்று வந்தார் சுவாமிஜி

கட்சில் பா தசாரியாக கால் சோ ர நடந்து கொண்டிருந்தார் சுவாமிஜி கதிரவன் கருணையின்றி அனல் மழையில் அவரைத் தீய்த்துக் கொண்டிருந்தான். சுவாமிஜியின் தொண்டை ஓரேயடியாக வரண்டு விட்டது தவீத வாய்க்கு தண்ணீர் கேட்க ஒரு வீடு இருக்க வேண்டுமே! அவரது கால்கள் தம்மையே சமந்துகொள்ள முடியாத தளர்ச்சியில் அவரை மிகவும் சிரமத்துடன் தாங்கிச் சென்று கொண்டிருந்தது நாவு ஓட்டிக் கொள்ளும் தாகத்துடன் சுவாமிஜி சூயிப் பொட்டலில் கடும் வெய்யில் சென்று கொண்டேயிருந்தார். கடையில் அவரது கண்களுக்கு இணிக இணிக ஒரு காட்சி தெரிந்தது வரவேற்பு கூறும் குளிர் பூந்தடாகங்கள் அவரது பார்வையில் பட்டது உற்சாகத்துடன் அவற்றை நோக்கி நடந்தார். தளர்வற்ற கால்களுக்குத் தெம்பூட்டிக் கொண்டு நடந்தார். இதென்ன ஆச்சரியம்! அவர் செல்லச் செல்ல அந்த தடாகங்களும், அவரிடமிருந்து ஷுகிச் சென்று கொண்டேயிருந்தன! ஆகா வெறும் கானல் நீரைக் கண்டா ஏமாறிப் போனோமே? என்று சோர்ந்து போய் மணலில் அமர்ந்து விட்டார். இந்த பேய்த் தேர் மட்டும் தானா மாயமானது? உலகமே இதில் காணு சகல சுக துக்கங்களுமே மாபை தானே? என்று சிந்தித்தார் சுவாமிஜி மேலே நடக்கலானார். அப்போதும் அவர் கண்களுக்கு பேய்த் தேர் தெரிந்து கொண்டேதானிருந்தது ஆனால் அவர் அதைப் பொருட்படுத்தவில்லை. ஞானீகும், மாய உலகம் கண்ணுக்குத் தெரியும். எனினும் அது மாபை என்ற ஞானத்தால் அதில் மயங்காமலிருப்பான் அவன். மேல்நாடுகளில் மாபைப் பற்றி சொற்பொழிவு செய்யும்போது மாபைபைக் கானல் நீருக்கு ஒப்பிடும்போது இந்தச் சம்பவத்தை சுவாமிஜி கூறியிருக்கிறார்

போர்பந்தர் சமஸ்தானத்திற்கு சென்றார் சுவாமிஜி (காந்தியடிகள் பிறந்த அதே ஊர்தான்) பண்டித சங்கர பாண்டிரங்கர் என்ற பேரறிஞர் அங்கு திவானாக இருந்தார். அரசருக்கு வயது வரா ததால் அவரே நிர்வாகத் தலைவராக இருந்தார். சுவாமிஜி சென்ற போது அவர் வேதங்களை மொழிபெயர்த்துக் கொண்டிருந்தார். சுவாமிஜியை தமது விருந்தினராக வரவேற்று உபசரித்த திவான் அவரது கல்வி சிறப்பை நன்குணர்ந்தபடியால் வேதத்தின் சிக்கலான பகுதிகளில் சுவாமிஜியின் விளக்கத்தைக் கோருவார். சுவாமிஜியும் அதிலாகவமாகச் சிக்கலை அவிழ்த்துக் கொட்டுவார். வேதத்தைப் பரப்பும் பணியை சுவாமிஜிக்கு மிகவும் உவந்த ஒன்றாயிற்றே. எனவே வள்ளிக பதினோரு மாதங்கள் போர்பந்தரிலேயே தங்கி சங்கர பாண்டிரங்கரின் மொழிபெயர்ப்புக்கு பெரும் உதவி செய்தார். வேத அநுவாதத்தோடு பதஞ்சலியின் மஹா பாஷ்யத்தையும் படித்துக் கொண்டிருந்தார் சுவாமிஜி ஜெயப்பூரில் தொடங்கி, கேத்ரியில் தொடர்ந்த மஹா பாஷ்யப் படிப்பு இப்போது தான் முடிவடைந்தது

இதன் பின்னர் திவான் பாண்டிரங்கரின் யோசனைப்படி பிரெஞ்சு மொழி கற்கலானார் சுவாமிஜி இது உங்களுக்கு உதவியாயிருக்கும் சுவாமிஜி என்று அவர் கூறினார். அவர் வாயில் சர்க்கரை போடவேண்டியதுதான் என்று இந்தச் சரிதையில் பின்னால் ஓரிடத்தில் எண்ணுவாம்.

சுவாமிஜி தாங்கள் இந்த தேசத்தில் அதிகமாக எதுவும் செய்ய முடியாது என்றே எனக்குத் தோன்றுகிறது இங்கே சிலரே உங்களைப் புரிந்து கொண்டு மகிழ்வார்கள்.

நீங்கள் மேல் நாடுகளுக்குச் செல்ல வேண்டும். அங்கே உள்ளவர்கள் உங்களையும், உங்கள் பெருமைகளையும் புரிந்து கொள்வார்கள். பாரதத்தின் சனாதன தர்மத்தை பிரசாரம் செய்வதன் மூலம் நீங்கள் மேல்நாட்டு நாகரீகங்களுக்குப் புது மெருகு ஊட்ட முடியும் என்று அந்தரங்க பூர்வமாக கூறினார் திவான் சங்கர பாண்டூரங்கர். முன்பு காசீர்பூரில் மாவட்ட நீதிபதி பென்ஸ்டனும் சுவாமிஜியிடம் இதேபோலக் கூறியிருந்தார். பாரதத்தின் ஆன்மிகத்தால் மேல் நாடுகளை உலகாயத்தளைப் போக்கடிப்பதோடு, இன்னொரு முக்கிய காரணத்துக்காகவும் மேல் நாடு செல்ல விரும்பினார் வீவேகானந்தர். 'இந்து மதம் எப்படிப்பட்டது என்பதைப் பாருங்கள் எங்களிடம் இவ்வளவு கற்றுக் கொள்ள வேண்டிய நீங்கள் தான் எங்கள் நாட்டிலேயே வந்து புகுந்து கொண்டு எங்கள் மதத்தைக் கேலி செய்கிறீர்கள். எங்கள் மக்களை உங்கள் மதத்துக்கு மாற்றுகிறீர்கள். இது அடுக்குமா? என்று மேல் நாட்டாரிடம் கேட்க வேண்டுமென்று அவருக்கு ஒரு கொதிப்பு உண்டு'

அப்போது அமெரிக்காவில் சிகாகோவில் சர்வமத மகாசபை ஒன்று கூட்டுவதற்கு ஏற்பாடாகி வந்தது இதனைப் பற்றி ஜானாகாட் அல்லது போர்பந்தரிலோ தான் சுவாமிஜி அறிந்திருக்க வேண்டுமென்று அநுமாதிக்கப்படுகிறது ஒருகால் சங்கர பாண்டூரங்கரே இது பற்றிக் கூறி சுவாமிஜி அதில் கலந்து கொண்டு இந்து தர்மத்தின் பெருமையை உலக அரங்கில் இயம்ப வேண்டுமென யோசனை தெரிவித்திருக்கக் கூடும்.

எப்படியானாலும் இச்சமயத்தில் சுவாமிஜியின் உள்ளம் புகம்பமாக கொந்தளித்துக் கொண்டிருந்தது உலகத்தையே ஒரு புரட்டு புரட்டி விடுவான் நரேன் என்று பெருமிதத்துடன் கூறிய குருநாதனை அடிக்கடி எண்ணி கொண்டார் சுவாமிஜி இந்தியாவில் ஒரு பெரும் பகுதியை பார்க்கப் பார்க்க அதனை மேம்படுத்தாமல் தாம் சுமாயிருக்கிறோமே என்ற எண்ணம் அவரை வளாய் அறுத்துக் கொண்டிருந்தது அரசர் அவையில் அறிவுரை கூறியபோதும், அறிஞர் அவையில் ஆராய்ச்சி செய்த போதும், இவை அல்ல தம் பணி இன்னும் ஏதேதோ காரியங்களை தாம் எங்கெங்கோ செய்ய வேண்டியிருக்கிறது என்றும் அவருள் உறுத்திக் கொண்டேயிருக்கும். அவை என்ன காரியங்கள்? அவற்றைத் தாம் எங்கெங்கு செய்ய வேண்டும்?

இந்தியாவைப் பொறுத்த மட்டில் தமக்கு இன்னிணை காரியங்கள் உள்ளன. உலக அரங்கத்தில் தமக்கு இன்னிணை காரியங்கள் உள்ளன என்று அவருக்கு காலக் கிரமத்தில் மெல்ல மெல்ல விளங்கலாயிற்று. விளங்கியவை மேலும் தெளிவு பெற்றன. இந்திய மக்களின் வறுமைத் துயரம், அறியாமையும் தீரத் தாம், தமது சக்தியை பயன்படுத்த வேண்டும், மத உணர்வு குன்றி வருவார்களுக்கு அந்த உணர்வை ஊட்ட வேண்டும்; மத உணர்வு குன்றாமலே இந்து மதம் தவறானது என்று மட்டும் கருதி பிற சமயம் தழுவு முற்படுவார்களைத் தடுத்து சனாதன தர்மத்தில் அவர்களை மீண்டும் சேர்க்க வேண்டும் என்றெல்லாம் குழறியது அவர் உள்ளம். இந்து மதத்தின் அழிவுக்கு முக்கியமான காரணம் சனாதனிகளின் வீம்புதான், மதத்தின் சாரமான அம்சங்களை விட்டுவிட்டு இன்றைய நடைமுறைக்கு ஒவ்வாத புறத் தோற்றங்களை வற்புறுத்தி மக்களை உயர்வுதாழ்வு மனப் போக்குகளுக்கு ஆளாக்கி வருவார்கள் அவர்களே என்று சுவாமிஜி

கருதினார். அதே சமயத்தில் சனாதனக் கண்ணை விட சீர்திருத்த வாதிக்களை மேலும் வெறுத்தார் அவர். மேல்நாட்டுப் பாணியில் நமது இந்து மதத்தை மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்ற அவர்களின் உத்தேசத்தை சுவாமிஜியால் ஒருபோதும் ஒப்புக் கொள்ள முடியவில்லை. இவ்வாறான சூழலில் நான் புராதனமாக ஆன்மிக உயர்வுகள் நசிந்து வருவதைக் கண்டு வேதனையில் வெதும்பினார் சுவாமிஜி நன்னடத்தை அற்றவர்கள், தர்ம போதனை செய்யும் விசித்திரத்தைக் கண்டு வாடினார். தம்மிடம் எவ்வளவு ஆன்மிக அனுபவமும் இல்லாதவர்கள் வேதாந்தங்களைக் கூறுவதால் அது ஒருகாலும் பலனளிக்காது என்று கண்டார். அனுபவம் பெற்றவர்களோ மக்களுக்குப் போதிக்காமல், ஏகாந்தமாக வாழத் தலைப்பட்டிருந்தார்கள். ஆத்ம சாதனைகளைப் புரிந்து அவைகளை மக்களுக்கு உபதேசிக்கக் கூடியவர்கள்தான் நாட்டை நல்வழியில் திருப்ப முடியும் என்று சுவாமிஜி எண்ணினார். இதனால் தான் மக்கள் சங்கத்தையும், ஏகாந்தியானத்தையும் மாற்றி மாற்றி கைக்கொண்டார் சுவாமிஜி

இப்படி ஓர் ஒழுங்கான விசித்திர சாரம் நாட்டு வாழ்க்கையிலேயே பல அம்சங்களில் ஏற்பட வேண்டும் என விரும்பினார் சுவாமிஜி மேல் நாட்டு நாகரிகம், விஞ்ஞானம், பொருளாதார உணர்வு வேதாந்த தத்துவம், தர்ம சாஸ்திர ஆசார முறைகள், புராணங்களின் பக்தி இவையாவும் பாங்கான விசித்திரத்தில் கலந்து நாட்டை உயர்த்த வேண்டும் என எண்ணினார். ஆனால் அவர் நடைமுறையில் கண்டது என்ன? ஒரேயடியாக மேல்நாட்டு மோகம் கொண்டவர்கள் அல்லது ஒரே கட்டுப் பெட்டியாக இருந்தவர்கள். ஒரேயடியாகத் தத்துவம் பேசியவர்கள், அல்லது வெறும் உணர்ச்சி மாதிரிகளாகப் பிரார்த்தித்தவர்கள், பொருளாதாரம்தான் வாழ்க்கை என்றவர்கள், அல்லது மக்களின் இழிநிலைக்கு சற்றும் இரங்காமல் வறட்டு வேதாந்தம் பேசியவர்கள்-இப்படியாக தனித்தனி சாரரிடம் தத்தளித்துக் கொண்டிருந்தது இத்தனை கோஷ்டிகள் நாட்டில் இருக்கும்போது பேத உணர்ச்சியும், பூசலும், சச்சரவும், வாழ் பிரதிவாதமும் கொஞ்சமாகவா இருக்கும்???? பாமர மக்களின் அறியாமையும், வறுமையும் கண்டு சுவாமிஜி எவ்வளவு இதய நோவு கொண்டாரோ, அந்த அளவுக்கு மேல் மக்களின் பிளவுகளைக் கண்டு நோவற்றார்.

தேசத்தைப் புனர்நிர்மாணிக வேண்டிய நாள் மிக மிக அருகில் வந்துவிட்டது என்று பரபரப்புக் கொண்டார் சுவாமிஜி ஆனால் இந்த தேசத்தைத் திருத்துவதென்றால் அதற்கு முதலில் உலக அரங்கிலேயே பணிதொடங்க வேண்டும் என்றும் அவர் கண்டார். இப்படிச் சொல்வதில் சிறிது முரணாகத் தோன்றும். உள்நாட்டில் செய்ய வேண்டிய பணிக்கு உலகப்பணி எப்படி பூர்வாங்கமாக இருக்க முடியும்? அந்த உள்நாட்டினரில் செல்வாக்குள்ள எந்த பெரும் பகுதியினரை சுவாமிஜி திருத்த முயன்றாரோ அந்த மேல்நாட்டு மோகிகள், மேல்நாடுகளே பாரத தர்மத்தின் பெருமையை உணர்ந்து போற்றினால் ஒழிய தங்கள் கொள்கைகளை கைவிட்டார்கள் எனத் தென்காக்க கண்டார் சுவாமிஜி எனவே யாரை முன்மாதியாகக் கொண்டு இந்தியர்கள் தங்கள் வாழ்முறையை மாற்றிக் கொள்ள நினைத்தார்களோ, அந்த மாநாட்டினரிடமே வேதாந்த சமயத்தை விளக்கி அவர்கள் அதனை மதிக்குமாறு செய்ய வேண்டும் என்று அவர் ஆர்வம் கொண்டார். இதனாலேயே தாம் உலகுக்காக ஆற்ற வேண்டிய பணியும்

பூர்த்தியாகும் என்று கண்டார். அதாவது இந்தியாவில் இந்து மதத்தை மீண்டும் நிலைநாட்டுவதுடன், விஞ்ஞான-பொருளாதாரத் துறைகளில் மட்டும் கவனம் செலுத்திவரும் மேல்நாடுகளுக்கு ஆன்மிக உணர்வை உசுப்ப வேண்டிய தமது பணியில் நிறைவும் என்று கருதினார்.

ராஜஸ்தானத்திலும், பம்பாய் ராஜதானியிலும் தாம் கண்ட பல மன்னர்களிடமும், மந்திரிகளிடமும், இதையே சுவாமிஜி கூறி வந்தார்.

பின்னர் பரமபதத்தில் பாம்பணைச் சிம்மாசனத்தில் மீதமர்ந்து பிரபஞ்சம் முழுவதையும் பரிபாலிக்கும் பூரீ விஷ்ணு கிருஷ்ணராக அவதரித்து ஆட்சி செலுத்திய துவாரகா சென்றார் வீவேகானந்தர். அங்கு ஆண்டவன் ஆண்டதன் அடையாளச் சுவடுகள் எதையும் அவர் கண்டாரில்லை. சமுத்திர ராஜனின் தீனக் குரல் மட்டும் தான் அங்கு ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகளாக நிறைந்திருக்கிறது அந்த தீனக் குரல் சுவாமிஜியின் நெஞ்சை நெகிழ்த்தியது 'புராதன பாரதத்தின் நினைவாக இன்று இருப்பது என்ன? எங்கேனும் சில இடிபாடுகள் காண்கின்றன. அவ்வளவுதான். அன்றைய தத்துவங்களும் இன்று இதே கதியில் கிடக்கின்றன.' என்ற எண்ணங்கள் சுவாமிஜியின் இமைகளை ஈரமாக்கின. கடற்கரையில் நீண்ட நேரம் அமர்ந்து அந்தக் கடலினும் ஆழமான நினைவுகளின் அடிவாரம் வளை குடைந்து குடைந்து சென்று கொண்டிருந்தார் வீவேகானந்தர்.

பிறகு எழுந்திருந்தார். இதே போல பாரத தர்மம் இடிந்திருந்த ஒரு காலத்தில் அவதரித்து அதனை சீர் செய்த செம்மல் சங்கர பகவத் பாதர் துவாரகையில் ஸ்தாபித்த திருமடத்துக்குச் சென்றார். அதன் மஹந்து சுவாமிஜிக்கு ஒரு அறையில் தங்க வசதி அளித்தார். பாழடைந்த துவாரகா பதியில் சின்னஞ்சிறு அறையொன்றில் சுவாமிஜி தங்கிருந்த போது அவருடைய மன அறையில் கூட்டம் கூட்டமாக எண்ணற்ற மின் மின்கள் பறந்தன. மின் மின்களின் மந்த வெளீசம் பெருகிக் கொண்டே சென்றது ஒளீத்தூண் ஒன்றினையே தம் எதிரே கண்டார் சுவாமிஜி தாம் எதிரே காணும் அந்த ஒளியே இந்தியாவின் எதிர்காலம் என்று தெளிந்தார்.

கேக்வார் எனப்படும் பரோடா மகாராஜாவின் ஆளுகையில் இருந்த பகுதிகளில் சுவாமிஜியின் தேச சஞ்சாரம் நடைபெற்றது பிறகு மத்திய இந்தியாவில் காண்ட்வாலா சுவாமிகளின் பாத்திணை தரித்தது அங்குதான் அமெரிக்காவில் சிகாகோவில் சர்வமத மகாசபையில் அவர் கலந்து கொள்ள தம் வாய்மொழி மூலமாகவே விரும்பம் தெரிவித்தார். யாரேனும் பிரயாணச் செலவு கொடுத்து உதவ முடியுமா?

அங்கிருந்து மத்திய பாரதம் வந்தார். பின்னர் மகாலேஷ்வர் வந்தார். அங்கு சௌராஷ்டிர சமஸ்தானத்தில் முன்பே பழக்கமான விமல மன்னரை கண்டார். அவர் தமது சமஸ்தானத்திலேயே வந்து தங்குமாறு வேண்டினார். வருவதற்கில்லை மகராஜ். நான் ஒரு பணியை செய்தாக வேண்டியிருக்கிறது இப்போது நான் ஓய்வெடுத்துக் கொள்வதற்கில்லை. எனறும் எனக்கு ஓய்வு கால வாழ்க்கை என்று ஒன்று இருக்குமானால் அது உங்கள் இடத்திலேயே இருக்கும் என்றார் வீவேகானந்தர் உணர்ச்சியுடன்

சுவாமிஜிக்கு ஓய்வொல வாழ்க்கை என்ற ஒன்று இருக்கவேயில்லை. எனவே அவர் விமீடிக்கு மீண்டும் வரவே இல்லை. அயரா த உழைப்பின் மத்தியிலேயே அல்லவா சுவாமிஜி மகா சமாதி யடைந்துவிட்டார்!.....”

இதுவரை சுவாமி வீவேகா னந்தர் வாழ்க்கை வரலாற்றுப் புத்தகத்தில் உள்ளதைப் படித்தோம். அவர் இந்து மதத்தை உலக அரங்கில் உயர்த்த வேண்டும். பாரதம் உயர வேண்டும், சுதந்திரம் பெற வேண்டும் என்று காந்தி, பட்டேல் பூலிய தலைவர்கள் உருவா வதற்கு பல காலம் முன்னரே சிந்தித்து செயல்பட்டவர். அவருக்கு இத்தகைய சுதந்திர எண்ணம், இந்து மதத்தை புனரமைத்து உலகில் சிறந்ததென எடுத்துக் காட்ட வேண்டும் என்ற தீவிர சிந்தனை செளரா ஷ்டர் சமஸ்தா னமாகிய விமீடி, புஜ், கத்தியவார், கட்ச், சோ மநாத் (எ) பிரபா ச பட்டணம், ஜுனா காட், கேத்ரி மற்றும் பல பகுதிகளில் சுற்றுப் பயணம் செய்து தவம் மேற்கொண்டபோது கிடைத்து

இதன் பின்னரே அவர் அதற்கான வழிகளை செளரா ஷ்டர் தேசத்தில் தங்கியிருந்து யோசித்தார். பலரின் ஆலோசனைகளைப் பெற்றார். அந்த ஆலோசனையின் பேரில் அமெரிக்காவில் நடந்த சர்வமத மகாநாட்டில் கலந்து கொள்ள முடிவெடுத்தார். அந்த முடிவான இந்து மதத்தை உலகில் சிறந்த மதமாக அணைத்து உலக மதத் தலைவர்களாலும் ஒப்புக் கொள்ள வைத்த சிறந்த முடிவாக இருந்தது நமக்குத் தெரியுமே!

அவருக்கு சிறந்த முடிவை எடுக்க உதவிய செளரா ஷ்டர் தேசத்தின் சோ மநா தபுரத்தின் பெருமையை அளவிட இயலுமோ? ஜெய் சோ மநாத்! ஜெய் துவாரகா நாத்!

வீவேகா னந்தரின் வாழ்க்கை வரலாற்றிலிருந்து திரும்பி இனி நமது செளரா ஷ்டர் பிரதேச வரலாற்றைத் தொடருவோம்.

அதர்வண வேதத்தில் பகலா முகி என்ற சக்தியின் சகஸ்ர நாமத்தில் ‘பிரபா சாயை நம’ என்று போற்றப்படுகிற ஒரு வரி உள்ளது இந்த வரிக்கு பிரபா ச பட்டினம் என்று போற்றப்படும் சோ மநா தபுரம் என்ற செளரா ஷ்டர் தேசத்தில் வாசம் செய்பவள் என்று பொருள்.

வேத காலத்திலிருந்தே பிரபா ச கேஷத்திரம் எனப்படும் சோ மநா தபுர பட்டினம் செளரா ஷ்டர் மக்களால் வணங்கப்பட்டு, வாழ்ந்து வரும் முக்கிய நகரங்களில் ஒன்றாக உள்ளது

பகலா முகி என்ற சக்தி தான் அவதாரம் செய்ய செளரா ஷ்டரத்தை தேர்ந்தெடுத்தாள்.

சோ மநாதர் வாசம் செய்ய செளரா ஷ்டரத்தை ஜோதிர்லிங்கமாக அமர தேர்ந்தெடுத்தார்.

பகவான் கிருஷ்ணர் தமது துவாரகை நகரை செளரா ஷ்டர் கடற்கரையில் அமைத்து ஆட்சி செய்ய தேர்ந்தெடுத்தார்.

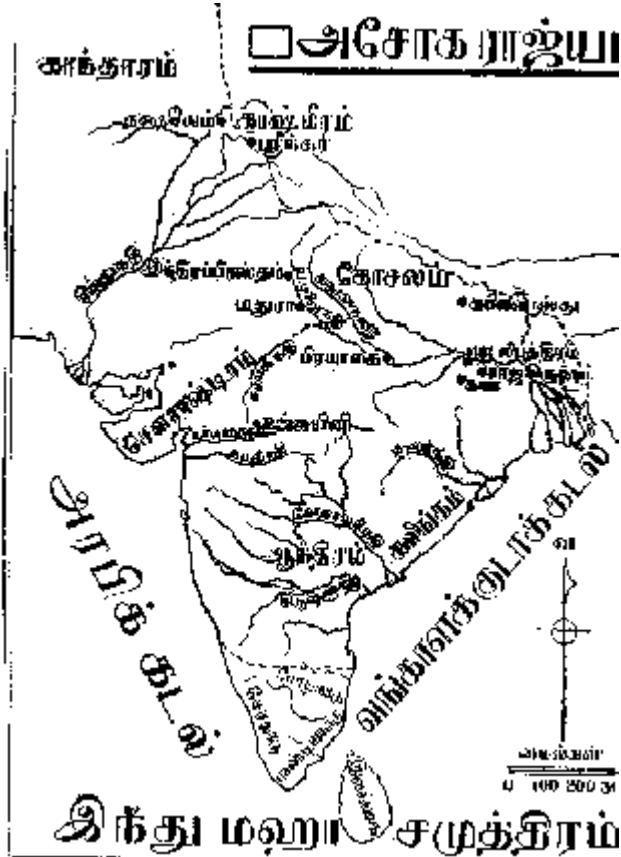
என்னே செளரா ஷ்டர் தேசம் செய்த புண்ணிம்!

கடவுள்களின் வா சஸ்தலமாக செளரா ஷ்டர்ம் விாங்குகிறதே!

மேலும் தொடருவோம்...

சௌரா ஷ்டர்மானது பழங்காலத்தில் செளரா ஷ்டர்ம் ஈரான் வண விாபித்திருந்தது என்பதையும், செளரா ஷ்டர் மொழி பின்னர் பல்வேறு வட்டார வழக்கு மொழிகளாக மாறியதையும், பின்னர் அவ்வட்டார மொழிகள் தனித்தனி மொழிகள் என்ற அந்தஸ்தை இன்று பெற்றிருக்கிறது என்பதால், சமஸ்கிருதத்தின் மொழியின் வட்டார மொழிகள் அணத்தும் இந்தோ-ஐரோப்பியன் மொழிகள் என்ற பொதுத் தலைப்பின் கீழ் வருகின்றன.

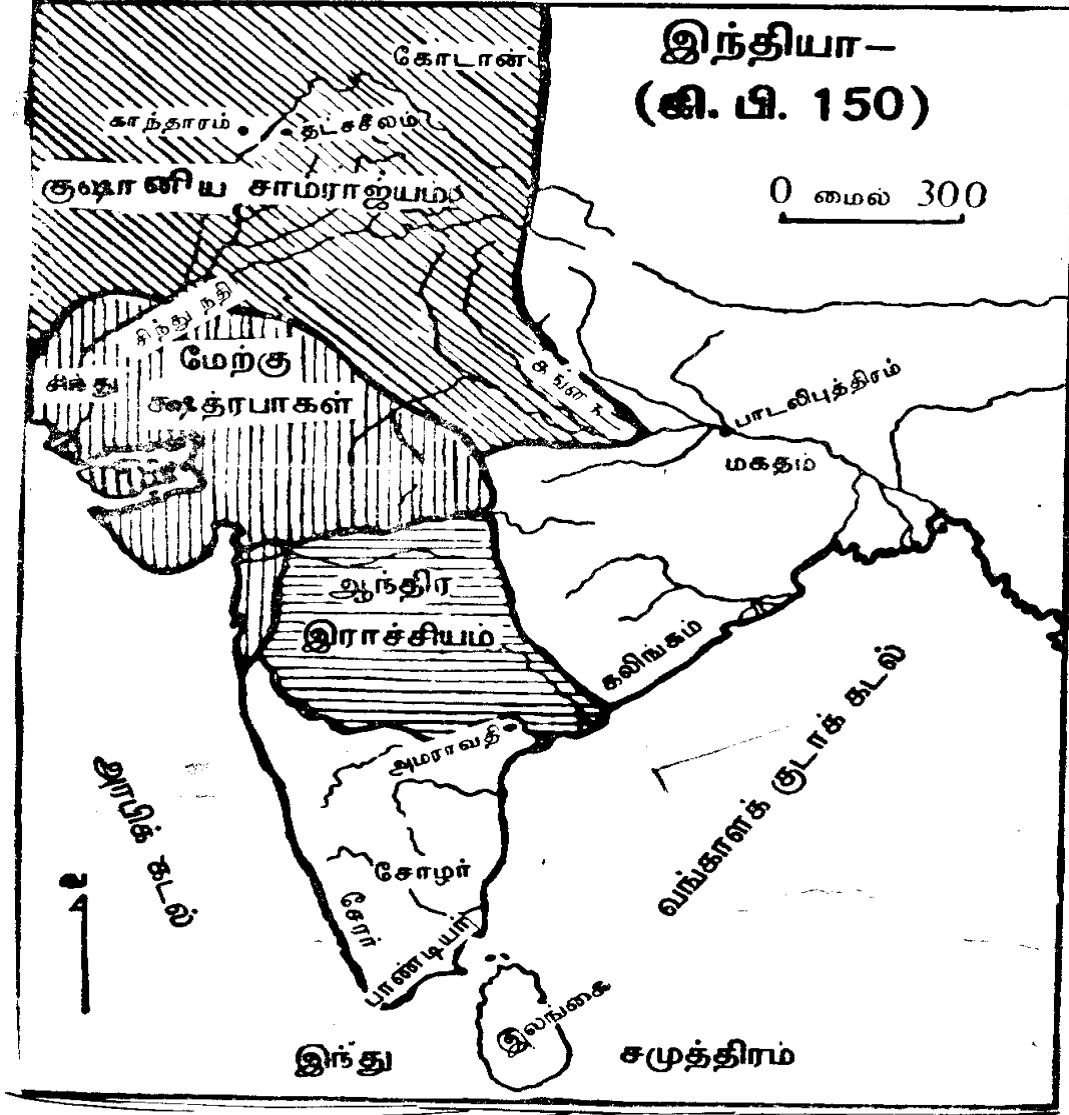
மேற்கண்ட இச்செய்தியின் ஆதாரத்தை இந்திய அரசாங்கம் வெளிட்ட பல்வேறு எல்லை வரைபடங்களில் வாயிலாக நிரூபிக்கப்படுகிறது பல்வேறு குழுக்களின் குடியேற்றங்கள், அக்குழுக்களின் பெயரால் அழைக்கப்பட்ட பிரதேசங்கள் ஆகியவை செளரா ஷ்டர்ரத்தின் எல்லை திடீர் திடீரென பெரிதும், சிறிதுமாக மாறும் படிச் செய்து விட்டது எனும் பரந்த நோக்கில் பார்த்தால் அணத்து குழுக்களும் செளரா ஷ்டர் மொழியையே உபயோகப்படுத்தினர். வரைபடத்தில் எவ்வாறு செளரா ஷ்டர்ம் என்ற பேரெல்லை பிரிந்து சிற்றெல்லையாக, இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டில் குஜராத்ரத்தின் ஒரு சிறு பகுதியாக எல்லை சுருங்கிவிட்டதை வரலாறு சாட்சி கூறுகிறது

அசோகர் கால சாம்ராஜ்ய எல்லை குறிக்கும் வரைபடம்.

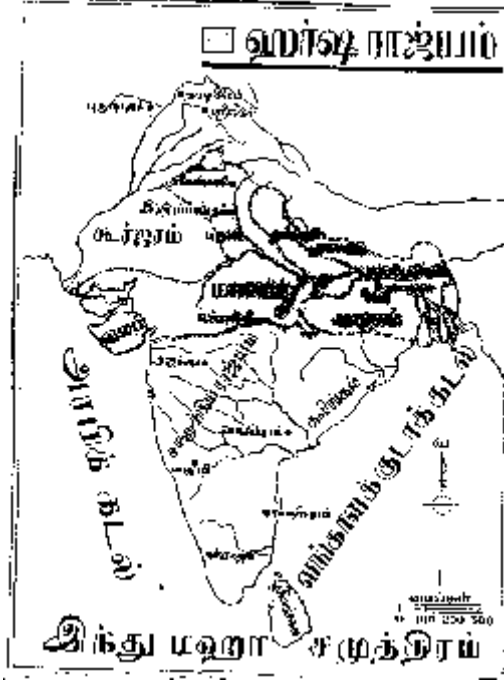
இந்த எல்லை வரைபடத்தில் செளரா ஷ்டர்ம் என்று தற்கால குஜராத் மாநிலம் இருக்கும் இடத்தை குறித்துள்ளார்கள். விஜயபாஷா என்ற செளரா ஷ்டர் மொழி மதராசு ராஜ்யத்திலிருந்து ஹாலியா வண பேசப்பட்டது என்பது யுவாங் சுவாங் எழுதிய பயணக்

அறியலாம். சூப்தர் காலத்தில்தான் செளராஷ்டிரத்திலிருந்து நெசவாளர்கள் தொழிலைத் தேடி அருகிலிருக்கும் “மாளவம்” என்ற ராஜ்யத்திற்கு கூட்டம் கூட்டமாக இடம் பெயர்ந்தனர். மாளவம் தற்கால மத்தியபிரதேசத்தை குறிக்கும்.

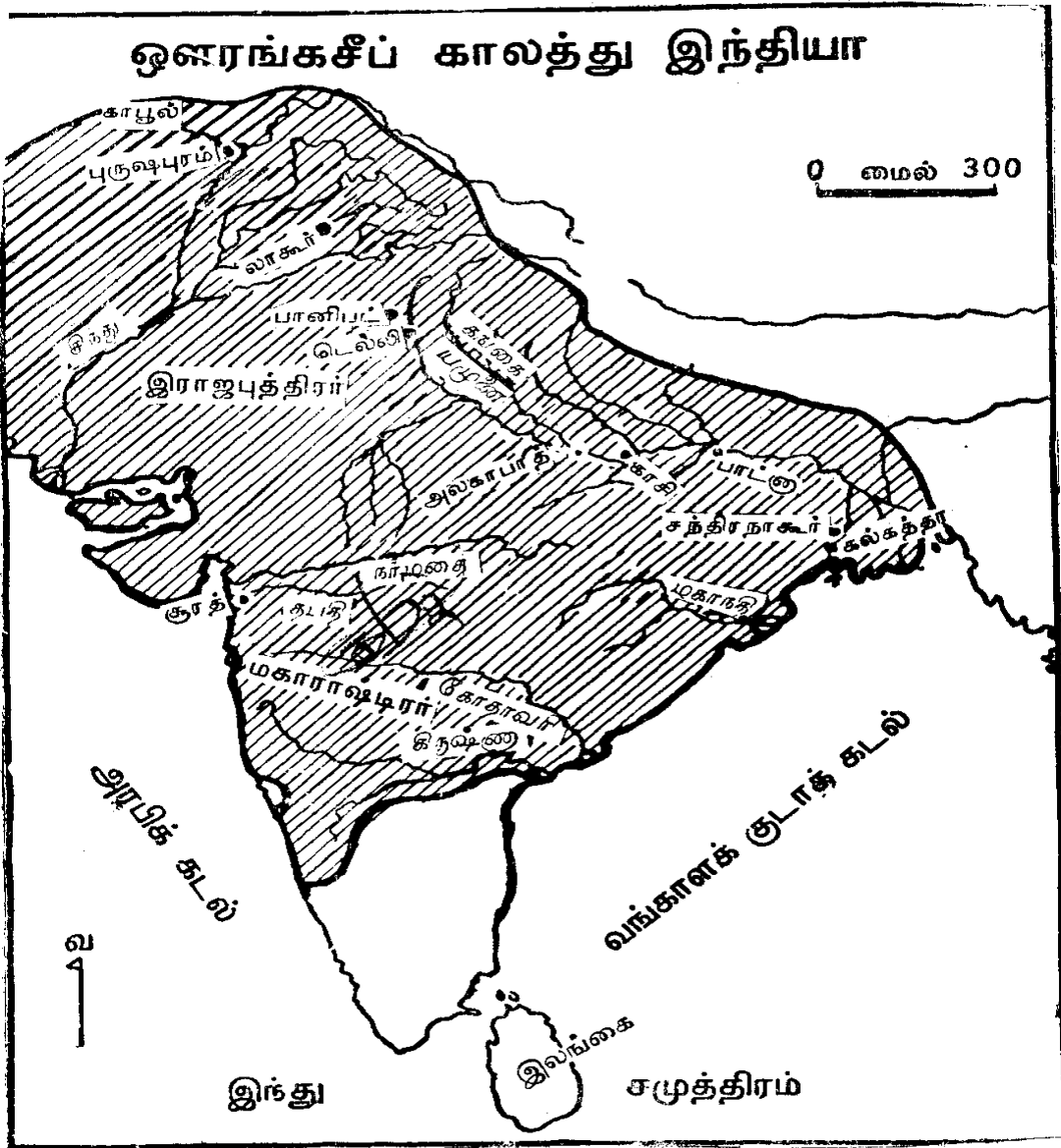

கி.பி. 150 இல் பாரத ராஜ்யங்களை குறிக்கும் வரைபடம்.

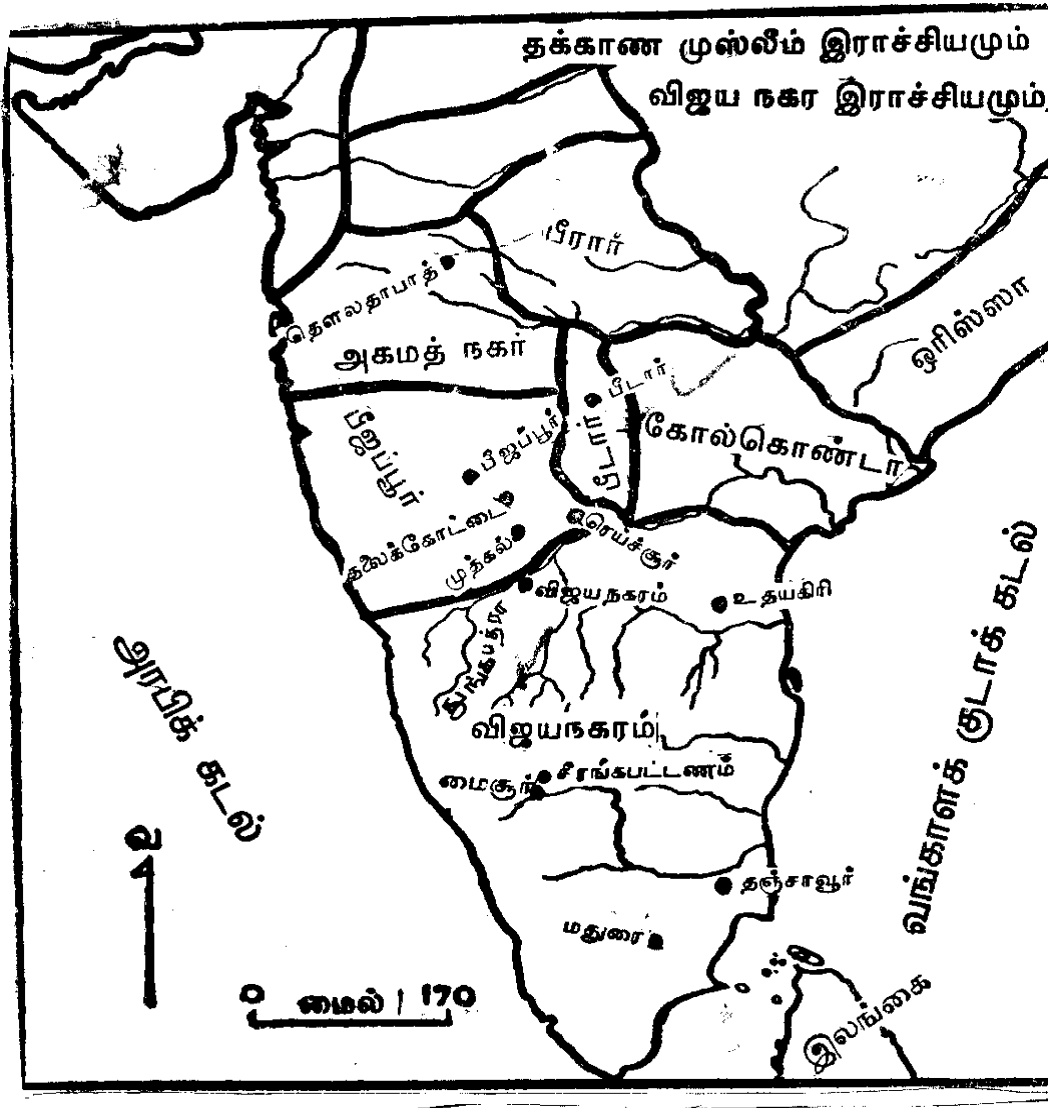
மேற்கண்ட வரைபடத்தில் செளரா ஷ்ட்ரமா னது ஷா கா சத்ரபா ஸ் வம்ச அரசர்களால் ஆளப்பட்டது என்று குறிக்கப்பட்டுள்ளது ஷா கா சத்ரபா ஸ் வம்ச அரசர்களால் ஆளப்பட்ட எல்லை தற்கால குஜராத், பாகிஸ்தான் ஆகியவற்றை அடக்கியது

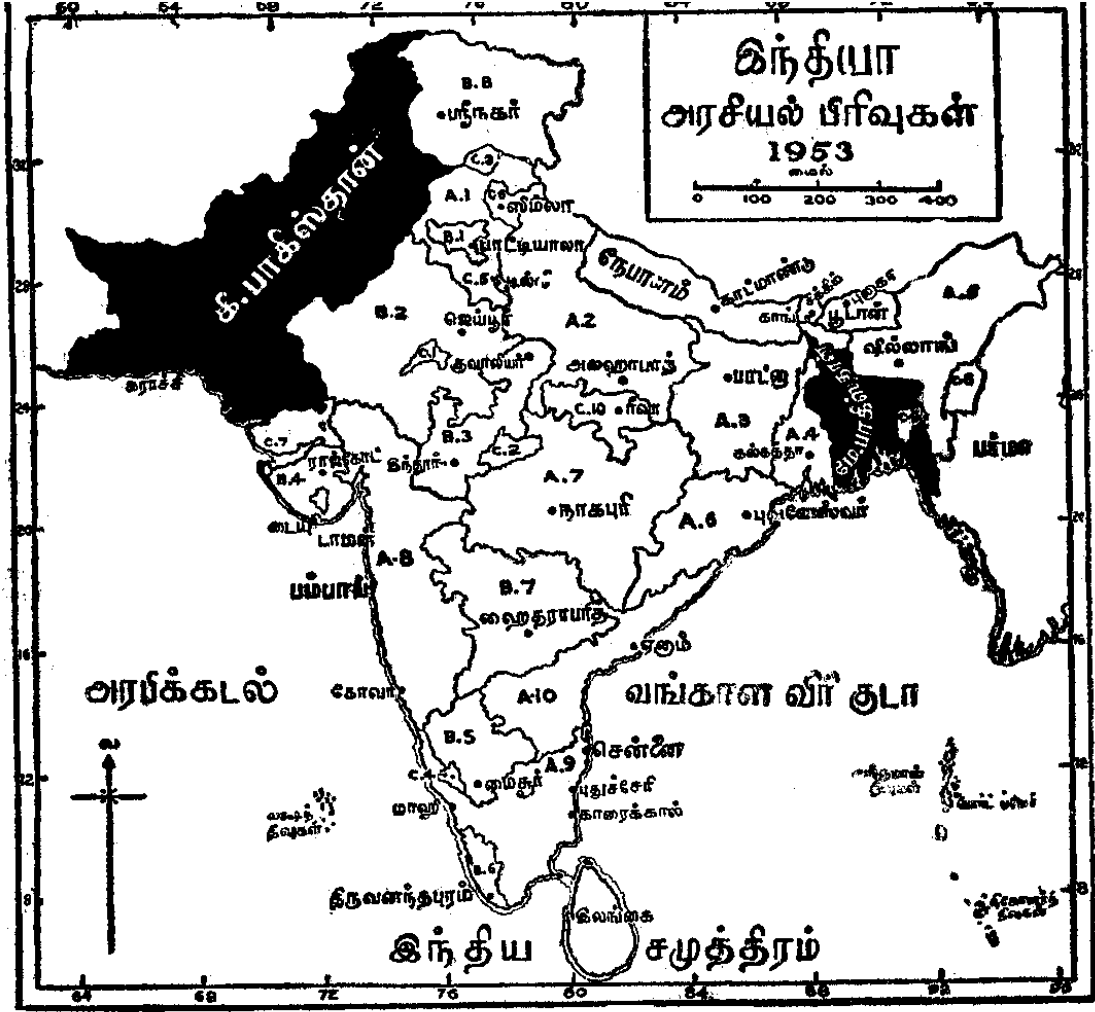
ஹர்ஷர் காலத்தில் செளரா ஷ்ட்ரமா னது ஹர்ஷரின் ஆட்சி எல்லைக்குட்பட்டு இருந்ததை குறிக்கிறது இருப்பினும் செளரா ஷ்ட்ர பகுதியில் சில சிற்றரசர்களின் ஆதிக்கமும் இருந்தது அவர் காலத்தில் கூர்ஜரம் என்பது செளரா ஷ்ட்ரத்தின் அருகில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை காணலாம். ஆனால் தற்காலத்தில் குஜராத் மாநிலமே கூர்ஜரத்தின் பெயரால் குறிக்கப்படுகிறது இதிலிருந்து கூர்ஜரர்கள் ஹூணர் படையெடுத்த சமையத்திலிருந்து அகதிகளாக சிறிது சிறிதாக இடம் பெயர்ந்து குஜராத் தில் குடியேறியதை அறியலாம். அப்பொழுதிலிருந்து செளரா ஷ்ட்ரமா னது குஜராத் என்ற பெயரில் அழைக்கப்படுகிறது மேலும் செளரா ஷ்ட்ரமா னது செளரா ஷ்ட்ரம், மஹாரா ஷ்ட்ரம் என இரு பிரிவாக பிரிந்து பெரிய எல்லையான செளரா ஷ்ட்ரமா னது மகாரா ஷ்ட்ரம் என்ற பெயரிலும், சிறிய எல்லையான குஜராத் செளரா ஷ்ட்ரம் என்ற பெயரில் வழங்க ஆரம்பித்தது

ஓளரங்கசீப் காலத்தில் தென்பாரதம் தவிர வடபாரதம் முழுவதும் அவரது ஆட்சியிலிருந்தது அவர் காலத்தில் தான் இந்துக்களுக்கு மற்ற எல்லா முஸ்லீம் அரசர்களை விடும் பல கொடுமைகள் நடந்தன.

தக்காண முஸ்லீம் ராஜ்யம், விஜய நகர பேரரசு என்ற இந்துக்களின் பாரத தேச மீட்புப் படையானது ஆட்சி செய்த எல்லைகளை மேற்கண்ட வரைபடத்தில் காணலாம்.

63. இந்தியா : அரசியல் பிரிவுகள்

சுதந்திரம் அடைந்த பின் பாரத அரசாங்கம் பாரதத்தை நிர்வாக வசதிகளுக்காக மொழிவாரி மாணாக்களாகப் பிரித்தது அந்த வண்படத்தை மேலே காணலாம். 1953ம் வருடம் வெளியிடப்பட்ட இந்த வண்படத்தில் செளராஷ்டிரம் என்பது தற்போதைய குஜராத், மஹாராஷ்டிரம் என்ற இரு மாநிலங்களும் சேர்த்து ஒரே மாநிலமாக இருந்ததை காணலாம். குஜராத் தில் பேசப்படும் குஜராத் மொழிக்கும், மஹாராஷ்டிரம் பேசப்படும் மராட்டி மொழிக்கும் அதிக ஷ்தீதியாசம் ஏதுமில்லை. ஏனெனில் அவை இரண்டும் செளராஷ்டிர மொழியின் பேச்சு வழக்குகளே. அவை இரண்டிற்கும் அதிக ஷ்தீதியாசமில்லை. தமிழுக்கும், மலையாளத்திற்கும் உள்ள ஷ்தீதியாசம் கூட குஜராத் தில் பேசப்படும் செளராஷ்டிர மொழிக்கும், மஹாராஷ்டிரத்தில் பேசப்படும் மஹாராஷ்டிரம் என்ற செளராஷ்டிர மொழியின் பேச்சு வழக்கிற்கும் இடையே கிடையாது எனவே அக்காலத்தில் இயற்கையாகவே மஹாராஷ்டிரம், குஜராத் ஒரே மாநிலமாக இருந்தது

1864ல் செளரா ஷ்ட்ர மா நிலத்தின் பெயரில் வெளியிடப்பட்ட சில தபால் தலைகளை கீழே காணலாம்

அதற்கு சற்று பிந்தைய தபால் தலை கீழே.

(United States of Saurashtra included 217 State of India and was formed in 1948. It issued and used other state stamps with an overprint for postage. U.S.S. Revenue & Postage SAURASHTRA overprint)

சில பழங்கால செளரா ஷ்ட்ர நாணயங்கள் மற்றும் உருவங்களை மேலே காணலாம்.

வரலாற்று நிகழ்வுகள்

சூரத் (சௌரத்)

சூரத் “லாட பிரதேசம்” என பெயர் பெறுகிறது லாடி என்பது இப்பகுதியில் பேசப்படும் சௌராஷ்டிர வட்டார வழக்கின் பெயர்.

யுவான் சுவாங் சௌ-ர-தா என்று சூரத் நகரை குறிப்பிடுகிறார்.

சூராஸி உள்ளபடி சூரஜ் (சூர்யபூர்) என்ற பெயரை மூஸ்லீம்கள் கலாசாரப்படி இந்து தெய்வங்களை வெறுத்தால், சூரியணின் பெயரில் உள்ள சூரஜ் நகரின் பெயரை சூரத் என மாற்றி அழைத்தனர். மூஸ்லீம்கள் ஆட்சி ஏற்பட்டதால் அப்பெயரே நிலைத்துவிட்டது

பாரசீகனின் போக்குவரத்து துறைமுகமாக இருந்ததால் சூரஜ்-இ-கூப்சூரத் என்ற பெயரில் சூரத் அழைக்கப்பட்டு, பின்னர் சூரத் என மாறியதாக குறிப்பிடப்படுகிறது

சௌராஷ்டிரத்தின் விளையாட்டுக்கள்

ஜீலா, பந்து விளையாட்டு, சத்தாவி (ஒடி பிடித்தல்) லங்கடி (நொண்டி) ஹூடுடுடு (கபடி), சந்தா-சூக்கடி (ஒளிந்து கண்டுபிடி), கோலி பம்பரம், பட்டம் வீடுதல், கில்லிதண்டா, அப்பாலிப்பி (மரத்தின் மேல் விளையாடுதல்) சதுராங்கம், மலையேற்றம் ஆகியவை.

அனர்த்தா

வட சௌராஷ்டிர பகுதியானது ஷாயாதியின் மகன் அனர்த்தாஷி பெயரால் அழைக்கப்பட்டது அனர்த்தாஷி மகன் ரேவதா குஷஸ்தலிஷை ஆண்டார். குஷஸ்தலி என்பது தற்போதைய துவாரகையின் பழைய பெயர். நர்மதை நதி ரேவதா அரசரின் பெயரால் ரேவா என்றும் அழைக்கப்பட்டது கிர்நார் மலை ரேக்வத் என்றும் அழைக்கப்பட்டது

பகவான் க்ருஷ்ணர் மதுரா விரிந்து அவரது பாட்டனாரான உக்ரசேனர், மற்றும் யாதவ வீரர்களுடன் சௌராஷ்டிரத்தின்கடற்கரையில் குடியேறினார். பகவான் க்ருஷ்ணரின் சகோதரர் பலராமர், ரேவத வம்சத்தைச் சேர்ந்த குக்குமி என்பவரின் மகனான ரேவதி என்பவரை மணந்தார். மகாபாரதப் போர் நடந்தது

அனிந்தணின் மகனும், க்ருஷ்ணரின் பேரனுமான வஜ்ரா என்பவனே யாதவர் கலகத்தில் எஞ்சிய ஒரே ஆள். மகாபாரத அர்ஜுனர் அவருக்கு மதுராஷி மகுடத்தைச் சூட்டினார். வட சௌராஷ்டிரத்திற்கு அனந்த், லாட, சௌராஷ்டிரா, கட்ச், அபரந்தா என்ற வேறு பெயர்களும் உண்டு மேற்கண்ட சௌராஷ்டிர பிரதேசத்தின் “எல்லையின் பெயர்கள்” மாறுபட்டுக் கொண்டிருந்தது ஆனாலும் சௌராஷ்டிரா என்ற பொதுப் பெயர் எல்லா எல்லைக்கும் சேர்த்தே இருந்தது

மௌரியர் காலத்தில் குஜராத்தின் ஒரு பகுதி மௌரிய ஆட்சியில் ஒரு மாநிலமாக இருந்தது புஷ்யமித்ரர் என்பவர் சௌராஷ்டிரத்தின் ஆட்சியாளராக நியமிக்கப்பட்டார். அவர் கி.மு 322 முதல் 294 வரை ஆண்டார். ஜானாகாட்-ல் சுதர்சன ஏரியில் அணையைக் கட்டினார்.

சந்திர குப்த மௌரியரின் பேரனான அசோகர், ஜுனாகாட்-ல் உள்ள கிரநார் மலையில் புத்தமத கல்வெட்டுகளை செதுக்கினார். மேலும் சுதர்சன ஏரியில் கட்டப்பட்ட அணையிலிருந்து கால்வாய்களை வெட்டினார்.

மௌரியர்களின் உட்பூசலினால் சம்ப்ரதி மௌரியர் என்ற உஜ்ஜயினியைச் சேர்ந்த குழுவிடம் செளராஷ்டிர ஆட்சி இருந்தது. டெமிடிரியஸ் என்பவர் தலைமையில் கிரேக்கர்கள் செளராஷ்டிரத்திற்கு வந்தனர்.

பூதல் நூற்றாண்டிலிருந்து 400 வருடங்கள் சாகா சதரப் ஆட்சியாளர்கள் செளராஷ்டிரத்தை ஆண்டனர். அவர்களின் ராஜ்யத்தை ஸ்தாபித்தவர் மஹா சதரப் எனப்படும் ருத்ரதாமன்-1. சாகா சதரப் எனப்படும் ருத்ரதாமன் (கி.பி.100)ன் கல்வெட்டுக்கள் ஜுனாகாட்டில் உள்ளது.

சதரப் வம்சத்தை வீழ்த்தி குப்தர்கள் ஆட்சியை கைப்பற்றினர்.

சந்திர குப்த வீரமாதியர், அவருக்குப் பின் ஸ்கந்த குப்தர் ஆண்டனர்.

குப்தர் பேரரசு 5ஆம் நூற்றாண்டில் வீழ்த்துவங்கியது.

எனவே குப்தர்களின் சேனாதிபதியான பாதாங்கா என்பவர் ஷத்ரேக வம்ச ஆட்சியை கி.பி. 470ல் நிறுவினார். அவர் தமது தலைநகரை கிரநாரிலிருந்து பவநகர் அருகே உள்ள செளராஷ்டிர கிழக்கு கடற்கரையின் நகரமான வாலாபூருக்கு மாற்றினார்.

துருவசேன ஷத்ரேக (கி.பி.640) காலத்தில் யுவான் சுவாங் அங்கு வந்து சென்றார்.

ஷத்ரேகருக்குப் பின் தத்தா என்பவர் பிரதிஹார் வம்ச ஆட்சியை நிறுவினார். நந்திபூர் (நந்தோல்) என்ற ஊரில் அவரது குஜ்ஜார் வம்ச ஆட்சி துவங்கியது. இச்சமயத்தில்தான் குஜராத்தில், குஜ்ஜார், சாளுக்கியர், ஷத்ரேகர் மூவரின் ஆட்சியும் நடந்தது.

பின் சவடா என்ற வம்ச ஆட்சி முக்கியத்துவம் பெற்றது. அவர்களின் சிஸ்பூர் படன் என்ற தலைநகரை வன்ராஜ் வருவாக்கினார்.

சமந்த்சின்ஹ் என்ற சவடாவின் இறுதி அரசர் முல்ராஜ் என்பவரிடம் தோற்றார். கி.பி. 942ல் சோலங்கி வம்சம் ஆட்சி செய்தது. அவர்கள், செளராஷ்டிரவின் பகுதிகளான, செளராஷ்டிர, கட்ச், க்ரஹரிபு, ஜுனாகாட், வாசோ 2, புலணிகட்சி ஆகிய பகுதிகளை ஆண்டனர். இவரது காலத்தில் தான் செளராஷ்டிரத்தின் ஒரு பகுதிக்கு குஜராத்த் என்ற பெயர் பிரபலமாக ஆரம்பித்தது.

சோலங்கி வம்ச சிந்த்ராஜ் ஜெயசின்ஹ் 47 வருடம் ஆண்டார். குமாரபாலா 31 வருடம் ஆண்டார். (1143-1174.)

இவர் செளராஷ்டிரத்தின் ஜுனாகாட் கோட்டையை கைப்பற்றி ரானகா தேவி என்ற ராகே2ங்கா 4 என்ற வம்ச அரசியையும் கைப்பற்றினார். அவர் ராஜபுத் வம்சத்தைச் சேர்ந்தவர். அவள் உடன்கட்டை ஏறிய வதாவன் ஊரில் அவளுக்கு கோஷி உள்ளது.

சோலங்கி வம்சத்தவரின் குலதெய்வமான பிரபாஸ்-ல் உள்ள சோமநாத் கோவில் பீம்தேவ்-1 என்பவரின் பாதுகாப்பில் இருந்தபோது தான் கஜினி புகழ்மதால் கொள்ளையடிக்கப்பட்டது அவருக்குப் பின் கர்ணதேவ் “கர்ணாவதி” (தற்போதைய அஹமதாபாத்) நகரை உருவாக்கினார். கர்ணதேவ் மினல்தேவி என்பவரை மணந்தார்.

பின் சித்ராஜ் என்பவரும், அவருக்குப் பின் குமாரபாலா என்பவரும் ஆண்டனர். குமாரபாலா ஜன சமயத்தை தழுவினார். பின்னர் பால் முல்ராஜ் என்பவர் புகழ்மது கோரிடையே தோற்கடித்து சோமநாதர் கோவிலை காப்பாற்றினார்.

சோலங்கி வம்சத்திற்குப் பின் வகேலா என்ற வம்சம் தோன்றியது அவர்கள் சோலங்கி வம்சத்தில் பணியாட்களாக இருந்தவர்கள். அவர்களில் விதாவல், விஷால்தேவ் என்ற இரு அரசர்கள் முக்கியமானவர்கள்.

விஷால்தேவ் டாஃபோய் என்ற பிரபல கோவிலைக் கட்டினார்.

வகேலா வம்ச கர்ணதேவ்தான் செளராஷ்டிர குஜராத்தின் கடைசி ஹிது அரசர். அவர் அலாவதீன் கில்ஜியால் தோற்கடிக்கப்பட்டார். (1297ல்)

1298ல் முஸ்லீம்கள் செளராஷ்டிரத்தை கைப்பற்று முன் விபாபாரத்திற்காக வந்து சென்று கொண்டிருந்தனர். காம்பே, பரூச் ஆகிய பகுதிகளில் சிறிய குடியிருப்புகளையும் ஏற்படுத்தியிருந்தனர்.

அப்துல்லா என்ற எகிப்தியர், மதப் பிரச்சாரம் செய்ய அனுமதிக்கப்பட்டார். அவர் ஹிதுக்களை போரா என்ற பிரிவு முஸ்லீமாக மதம் மாற்றினார். ஆனால் அலாவதீன் கில்ஜியின் ஆட்சி ஆரம்பித்த பிறகு 400 ஆண்டுகள் டெல்லி சுல்தான்களின் பிடியில் செளராஷ்டிரம் இருந்தது பின் 1758ல் மோஸ்கான் தோற்கடிக்கப்பட்டு மராட்டியர் வெற்றி பெற்றனர். கர்ணாவதி நகரை (அஹமதாபாத்) கைப்பற்றினார்.

கி.பி 1664, 1672ல் சத்ரபதி சிவாஜி சூரத் நகரை கைப்பற்ற முயற்சித்தார். பின்னர் 1758ல்தான் மராட்டியருக்கு வெற்றி கிடைத்தது பின்னர் மராட்டிய பேஷ்வாக்கள் ஆட்சி. தாமாஜி காக்கவத், கதம் பந்தே ஆகியோர் ஆண்டனர். இக்காலத்தில் போர்ச்சுகல், இங்கிலாந்து டச்சு ஆகிய நாட்டவர் துணைபுகழ் வழியாக நுழைந்தனர்.

துணைப்படைத் திட்டத்தின் கீழ் பிரிட்டிஷ் படையினர் பல இடங்களை கைப்பற்றினர். அவர்களுடன் ஆனந்தராவ் கேக்வாட் உடன்படிக்கை செய்து கொண்டு சூரத்தை ஒப்படைத்தார் (1802) 1819ல் மராட்டிய ஆட்சி முடிவுக்கு வந்தது

பின்னர் செளராஷ்டிரத்தை ஆங்கிலேயர் ஆண்டனர்.

குஜராத்தில் ஆங்கிலேயர் ஆட்சியை எதிர்த்து தாதாபாய் நௌரோஜி பெரோஷ்ஷா மேத்தா, பத்ருதீன் தயாப்ஜி விட்டல் பாய் படேல், சர்தார் வல்லப் பாய் படேல், மோகன்தாஸ் கரம்சந்த் காந்தி ஆகியோர் போரிட்டனர். சமூக சிந்தனையாளரான ஸ்வாமி தயானந்த சரஸ்வதி செளராஷ்டிரத்தைச் சேர்ந்தவர். அவர் சமுதாய சீர்திருத்தங்களைச் செய்தார்.

1947ல் சுதந்திர பாரதம் உருவானது முஸ்லீம்கள் மதத்தின் பெயரால் தனி நாடு கோரியதால் பாகிஸ்தான் பிரிக்கப்பட்டு பாகிஸ்தான் உருவானது. செளராஷ்டிரத்தின் ஒரு பக்க எல்லையான பாகிஸ்தான் சிந்து மாநிலம் உள்ளது சிந்து செளராஷ்டிரத்தின் ஒரு அங்கமாக இருந்தது அது பாகிஸ்தானுக்குச் சென்றது சிந்துவில் வாழ்ந்த இந்துக்கள் பாரதத்திற்கு திராவிடப்படிக்கப்பட்டனர்.

பாரதத்தின் வசூள்ள செளராஷ்டிரமானது 1960ம் ஆண்டு மே 1ம் தேதி குஜராத், மஹாராஷ்டிர என்ற இரு மாநிலமாகப் பிரிக்கப்பட்டது.

ஆங்கிலேயர் பொதுவாக குஜராத் பகுதி மக்களை இந்திக், திராவிட என்ற இரு பிரிவாக பிரித்தாளும்கூழ்ச்சியின் கொள்கைப்படி பிரித்தனர். நாகரபிராமணர், பாண்டியர், படலா, ராபார், மினா, பாரசி ஆகியோர் இந்திக் எனவும், பாண்டியர், கோலி, டுல்லா, ஹைக்தா, மச்சி-கர்வா, பில் ஆகியோர் திராவிட மக்கள் எனவும் பிரித்து ஆண்டனர். ஆயினும் பழங்குடியினர் மற்ற மக்களோடு சேர்ந்தே வாழ்கின்றனர்.

பழங்குடியினர் மக்கள் தொகை மாநிலத்தின் மக்கள் தொகையில் ஐந்தில் ஒரு பங்கு டாங்கா மாவட்டம் முழுவதும் பழங்குடியினரே வசித்து வருகின்றனர்.

இந்து மதத்தின் ஆறு பிரிவுகள் ஒன்று செளரம். சூரியண முதல் கடவுளாகக் கொண்டு வழிபடப்படுவது ஐரோப்பா, தென் அமெரிக்கா, சீனா முதலிய நாடுகளில் அழிபாடுற்ற நிலைகளில் சூரியன் கோவில்கள் காணப்படுகின்றன. ஜப்பான் நாட்டுச் சக்ரவர்த்தி சூரிய வம்சத்தவன். காஷ்மீரத்தில் எட்டாம் நூற்றாண்டில் மார்த்தாண்டர் கோவில் உள்ளது ஒரிசாவில் பூரிக்கு அருகில் கொளர்க் என்ற இடத்தில் சூரியன் கோவில் உள்ளது ரிக் வேதத்தில் சூரியணின் துதிகள் காணப்படுகின்றன.

சாஸ்திரீய சங்கீதத்தில் செளராஷ்டிர ராகம் என்ற ராகம் உண்டு செளராஷ்டிர ராகத்தில் சூரிய கீர்த்தணைகள் பாடி பிரார்த்தனை செய்தால் சூரிய பகவானுக்கு பிடித்தமானது என்று சாஸ்திரங்களில் உள்ளது.

செளராஷ்டிரம் என்பது சூரியணின் தேசம் என்ற பொருளில் செளரத், செள-ர-தா என்ற பல்வேறு பெயர்களில் குறிப்பிடப்படுகிறது.

மதுரையில் செளராஷ்டிரர் குடியேறிய வரலாறு

இதிகாசங்களில் உள்ள 56 தேசங்களில் ஒன்று செளராஷ்டிர ராஜ்யம். இந்த ராஜ்யம் மிக செல்வம் பொருந்தியதும், செழிப்பு உடையதும், பரந்ததாகவும் இருந்தது பின்னர் குஜராத், ஸீந்து மாவாசி, ராஜஸ்தானம், மாவம் ஆகிய தேசங்களாக ஆகியது.

இந்தேசம் ஐந்து பாகங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு இருந்தது
1) காம்பேயம், காத்திரேயம், வீந்தியா, மிதிலா, ஆரியா ஆகியவை. செளராஷ்டிரத்தின் முக்கியமான நகரங்கள், வலபிபார், கோஹிவாசி, செளராஷ்டிர நகரி, அனஹல்நகரி, மிதிலா நகரி, சம்பா நகரி, தேவகிரி, உஜ்ஜயந்தகிரி, நந்தி, துவாரகா, கம்புவாசி, கத்தியவாசி ஆகியவை.

இதில் செல்வம் வளம் பொருந்திய கடற்கரை நகரமான செளராஷ்டிர நகரியில் அடிக்கடி படையெடுப்பு நிகழ்ந்தது இதனால் மற்ற செளராஷ்டிர பகுதிகளான பாஞ்சாலம், மிதிலா, ஸ்ரீதுமாவம், மஹாராஷ்டிரம், கூர்ஜரம் முதலிய பகுதிகளில் பலர் குடியேறி வசித்து வந்தனர்.

பின்னர் விஜய நகர பேரரசில் குடியேறினர். பின்னர் தமிழக மதுரைக்கு குடியேறினர்.

மதுரையில் 1627ல் பார்த்திப வரும் ஆவணி மாதம் பெளர்ணமியில் செளராஷ்டிரர்கள் காயத்ரி ஜபம் செய்து பூணூல் அணிந்தனர். தமிழக வழக்கப்படி பிராமணர்களே பூணூல் அணி வேண்டுமாதலால், மதுரை அரசி மங்கம்மா என்ன கோட்டை அதிகாரி ஜோஸ்யம் வெங்கடரங்கய்யர் செளராஷ்டிரர்களை கைது செய்தார்.

வெங்கடரங்கய்யரின் குற்றத்தைக் கேட்ட மங்கம்மாள், பாபன்ன ஸோமயாஜியை அழைத்து தீர்வு காண்படி பணிதார். பல பெரியோர்களை அழைத்து இப்பிரச்சனைக்கு தீர்வு காண ஸ்ரீரங்கம் ரகுநாத ஸ்வாமி தேவஸ்தானத்தில் கூடி விவாதித்தனர்.

அங்கு கவிதார்க்க ஸ்ரீம ஆசாரி சுவாமிகள், தம்மம் வெங்கட கிருஷ்ணய்யங்கார், அனந்தய்யங்கார், சடகோபாலாச்சாரி சுவாமிகள், சிங்கபிரான் தீக்ஷதர், ஸ்மிருதி அய்யனங்கார் சாஸ்திரி, நித்யானந்த சாஸ்திரி, திருமல சாஸ்திரி, ராம சாஸ்திரி ஆகியோர் செளராஷ்டிரர்களை அழைத்து விவாதித்தனர்.

இவ்விவரணையின் முடிவில் செளராஷ்டிர தேச வழக்கப்படி அணைவரும் பூணூல் அணிலாம் என தெரிவிக்கப்பட்டது தமிழ்நாட்டைப் போல் சில ஜாதிகளே அணிலாம் என்ற கட்டுப்பாடு எங்களுக்குக் கிடையாது நாங்கள் நெசவத் தொழில் செய்யும் ஜாதி எனினும் பூணூல் அணி தடை கிடையாது என வலியுறுத்தினர்.

இதன் முடிவில் மங்கம்மாள் செளராஷ்டிரர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளித்து நல்லபடியாக வாழ்க்கைகள் என விடுதலையும் கொடுத்தார்.

மேலும், மனு, போதாயனர், காத்யாயனர், தேவலர் ஸ்மிரீதிகள், ஸாஸ்திர புராணங்களில் உள்ளபடி

“செளராஷ்டிர தேஸே ஜீவந்தி-பத நிர்மாய வைத்ஷ்ணு

ஸாலிஹோத்ராந் வயோ த்பூதா - வித்ர படகாரிண:

த்ஷ்ணோ ஜீவந்தி பஹவ - சதுஸ்ஷஷ்டி குலோ த்பவா :

தத்தத் தேஸேஷு விராணாம் - வ்ருத்தயோ வித்ராஸ்ததா :”

என்ற ஸ்லோகங்களைப் படி தங்களுக்குண்டான தர்மத்தை அனுசரித்து வரலாம் என சாசனமும் எழுதிக் கொடுத்தார்.

இந்த சாசனத்தை நகரி தினசரி வெங்கடபதய்யா எழுதினார்.

சாட்சிகளாக, வெங்கடனாரணப்பா, பாலய்யா, ஸ்ரீவிபாஸபராஸரபட்டர், ஸ்ரீரங்க நாராயண ஜீயர் க்ரந்தம், ஸ்ரீ வேதவிபாஸபட்டர் க்ரந்தம், வெங்கடகிருஷ்ணாசார்லு

வெங்ககிருஷ்ணா ச்சாரி க்ரந்தம், சடகோபர், அனந்தய்யங்கார், ஜகந்நாதா சார்லு ராமலிங்க சாஸ்திரி, கோபாலகிருஷ்ண சாஸ்திரி, நாரஹிமா சார்லு தேவராஜர், முத்து வெங்கய்யா, தேவோத்தமய்ய, ப்ரதானி ராகவய்ய, திம்மப்பய்ய, அச்சய்ய, வெங்கட்ராமய்ய, வெங்கட்ரமணய்ய, தீக்ஷப்பய்ய, ஸ்ரீரங்கம் தாதா ச்சாரியார், நல்லான் சக்ரவர்த்தி கோபாலா ச்சாரியார், கோடீஸ்வரய்ய, நாராணப்பய்ய ஆகியோர் சாசனத்தில் கையெழுத்திட்டனர்.

மங்கம்மாள் அபய பிரதான சாஸனம்

சௌராஷ்டிர பிராமணர்களுடைய பூர்வீக உற்பத்தியைப் பற்றி வேத சாஸ்திர புராண இतिஹாசங்களைச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

பிரம்மாண்ட புராணம் பூர்வோக்தம், ஸூதல் காண்டம், 1,2ல் ஸ்ரீ பரமேஸ்வரர் பிரம்ஹ கபாலத்திலிருந்து ஓர் சூழ்நையை சிருஷ்டித்து தாந்தீக பிரம்மாவிடம் கொடுத்தார். அம்முஹிர் அக்ஸூழ்நைக்கு தந்துவந்தன் என்று பெயரிட்டு வளர்த்தார். சூரிய பகவான் புத்ரி சாயாதேவி குமார்தியான குஸுமேலிகா என்ற கன்ணிகையை தந்துவந்தனர் மணந்தார்.

குஸுமேலிகா தெய்வ லோகத்திலிருந்து கார்பலா என்ற பருத்தி விஷயும், வெற்றிலைக் கொடியும், பாரிஜாத புஷ்பமும் கொண்டு வந்து பூலோகத்தில் பயிர் உண்டாக்கினாள். இவள் வாழ்ந்த பிரதேசம் குஷஸ்தலி என்று அழைக்கப்பட்டது குஷஸ்தலி சௌராஷ்டிரா விஷ் உள்ளது

க்ருதயுகத்தின் அந்திய பாகத்தில் ராக்ஷசர்களால் துன்பப்பட்ட பிராமணர்கள் பாஞ்சால தேசத்தின் பஞ்சநதிக் கரையில் வசித்தனர். இக்காலத்தில் வாழ்க்கை கடினமானதாக இருந்தது எனவே பரத்வாஜ முஹிர் இப்பிராமணர்களுக்கு வஸ்திரம் தயாரிக்க கற்றுக் கொடுத்தார். அந்த வஸ்திரத்தை திரிமூர்த்திகளும், மஹரிஷிகளும் மற்றும் அணவரும் அணிந்து கொண்டனர்.

பின்னர் மாந்தாதா சக்ரவர்த்தி அரசாண்ட காலத்தில் பிரம்மாவிஷ் வாக்கின்படி கண்வமுஹிர் தன்னுடைய சிஷ்யரான காலவரிஷியை அழைத்து நீ சௌராஷ்டிர தேசத்திற்கு சென்று 18,000 பிராமணர்களை அழைத்துக் கொண்டு வரவேண்டுமென ஆணையிட்டார். அம்முஹிர் 18,000 பேரை அழைத்துக் கொண்டு கண்வ முஹிர் ஆசிரமம் வந்தார். அப்போது கண்வ முனி பஹுலார்க்கம் என்னும் பட்டணத்தை உண்டாக்கி அப்பிராமணர்களை அதில் வாஸம் செய்யும் படி செய்தார். இதனால் காண்டலோலா பிராமணர்கள் என அவர்களுக்குப் பெயர் வந்தது

பிராமண உற்பத்தி மார்த்தாண்டா விஷ் உள்ளபடி, பூர்வத்தில்சந்திரன் தன்னுடைய பாப பரிஹாரங்கள் நிவர்த்தி செய்து கொள்ள லோமநாத கோவிஷில் யாகம் நடத்தி பின் அந்த ஊரை பிராமணர்களுக்கு தானம் செய்து விட்டார். அது ஸூதல் சௌராஷ்டிர பிராமணர்கள் என்ற பெயர் உண்டாகியது

நா கர கா ண்டவா ணையின்படி, செளரா ஷ்டர் பிரா மணர்கள், ஜூ நா கா ட், ஜூ மா ங்கருல், புரா மந்தர், நவா கட், புஜ், ஹூ னா , டெலவா டா , பிரபா ஸ பட்டணம், மா ஹி வா ஸா , கோ க, சித்தோ ட் ஊர்களில் வா சம் செய்து கொண்டிருந்தனர்.

செமத்கா ர புரத்தில் அத்தேச அரசன் 72 கோ த்திரங்களை உடைய செளரா ஷ்டர் பிரா மணர்களை தன்னுடைய தேசத்தில் வசிக்கும்படி கிரா மங்களை தானம் செய்தார். அவற்றுள் 8 கோ த்திரஸ்தர்கள் சில கா ரணங்களால் ஹி லயம் சென்று விட்டனர். இதன் கா ரணமா க நா கர பிரா மணர்கள் என்ற பெயர் வந்தது

துர்வா ஸபூனி செளரா ஷ்டர் தேசத்தில், தேவஸ்தா னம் கட்டுவதற்கு இடம் வேண்டுமெனக் கேட்டார். இதற்கு அங்கிருந்த பிரா மணர்கள் பதில் கூறாததால், உங்கள் வம்சம் கீழடைந்து போ கட்டும் என சா பமிட்டார்.

இந்திரன் ஏகோ திஷ்டம் என்னும் யாகம் நடத்தி பின்னர், யாக முடிவில் செளரா ஷ்டர் தேச பிரா மணர்களுக்கு தானம் பெற்றுக் கொ ள்ளும் படி கூறினார். அதை அவர்கள் ஏற்கவில்லை. எனவே இந்திரன் நீங்கள் கீழடைந்து போ வீர்கள் என சா பமிட்டார்.

பரசுரா மர் கூடித்திரியர்களை ஹம்ஸா ரம் செய்து செளரா ஷ்டர் தேசத்தில் திரிகோ த்ரம் என்ற பட்டணத்தில் பிதுர் சிரா ர்த்தம் நடத்தி வைப்பதற்காக செளரா ஷ்டர் பிரா மணர்களை அழைத்தார். ஒருவரும் வரவில்லை. எனவே பரசுரா மர் நீங்கள் தேசப் பிரஷ்டர்களாய் நா டிழந்து போ வீர்கள் என சா பமிட்டார்.

மேற்கூறிய இவ்வா தா ரங்களின்படி மதுரா ரா ணிமங்கம்மா ள் புரா ணங்களில் கூட செளரா ஷ்டர்கள்ளைப் பற்றி குறிப்பு வருவதால், நீங்கள் உங்கள் விருப்பப்படி வா ழலாம் எனக் கூறி ளைத்து செய்தவர்களையும் விடுதலை செய்து உத்தரவிட்டார். அணைத்து செளரா ஷ்டர் மக்களுக்கும் பா துதா ப்பளிக்க வழிவகை செய்தார்.

சிந்து

வேதகாலம் முதல் புகழ் பெற்றது செளரா ஷ்டரத்தின்

சிந்து செளரா ஷ்டர் தேசத்தில் தபஸ்ஸுகளுக்கு தவம்

செய்யும் சா ணையாக சிந்து நதிக் கரை இருந்தது

சிந்து நதிக்கரையில் தான் ரிக், யஜூர், சாம, அதர்வண

வேதங்கள் பிறந்தது

சிந்து நதிப் பகுதி இரா மா யண காலத்தில் ராமரின் ஆட்சியில் இருந்தது பின்னர், அவர் தன் மகன் லவனுக்கு கொ டுத்துவிட்டார். பின் மகா பா ரத காலத்தில்தான் சிந்து பிரதேச அரசன் தயிபாக உருவா க்கினார். சிந்து அரசன் ஜெயத்ரதன் துரியோ தனனுக்கு ஆதரவாகப் போ ரிட்டான்.

சிந்து பகுதியில் உள்ளவர்கள் செளரா ஷ்டரத்தின் தயாரிப்புகளை உலகெங்கிலும் வீர்பண செய்யும் வர்த்தகர்களாகத் திகழ்ந்தார்கள். முதன் முதலில் சிந்துபதி என்பவனே

சிந்துவின் அரசனாக அறியப்படுகிறான். அவரே பின்னர் கங்காபதி என்ற அரசனுக்கு ஆட்சி உரிமை கொடுத்ததாக குறிப்புகள் உள்ளது

ஆற்றங்களை நாகரிகங்கள் தோன்றியதற்கு அடையாளங்களே மேற்கண்ட பெயர்கள்.

சிந்துவின் வளமை மற்ற எல்லா பகுதி மக்களையும் ஈர்த்தது பின்னர் ஸ்ரீலம் மதம் தலையெடுத்த போது ஜோராஷ்டிர, யூத மக்கள் ஸ்ரீலங்களாக மதம் மாற்றம் செய்யப்பட்டனர். இஸ்லாமிய மதம், பிற மதங்களை வெறுத்ததால், மதத்தின் பெயரால் படையெடுப்புகள் நிகழ்ந்தன. அவ்வாறான படையெடுப்புகளில் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டது சிந்து சிந்துவின் ஏராளமானோர் ஸ்ரீலமாக மதமாற்றம் செய்யப்பட்டனர்.

அவர்கள் அரசுக்கு அடங்கி இஸ்லாமை ஏற்றுக் கொண்டதால், தக்க சமயத்தில் இந்து மதம் திரும்பினர். ஆயினும் இஸ்லாமிய ஆட்சியே நீடித்ததில், சிக்கல் எழுந்தது எனவே சூஃபி என்ற புதிய ஸ்ரீலம் பிரிவு சிந்துவின் தோன்றிது

சூஃபி பிரிவானது பார்க்கு ஸ்ரீலங்களைப் போல தோற்றமளித்தாலும், கொள்கைகள் அனைத்தும் இந்து மதத்தைச் சேர்ந்தவையே. இவ்வாறு இஸ்லாமின் போர்வையில் இந்து மதம் ஒருவாறு பாதுகாக்கப்பட்டது

பின்னர் பக்தி இயக்கம் தோன்றியது மீராபாய் மிகச் சிறந்த பக்தி கொண்டவர். இவரது தாக்கம் சிந்துவின் ஏற்பட்டது இதனால் மீண்டும் இந்து மதம் புத்துயிர் பெற்றது ஜோகியர் என்ற யோகிகள் இந்து மதம் புத்துயிர் பெற பணியாற்றினர்.

சிந்து பிரதேச ஜுலேலால் என்ற அரசரின் வரலாறு மகத்தானது சிந்து மக்கள் தங்களை பிற மதத்தினர் வென்றதால், சிந்துவின் ஆற்றில் வருணயாகம் செய்தனர். யாகத்தின் முடிவில் ஜுலேலால் பிறந்தார். அவர் பிறந்தவுடன் பிற மத அரசர்கள் அழிக்கப்பட்டனர். சிலகாலம் அமைதியான வாழ்க்கை தொடர்ந்தது

எனினும் நியாய தர்மம், அகிம்சை பார்க்கும் இந்துக்களுக்கு துரதிர்ஷ்டமானது நியாய தர்மமற்ற, வெறிகொண்ட ஸ்ரீலங்கள் வழியாக தொடர்ந்தது எனவே சிந்துவின் பாதிக்கும் மேற்பட்டோர் ஸ்ரீலங்களாக வாழத் தலைப்பட்டனர்.

சுதந்திர போராட்ட காலத்தில் சிந்துவாழ் இந்துக்கள் பாரதத்துடன் சேர முடிவெடுத்தனர். ஆனால் சிந்து பகுதி ஸ்ரீலங்களோ, பாகிஸ்தானுடன் சேர்வது பாகிஸ்தானத்திற்கு தலைநகராக சிந்துவை ஆக்குவது என காட்டுமிராண்டித்தனம் செய்ய ஆரம்பித்தனர்.

இதனால் பாகிஸ்தான் பிரிவினையில் சிந்து பாகிஸ்தானுக்குப் போய் சேர்ந்தது அங்கிருந்த இந்துக்கள் நிலைமை மோசமானது அப்போது நடந்த இந்து ஸ்ரீலம் கலவரத்தில் பல இந்துக்கள் அகதிகளாக பாரதம் வந்தனர். அவர்கள் சிந்தி-இந்துக்கள் என அறியப்படுகின்றனர்.

சௌராஷ்டிரத்தின் பல பகுதிகள் செல்வச் செழிப்பு காரணமாக அராபியர், கிரேக்கர் போன்றவர்களை தாக்குதலுக்கு உள்ளானது இத்தாக்குதலுக்கு முக்கிய காரணம், அவர்கள்

ஸ்ரீமீகளா கவும், கிறிஸ்தவர்களா கவும் மதமா ற்றம் செய்யப்பட்டு தாம் பிறந்த கலா ச்சா ரத்திலிருந்து துண்டிக்கப்பட்டதுதான். அவர்களின் பூர்வீகம் செளரா ஷ்ட்ரமா க இருந்த போ திலும், தமது இந்து கலா சா ரத்துடன் மதமா ற்றத்தால் தொ டர்பிழந்தனர். எனவே அவர்களின் வருங்கால சந்ததியினர் தமது வம்சா வளியை மறந்து பா ரதத்தின் இந்துக்கள் மீதே தா க்குதல் நடத்தத் துவங்கினர்.

இத்தா க்குதல்களும் இஸ்லாம் பிறந்தபின்புதான் துவங்கியது என்பதை நினைவில் கொ ள்ள வேண்டும். இஸ்லாம் வருபூன் இதே அரா பியர்கள் வியா பா ரத்திற்காக வந்து சென்று கொண்டிருந்தனர். சுற்றுலா வா கவும், பா ரத பல்கலைக் கழகங்களும் படிக்கவும் வந்து சென்று கொண்டதான் இருந்தனர். அப்போ தெல்லாம் அவர்கள் பா ரத நா ட்டை கொ ள்ள அடிக்க வேண்டும், தா க்குதல் நடத்த வேண்டும் என நினைக்கவில்லை.

மதமா ற்றம் என்பது உலகை மிகப் பெரிய பிரிவாகப் பிரித்தது பிற மத மக்களை வெறுக்கும்படிச் செய்தது பிற மத மக்களை வெறுத்து தன் மதம் வளர கிறிஸ்துவம், புகமதுவும் முயற்சிகள் மேற்கொ ண்டனர். அப்படி இந்து மதத்தில் இல்லாதது எது இஸ்லா த்திலும், கிறிஸ்தவத்திலும் இருக்கிறது? எதுவுமில்லை.

பா ரக்கப் போ ணால் இந்து மதத்தில் உள்ள கருத்துக்களில் சிறிய பகுதிகூட மற்ற மதங்களில் இல்லை என்பது ஒரு கருதுகோ ள். இவ்வா றான கருதுகோ ள்கள் அக்கால மக்காவில் வா ழ்ந்த இந்துக்கள் புகமது நபியிடம் தந்தனர். கருத்தால் இந்து மதத்தை வெல்ல முடியாது என உணர்ந்து அரசியல் சார்ந்து ஆட்சியைச் சார்ந்து அவர்கள் இஸ்லா மை வளர்க்கத் தலைப்பட்டனர்.

செளரா ஷ்ட்ர நா டோ டிக் கதைகள்

சுஜரா த்தில் உள்ள கட்ச் மாவட்டத்தில் இருக்கும் சிறு ஊர் அஞ்ஜார். இவ்ஊரிலுள்ள ஒரு நினைவாலயம் ஒரு ரா ணிடம், கொ ள்ளையன் மனந்திருந்தி துறவியானதை நினைவுபடுத்துகிறது

1957லிருந்து 2001 வரை கட்ச் பகுதியில் நடந்த புகம்பாங்கள் இந்த நினைவாலயத்தின் கூறையை பா தித்ததே தவிர இதற்குள் இருக்கும் சமாதியை பா திக்கவில்லை!

2001 புகம்பத்தின் போ து இந்த நினைவாலயலத்தில் உள்ள யாரும் சிறிதளவும் காயமடையவில்லை! ஆனால் நினைவாலயத்தை சுற்றி உள்ள இடங்களில் பலர் புகம்பத்தால் இறந்தனர். இந்த இரு சமாதிகளுக்கிடையே சில மீட்டர் இடைவெளி உள்ளது ஆனால் புகம்பம் ஏற்படும்போ து சமாதிகள் இரண்டும் ஒன்றை ஒன்று தொ ட்டுப் பிரிவதுடன், நா ளுக்கு நா ள் இடைவெளி குறைகிறது இந்த மண்ணிலிருந்து சா பம் ஷுகும்போ து இரு சமாதிகளும் ஒன்று சேரும் என மக்கள் நம்புகிறார்கள்.

இது ஒரு நா ட்டுப்புறக் கதையாக இருந்தாலும், 1526ம் ஆண்டில் நடந்த அசல் கதையாக வரலா ற்றில் பதிவாகி இருக்கிறது என்கிறார் புஜ்-ல் இருக்கும் லாலன் கல்லூரியின் விஷ்ணயாளர் தர்ஷனா டோ லா க்கியா . செளரா ஷ்ட்ர மன்னர் இருந்தார். அவர் யார் என்ன கேட்டாலும் கொ டுக்கத் தயங்காத தாராள மனம் கொண்டவர். அவரது மனைவி டோ ரல். அவரது பட்டத்து குதிரையின் பெயரும் டோ ரல்தான்.

அதே ஊரில் ரஜபுத்ர இனத்தை சேர்ந்த ஜேசல் என்ற திருடன் வாழ்ந்து வந்தான். திருடனது தம்பி மணவி ஜேசலைப் பார்த்து டோரலை திருடி வர கையாலாகுமா உனக்கு? என்று கேட்டான். தன்மானத்தை தூண்டி விட்டதால், ஜேசல் என்ற திருடன் அரண்மனைக்கு திருடப் புகுந்தான். குதிணை திருடும்பொழுதாட்டிக் கொண்டான். மன்னர் ஜேசலைப் பார்த்து எதற்காக வந்தாய் என கேட்டார்? அவன் டோரலை திருவந்தேன் என்றார். மன்னரும் மணவி டோரலை கூப்பிட்டு திருனுடன் போகும்படி கூறினார். கூடவே பட்டத்து குதிணை டோரல், டோரல் என்ற பெயர் கொண்ட பட்டத்து வாணாயும் கொடுத்து அனுப்பி வைத்தார். மன்னர் கூறியதற்கு அப்படியே தலை வணங்கி ராணிடோரல், திருனுடன் சென்றார்.

செல்லும் வழியில் திருனுக்கு மனம் உறுத்தத் துவங்கியது தன் கணவர் "செல்" என்று கூறியதும் மறுமொழி எதுவும் கூறாமல் புறப்பட்டானே ராணி என்று ஆச்சரியம் கலந்த மரியாதையை அவன் அடைந்தான். இதன் பிறகு ராணி ஆசிரமம் அமைத்து ஜேசலுக்கு உபதேசம் செய்தாள். பின்னர் இருவரும் துறவி வாழ்க்கை நடத்தினர். பலகாலம் கழித்து திருடன் ஜேசல் சமாதி அடைந்தான்.

சுற்றுப் பயணத்திலிருந்த ராணி டோரலும் திருடன் ஜேசல் சமாதி அடைந்ததை உணர்ந்து அவரது சமாதிக்குப் பக்கத்திலேயே தானும் சமாதி அடைந்தாள்.

டோரலின் பக்திக் கவிதைகள் அங்கு பிரபலமாக உள்ளது அவளுடன் இருந்த ஜேசலும் முற்றிலுமாக மாறி அப்பகுதியில் பக்தியைப் பரப்பியதாக சொல்லப்படுகிறது அங்கு கூட்டம் அலைமோதுகிறது அங்கு வரும் யாத்ரீகர்கள், டோரல்-ஜேசல் சமாதியின் அற்புதங்கள் பலவற்றை கூறுகிறார்கள்.

பூகம்பத்தினால் விழுந்த சமாதியின் கூரை கட்டப்படாமல் உள்ளது அஸ்பெடாஸ் கூரை போடப்பட்டுள்ளது அங்கிருக்கும் மக்கள் இந்த கோவிலை கவனிப்பாரின்றி கிடந்தால் சாமிக்கு கோபம் வந்து மறுபடி பூகம்பம் உண்டாகலாம் என கூறுகிறார்கள்.

சௌராஷ்டிர பழமொழிகள்

சௌராஷ்டிர மொழியில் வழங்கும் பழமொழிகளை அறிவதால், சமுதாய நிலையும், பழக்க வழக்கங்களும் அறியப்படுகிறது மேலும் தமிழுக்கு புதிதான சில பழமொழிகள் இதில் உள்ளதால், படிப்போர்க்கு ஆர்வத்தையும் தூண்டும் வகையில் உள்ளது சௌராஷ்டிர மொழியில் பழமொழியும், கீழே அதன் பொருளும் தரப்பட்டுள்ளது

1) ஹண்ஃம் ரே²த் ஹப்காம் அவய்

சட்டியிலிருந்தால் அகப்பையில் வரும் என்ற தமிழ் பழமொழிக்கு ஈடான பொருள் தருகிறது இப் பழமொழி

2) ரஜா கொ⁴ம்மா ஹுன்ன பா⁴தூக் அம் கொ⁴ம்மா சிள்ளபாத் அழுந்தது

ராஜா வீட்டு விருந்தை விட நம் வீட்டில் கிடைக்கும் பழைய சோறே அமிர்தம். அதாவது ராஜா வீண் விருந்தை சாப்பிட காத்திருக்க வேண்டும். நம் வீட்டில் அவ்வாறு இல்லையே.

3) தெக₃ தெக₃ ஆங்கு₃ பா 4ர் தென்தென துக்குனொ

அவரவர் சுமையை அவரவரே சுமக்க வேண்டும். அவரவர் வாழ்க்கையை வாழ அவரவரே வழி செய்து கொள்ள வேண்டும்.

4) தே₃ஞ்சக் ஹன்னவ் நீ மெனத் தெவ்கா ஸ் கெங்கே?

திருமணத்திற்கு முன் 49 ரூபாய் பெண் வீட்டாருக்குத் தருவது சம்பிரதாயம். நகை நட்டு போடா வீட்டாலும் அதைக் கூட தர முடியாதவன் திருமணத்தை எப்படி நடத்த முடியும் என்பது இதன் பொருள்.

5) வத்த கெரி ப₂டுகொ₃ ஜா₄க், சுட்டு பிரி வக்கி தா₃க்

பேச்சுத் திறமையால் துணியில் உள்ள சிறிய கிழிசல் தெரியாதவாறு சமாளிக்க வேண்டும். ஊரெங்கும் சுற்றி வீர்பணை செய்ய வேண்டும் என்பது இதன் பொருள்.

6) நி₂னாவ் வத்த கோர்; நீ₂த்தெ வத்த கெருங்கொ₃.

சுபுகமாகவும், திறமையாகவும் பேசு. ஆனால் இல்லாததைப் பேசி பிரச்சனையில் அகப்பட்டுக் கொள்ளாதே.

7) ஹொ ள்டொர் பி₃சி₂ரெ ஜெமோ னுக்₃ ஒத்தட்டிகி கா₂ரிஸ் ஓரி

'ஓரி' என்றால் எச்சில் கையால் ஈ ஓட்டாதவன். திண்ணையில் விருந்தாண்மையை வைத்துக் கொண்டு விருந்தாளுக்குத் தெரியாமல் வீட்டினுள் சாப்பிடுகிறான் என்பது இதன் பொருள். விருந்தோம்பலை உணர்த்துகிறது.

8) சகடா₃ம் கொ₄டொ₃ சொ₂ம்மர் பஸ்கட்₃ ஜா ஹொ ளா .

சகடம் = வண்டி. வண்டியில் உள்ள குதினுகள் முன் பின்னாக ஓடக் கூடாது என்பது பொருள். குடும்ப வாழ்க்கையில் குடும்ப உறுப்பினர்கள் அனைவரும் ஒரே மாதிரியாக இருக்க வேண்டும், பாடுபட வேண்டும் என உணர்த்துகிறது.

9) மொ₂ரே விஞ்சு மிட்டுனா !

இறந்த தேள் கடிக்காது அதே போல் கையாலாசாதவனைப் பார்த்து அவனால் எதுவும் முடியாது என்ற பொருளில் அமைந்துள்ளது.

10) மொ ள்டா₃ம் தந்த₃ பொ₄ன்னா₃க்₃ அவேன்

முட்டையில் உள்ள அரிசி பாணைக்கு வரவில்லை. அதாவது இடைத் தரகர்கள், வேலையாட்கள், மற்றும் பலரால் காரியத்தின் பலன் மக்களை அடைவது தடுக்கப்படுகிறது என்பதை புலப்படுத்துகிறது. மேலும் பல பொருளும் இப்பழமொழி உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது.

11) க₃ங்கா₃ம் பு₃டே₃த்துனுக் கெருங்குனா பா₃

கங்கையில் முழுகினாலும் கரையாது பாவம் என்பது பொருள். அதாவது அவ்வளவு பாவங்களைச் செய்தவன் என்று ஒருவனை குறிக்க இது உதவுகிறது

12) சு₂னொ, சு₂னா க்₃ மரி கா₂னா

நாய், தன் இனமான மற்றொரு நாயை கடித்துத் தின்னாது அதே போல் கேவலமான ஆளாக இருந்தாலும், அவன் தன்னைச் சார்ந்தவர்களை அழிக்க மாட்டான். ஏனெனில் அவன் அவர்களைச் சார்ந்தே இருக்கிறான் என்பது பொருள். தற்கால அரசியலுக்கு இது மிகவும் பொருந்தும்.

13) வராம் அய்கே₃ உபதே₃ஸ் வரா மூ சொ₂ட்டிகீஸ்

காற்று வாக்கில் கேட்ட உபதேசம், காற்றிலேயே போய்விட்டது என்பது இதன் பொருள். இந்த காதில் வாங்கி அந்த காதில் விட்டான் என்று கூறுவது போல.

14) காண் தெ₃னா ருக்₃ கெ₃த்தி க₂தொ சங்கி

காணிக் கொடுத்து கேட்பவனுக்கு மட்டும் கதை சொல் என்பது இதன் பொருள். அதாவது ஆலோசனை கேட்பவனுக்கு மட்டுமே கூற வேண்டும். தானாக முன்வந்து ஆலோசனை சொல்லப்படும் இடங்களில் பெரும்பாலும் அந்த ஆலோசனை அலட்சியப்படுத்தப் படுவதைக் காணலாம்.

15) பாஞ்சி தொ₃னொ கெரெ பாஞ்சி கேட்₃ சா₂ய்

ஐந்து கண்ணுடையவன் ஐந்து பக்கம் பார்ப்பான் என்பது இதன் பொருள். அதாவது எச்சரிக்கையாக இருப்பவன், தன் பின், முன் நடப்பவைகளை உடனே அறிந்து அதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுத்து தனக்கு எதிரானவைகளைத் தடுப்பவன் என்று பொருள்.

16) சொ₂ன்னா தா₃த் வத்த, சொ₂ர்₃கும் மெள்ள செ₂ரஸ்

தங்கப் பல் கட்டினவனின் வார்த்தைகள், சொர்க்கத்திலும் செல்லுபடியாகும் என்பது இதன் பொருள். அதாவது செல்வமுடையவனின் வார்த்தைகளுக்கே எங்கும் மதிப்பு இருக்கிறது என்று கூறவருகிறது

17) தெக₃ தெக₃ கே₄ருக்₃ தென தென ரஜொ

அவனவன் வீட்டிற்கு அவனவன் ராஜா. அதாவது ஒவ்வொருவருக்கும் அவரவர் இடத்தில் ஒரு பலம், அதிகாரம் இருக்குமல்லவா? எனவே எவ்வளவு சிறியவனாயினும், அவனுக்கே அதிகாரம் இருக்கவே செய்கிறது

18) சார் கேட்₃ பு₄ய்க் சா₂ச₂ன் கெத்₃தி₃க்₃ வெகு₃னொ, வெகு₃னொ

நான்கு பக்கங்களிலும் நிலமே இருக்கிறது ஆனால் ஆட்சி மட்டும் வேறு வேறாக இருக்கிறது என்பது இதன் பொருள். அதாவது மனைச் சமுதாய நலத்திற்காகவே நிலத்தை பங்கிட்டு ஆள்கிறான் என்பது இதன் பொருள்.

19) சொ₂ட்டா₃க் சொ₂க்கட்₃ வத்த தெ₄ர்₃ன

கெட்டவனுக்கு நல்ல வார்த்தைகள் பிடிக்காது

20) பாட்போ 4ர் கஜ்ஜுகொரி கா 3ம் கொரா னுக் வெய்த்3துக் கொரேஸ்மொனா

முதுகு முழுதும் சொறி சிரங்கு உடையவன், ஊருக்கெல்லாம் வைத்தியம் பார்த்தானாம் என்பது இதன் பொருள். தன் விபாதிபை சரி செய்ய முடியாத விபாதிக்காரன் மற்றவருக்கு வைத்தியம் பார்த்த கதையாக.

21) தெக3 தெக3 கா 3ண் கா 2ல் பனிஅவேத் தென தென ஹுடோய்

அவனவன் உட்கார்ந்த இடத்தில் தண்ணீர் வந்தால் அவனவன் எழுந்திருந்துக் கொள்வான். அதாவது அவனவனுக்குப் பிரச்சனை வந்தால்தான் அவனவன் தானாக எழுந்திருந்துக் கொள்வான். நாம் பிறருக்கு வந்த பிரச்சனை உனக்கும் வருமே என்று என்னதான் சங்கு ஊதினாலும் கேட்கமாட்டாதவர்களைப் பார்த்து இப்பழமொழி கூறப்படுகிறது

22) ரவா லாப் ரவ கெ4உ3ம் க3ம்டா 3ய்

குறைந்த லாபமானது குறைந்த காலப் பொழுதில் கணந்துவிடும். இறுதியில் பற்றாக்குறையே இருக்கும் என்பது இதன் பொருள்.

23) சொட3டா 3 தோண் சொட3டா 3க் களாய்

திருணின் முகத்தை திருடன் அறிவான் என்பது இதன் பொருள். அதாவது இனம் இனத்தோடு சேரும் என்ற தமிழ்ப் பழமொழிக் நிகர்

24) செ2ந்தூ 3ர் அலாக் மெஜ்வி முஸ்னா

கடலின் அலைகளை எண்ணிமுடியாது என்பது இதன் பொருள். கடினமான காரியத்தை இவ்வாறு கூறுவது வழக்கம்.

25) அகா 3சு2ர் து3கே3த் தோணு பொட3ய்

ஆகாயத்தை நோக்கி துப்பினால் துப்பினவன் முகத்திலேயே விழும். என்பது இதன் பொருள். தேவையில்லாமல் உயர்ந்தவர்களை இகழக்கூடாது என்பதும் இதன் பொருள்.

26) ஜித்ரோப், ஜிவிசி2க்கிலே.

வாழ்க்கையை வாழ்ந்து கற்றுக் கொள்.

27) கோ 3 அவே சொ 2ன்னாக் ஜோக் சொவங்கொ, ப4ந்திலே பை3லுக் உன்ன உபீர் சொ 2வங்கொ 3

தானமாகக் கிடைத்த தங்கத்தையும், கட்டிய மணவிழும் குறைகள் இருந்தால் பொருட்படுத்தக் கூடாது என்பது இதன் பொருள்.

28) சென்ன கீ2 ஹாத் து3வே சொ 2க3ன்

பொட்டுக்கடையை தின்று கையைக் கழுவுவது போல், தன் பொறுப்பை தட்டிக் கழித்தலைக் குறிக்கிறது

29) நெளி லம்ப₂ ஷீந்திகி தெ₃ண்ட₃ லம்ப₃ கா 2த்தெ சொ 2க₃ன்

தறிநா டா நீளத்திற்கு துணிய நெய்துவீட்டு, கழுத்தில் உள்ள தண்டம் என்ற பூத்துமா ஸையின் நீளத்திற்கு சாப்பிடுவது அதா வது குறைந்தஉழைப்பு, அதிக செலவு என்ற வாழ்க்கையை வாழ்பவனை குறிக்க இது பயன்படுகிறது

30) திகுடொ கா மெனேத் புடுகொ மெஜ்ஓங்கொ

தோ ஷைச் சாப்பிடச் சொன்னால், அதில் உள்ள ஓட்டைகளை எண்ணிக் கொண்டிருந்தானாம் ஒருவன். அதா வது செய்ய வேண்டியதைச் செய்யாமல், தேவையில்லாத செயல்களைச் செய்வதை இது னையாண்டி செய்கிறது

சமஸ்கிருத செளரா ஷ்ட்ர வா ர்த்தை ஒப்பீடு

சௌரா ஷ்ட்ர மொழி சமஸ்கிருதத்தின் ஒரு வட்டார வழக்கே என்று பார்த்தோமல்லவா? சமஸ்கிருத மொழி வார்த்தைகளிலிருந்து செளரா ஷ்ட்ர மொழி வார்த்தைகள் சற்றே திரிந்து வந்திருக்கும். அவ்வாறான சில உதாரணங்களைப் பார்த்தால் ஐயந்திரிபற செளரா ஷ்ட்ரமானது சமஸ்கிருத மொழியின் பேச்சு வழக்கே என்று புலனாகும்.

சமஸ்கிருதம்	சௌரா ஷ்ட்ரா	தமிழ்
ஹஸ்தம்	ஹாத்	கை
சூ ₂ ர்ய	சூ ₂ ரீத்	சூரியன்
சந்த் ₃ ர	சாந்த் ₃	சந்திரன்
தி ₃ வா	தி ₃ வொ	கிணக்கு
பிதா	பா ₃ ப்	தந்தை
மா தா	மாய்	தாய்
கீ ₃ தம்	கீ ₃ த்	பாட்டு
நியாய்	நியாவ்	நியாயம்
டபாஸ்	படாஸ்	பட்டாசு
அக்ஷர்	அச்சேர்	எழுத்து
பா த் ₃	பாய்	கால்
ரூப்யம்	ரூபாய்	ரூபாய்
சுல்ல:	சுல்லொ	அடுப்பு
அங்கு ₃ லீ	அங்கி ₃ ளி	விறல்
கர்ணம்	கான்	காது
சு ₂ னக:	சு ₂ னொ	நாய்
மயூர்:	மோர்	மயில்
கவா க்ஷ:	கவா ட் ₃	கதவு
வ்யஜ்னம்	வஜ்னொ	விஜி

ப4வா ன்	ப4வா	ஐயா
ப4வதீ	பை3	அம்மா
நா ஸ்தி	நா 2	இல்லை
த3த்	தே3	கொ டு
கிம்?	கா ய்?	என்ன?
குத்ர?	கோ ட்?	எங்கே?
கதி?	கித்கொ	எத்தனை
கதா ?	கொ 2ப்ப?	எப்பொ பூது?
கதம்?	கிசொ 2?	எப்படி?
மா லா	மா லெ	மா ளை
ஷா டிகா	ச2வ்வொ	புடவை
பேடிகா	பெடி	பெட்டி
சா ல்லணீ	ஜெல்லேட்3	சல்லடை
விமா னம்	விமா ன்	விமா னம்
தூக்க்த3ம்	தூ 3த்	பா ல்
க்ருஹம்	கே4ர்	வீடு
புஷ்பம்	பூ2ல்	பூ
பர்ணம்	பா ன்	இலை
சத்ரம்	ச2தி	குடை
மக்ஷிா	ம2கி	ஈ
புச்சம்	புசிடி3	வா ல்
தா த	த3தா 3	அப்பா
அம்பா 3	அம்பா 3	அம்மா
ஜேமா தா	ஜேமை	மா ப்பிள்ளை
நேநா ந்தா 3	நெநேந்தி3	கணவரின் சகோ தரி
ப4கி3ணீ	பெ4ய்ன்	சகோ தரி

மேலும் ஆயிக்கணக்கான வார்த்தைகள் இவ்வாறே சமஸ்கிருத வேர்ச் சொல்லில் இருந்து சற்றே திரிந்து கொரப்பட்டு செளராஷ்டிர மொழியில் கையாளப்படுகிறது. மேலும் கிராமங்கள் ஆசிரியரின் “செளராஷ்டிர-சமஸ்கிருத பத ஐக்யம்” என்ற புத்தகத்தில் காணலாம்.

புறையுண்ட நா கரீகம்

சௌரா ஷ்ட்ரத்தின் கடலுக்கடியில் ஒரு நகரம் புறையுண்டதை நாம் முன்பே பார்த்தோம். அது பற்றி இன்னும் வீரிவா கப் பார்ப்போம்.

சென்னையிலுள்ள இன்ஸ்டிடியூட் ஆப் ஓசன் டெக்னாலஜியின் கடல் ஆய்வாளர்கள், சூஜராத் சௌரா ஷ்ட்ர கடற்கரையிலிருந்து 30 கி.மீ. தொலைவிலிருக்கும் கம்பே வணாகூடா வில் கடல் மாசுபாட்டை அளக்க சோனார்படம் எடுத்தனர். அப்போது கடலுக்கடியில் 40 மீட்டர் ஆழத்தில் புறந்து போன ஒரு மிகப் பழமையான நகரத்தைக் கண்டுபிடித்தார்கள். பின்னர் அவ்வித்திலிருந்து 2000த்திற்கும் மேற்பட்ட பொருட்களை சேகரித்தார்கள். இதை வைத்து ஆராய்ந்து பார்த்ததில் நதிக் கரையில் 9 கி.மீ. நீளத்திற்கு நீண்டு கிடந்த மிகப் புராதனமான நாகரிகம் என்பதை கண்டார்கள். கற்களையும், சிமெண்டையும் வைத்து ஒரு அணைகட்டு கூட அந்த இடத்தில் இருந்திருக்கிறது இந்த மூல்கிப் போன நகரத்திற்கும், சிந்து சமவெளி நாகரிகத்திற்கும் பலவிதங்களில் ஒன்றுமை இருக்கிறது

நீச்சல் குளம் ஒன்று, படிசுளடன் கூடிய கட்டிட அமைப்புகள் கண்டறியப்பட்டது இது மொகஞ்சதாரோவில் இருக்கும் குளத்துடன் ஒத்து இருக்கிறது மேலும் 200 மீட்டர் நீளமும், 45மீட்டர் அகலமும் கொண்ட செவ்வக மேடை கண்டறியப்பட்டுள்ளது இது ஹரப்பாவில் கண்டறியப்பட்ட மேடைகளோடு ஒத்துப் போகிறது இந்த மேடை 183 மீட்டர் நீளத்தில் களிமண்ணாலான பெரிய தாழைக் குதிரை ஒன்றும் தெரிகிறது

இந்த மிகப் பெரிய கட்டிட அமைப்புகளுக்கு அருகிலேயே கட்டிடங்களின் அஸ்திவாரம் போன்ற சதுர வடிவ அமைப்புகள் தென்படுகின்றன. கழிவு நீரகற்றும் வசதிகளும், களிமண் ரோடுகளும் இருந்ததற்கான தடயங்களும் தெரிகின்றன. இந்த இடங்களிலிருந்து பளபளப்பான கற்கருவிகள், அணிகலன்கள், அணிகலன்களில் பதிக்கும் கற்கள், தந்தங்கள், மணி மூல்கெலும்புத் துண்டு, நாடி எலும்பு, ஒரு பல் போன்றவையும் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளது

இங்கிருந்து கண்டெடுக்கப்பட்ட உப்புநீரில் ஊறி காலப்போக்கில் கல்லாகிவிட்ட மரத்துண்டு ஒன்று கி.மு 5500 வருத்தியது என்றும், கி.மு 7500 வருத்தியது என்றும் மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது இதில் எது உண்மையாக இருந்தாலும் அதற்கான பொருள் ஆச்சரியத்தைத் தரும்.

ஏனெனில் கி.மு 4000 - 3500 வாக்கில் மெசபடோ மியா வின் கண்களில் இருந்த நகரக் குடியிருப்புகள்தான் உலகிலேயே மிகப் பழமையானவை என்று இதுவரை நம்பப்பட்டது. இதை அடுத்து உருவானதாக கருதப்படுவது எகிப்தின் னைல் நதிக் கரையில் தோன்றிய பா ரோ கலாச்சாரம். இதற்கு 1000 வருடங்களுக்குப் பிறகு அதாவது கி.மு 2500 வாக்கில் சிந்து சமவெளி நாகரீகம் தோன்றியது. இவை எல்லாவற்றையும் விட செளராஷ்டிரத்தில் புறையண்ட இந்த நகரமானது பழமையானது என்று கண்டறியப்பட்டுள்ளது. ஏனெனில் இதுவரை பழமையானதாகக் கருதப்பட்ட மெசபடோ மியாவை விட 2000 வருடங்கள் பழமையான நகரம் இது!

கி.மு 7500 க்கும், கி.மு 5000க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில்(செளராஷ்டிர காம்பே நாகரீகம் இருந்ததாக சொல்லப்படும் காலத்தில்) உலக சமுதாயங்களில் மிகப் பெரிய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டதாக இதுவரை நமக்கு வரலாறு சொல்லி வந்திருக்கிறது. அகழ்வாராய்சியாளர்களால் "புதிய கற்காலம்" என்று வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இக்கால கட்டத்தில்தான் வேட்டையாடும் வாழ்க்கை முறையை மட்டும் நம்பி இருப்பதை விட்டு விசையத்திற்கு மாறினர். ஏர்க்கலப்பை கண்டுபிடிக்கப்பட்டு விசையத்தில் மிகப் பெரிய உற்பத்திகள் ஏற்பட்டது. இதை ஆதாரமாகக் கொண்டு மிகப் பெரிய குடியேற்றங்கள் உருவாகி அதுவே நாகரீகங்கள் பிறக்க வழிவகுத்தது.

சின்ன சின்ன கண்டுபிடிப்புகள் மூலம் மனித குலமே மாறிக் கொண்டிருந்த இந்த காலகட்டத்தில் தான் பாண செய்தல், பளபளப்பான ஆயுதங்களை பயன்படுத்ததல், விசையங்களைப் பழக்குதல் போன்றவை அறிமுகமாயின. சக்கரங்கள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டது பல கண்டுபிடிப்புகளுக்கு வழி வகுத்தது. இந்த கண்டுபிடிப்பு எல்லாமே எகிப்தில் ஆரம்பித்து லெவந்த வழியாக மெசபடோ மியாவை உள்ளடக்கிய ஈரானுக்கும், தெற்கு காஸ்பியனுக்கும் இடைப்பகுதியில்தான்.

பாலஸ்தீனத்திலிருந்தும் ஜெரிக்கோவில் கி.மு 7000 ஆண்டைச் சேர்ந்த நான்கு ஹெக்டேர் பரப்பளவுள்ள ஒரு குடியிருப்பு இருந்ததற்கான ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. கி.மு 6000 வாக்கில் கற்களால் ஆன ஆயுதங்களுக்குப் பதிலாக உலோகங்களைப் பயன்படுத்தும் வழக்கம் நடைமுறைக்கு வந்தது.

பாரத நாட்டில் மிகப் பெரிய விசையப் குடியிருப்பு கி.மு 7500 வாக்கில் இருந்ததற்கான தடயங்கள் தற்போது பாகிஸ்தான் ஷிள்ள மெஹர்கர்-ல் கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் நாம் மேலே பார்த்த செளராஷ்டிர காம்பே போன்ற ஒரு பெரிய நகரத்தின் வளர்ச்சிக்கு உதவும் விதமாக அதற்கு இணையாக அதே செளராஷ்டிரப் பகுதியில் இது போன்ற நகரம் எதுவும் இல்லை என்பதை சுட்டிக் காட்டுகிறார்.

அகழ்வாராய்சி நிபுணர் எஸ்.ஆர்.ராவ். வரலாற்றுக்கு முந்தைய குடியிருப்பாக இரு இருக்கலாம் என்கிறார்.

அப்படிப் பார்த்தால் நமக்குத் தெரிந்த வரையில் பாரதத்தில் காம்பேதான் மிகப் பழமையான குடியிருப்பு. இதை ஆராய்ந்தால் பாரத நாட்டு வரலாற்றின் அடிப்படையே

மாறும் என்கிறார்கள் சில நிபுணர்கள். நாகரீகங்கள் மேற்காசியா விநிநுந்து சிந்து சமவெள்க்கும் அங்கிருந்து இந்தியா விண் கீழ்ப்பகுதிக்கும் பரவிது என்று நாம் கொண்டிருக்கும் தியரி மாறிப் போகும் என்கிறார் தில்லி பல்கலைக் கழகத்தின் நயன் ஜோக் லஹி.

டாக்டர் கதிரொளி மற்றும் ஆராய்ச்சிக் குழுவினர்

இந்த கண்டுபிடிப்புகளை வைத்துப் பார்த்தால் நமது பூதா னையர் எந்த நாகரீகத்தையும் பார்த்து காப்பியடித்து வளரவில்லை. நமது மண்ணி மைந்தர்களின் புத்திசா லிநனத்தினாயே வளர்ந்தது என்பது தெளிவு

இன்னும் பல சுவாரசியமான கேள்விகள் உள்ளது அது காம்பே செளரா ஷ்டர் மக்கள் எங்கிருந்து வந்தனர்? என்ற கேள்விக்கு விடை கண்டால் காலம் காலமாக வரலாற்று நிபுணர்கள் தேடும் சில கேள்விகளுக்கு விடை கிடைக்கும். சில விடுபட்ட தொடர்புகளுக்கு பதிலும் கிடைக்கும் என்கிறார் ஆர்க்கியலாஜிகல் சர்வே ஆப் இந்தியா விண் முள்ளாளர் டைரக்டர் ஜெனரல் ஜகத் பதி ஜோஷி

என்.ஐ.ஓ.டியின் கண்டுபிடிப்பு உலகெங்கிலும் வரலாற்று நிபுணர்களிடத்தில் சர்ச்சையையும், ஆர்வத்தையும் கிளப்பி விட்டிருக்கிறது அதே கால கட்டதிலிருந்த மெஹர்கர் நகரத்துடன்இந்த காம்பே நகரம் ஒத்துப் போனால்தான் சரியாக இருக்கும் என்கிறார் தெற்காசிய அகழ்வாராய்ச்சி நிபுணரான ரிச்சர்ட் மெடோ.

இதனிடையே அமெரிக்கா விண் பென்சில்வேனிய பல்கலைக்கழக நிபுணர் கிரிகோரி போஸல் ஒரு கல்லா கிப் போன மரத்துண்டை வைத்து அந்த நாகரீகத்தின் வயதை எடை போடக் கூடாது அது அலைகளால் வேறு இடத்திலிருந்தும் அடித்து வரப்பட்டிருக்கலாம் என்று எதிர்ப்பு தெரிவித்தார்.

இதனால் என்.ஐ.ஓ.டி தலைவரான எஸ். கதிரொளி மற்ற எல்லா பொருட்களையும் அனுப்பி அதன் காலத்தை அறியப் போவதாகச் சொல்லி இருக்கிறார்.

2001 மே மாதம் இதே குழு கடல் நகரம் பூழ்கி இருக்கிறது என்று சொன்னதை அணவரும் சுத்த பேத்தல் என்றார்கள். ஆனால் அது பொய்யாகியது நீர் பூழ்கி கேமிரா, ரோபோ பொருந்திய நீர் பூழ்கி வாகனம் ஒன்றையும், தோண்டுவதற்கும், மாதிரிகளை சேகரிப்பதற்கும் தேவையான கருவிகளை எடுத்துச் சென்றார்கள். காம்பே நகரம் இருந்ததை நிரூபிக்க தேவையான பொருட்களை மேலே எடுத்துவர முடிவு

செய்தார்கள். மேல் பரப்பில் காம்பே அமைதியாக காட்சியளிக்கும். ஆனால் உலகின் மிக மோசமான நீரோட்டங்கள் இதன் கடலடியில்தான் இருக்கிறது

கடலடி ஒரே களிமண் மயமாக காட்சியளித்தது ரோபோ மூலமாக எடுக்கப்பட்ட படங்கள் தெளிவாகத் தெரியவில்லை. மாதிரிகளை சேகரிக்கும் இயந்திரம் அடிக்கடி பழுதானது மனித உடலின் மிச்சங்களைப் பார்த்து மிரண்டோம். ராத்திரி கனவில் ஆவிகள் வந்து போனது என்கிறார் கடல் நிலவியல் நிபுணர் எஸ். பத்ரி நாராயணன்.

அரிய பொருட்கள் மேலே வர வர அவர்களின் உற்சாகம் இரு மடங்கானது நாள்தோறும் டன் கணக்கில் அள்ளப்பட்ட சகதியிலிருந்து அந்த கல்லாகிப் போன மரத்துண்டைக் கண்டார்கள்.

இதனால் ஏ.எஸ்.ஐ. கோவா விலிருக்கும் நேசனல் இன்ஸ்டிடியூட் ஆப் ஓசனோ கிராபி, ஆமதாபா திலிருக்கும் பிசிகல் ரிசர்ச் லேபரடரி, என்.ஐ.ஆர்.ஐ.பி.எஸ்.ஐ.பி என பல நிறுவனங்கள் சென்னை என்.ஐ.ஓ.டிக்கு உதவ களத்தில் குத்திருக்கின்றன.

மேலும் பல தகவல்களை இந்த செளரா ஷ்டர் கடற்கரை நகரத்திலிருந்து நமக்கு தரக் காத்திருக்கின்றன.

சௌரா ஷ்டரத்தின் பிரபலங்கள்

கணாதர் காலம் கி.மு 600

அணுக் கொள்கையின் தந்தை

பாரதத்தின் ஆறு முதன்மையான தத்துவங்களில் ஒன்றான 'வைஷேஷி' தத்துவத்தை நிறுவினர் ஆச்சார்யர் கணாதர். மிகச் சிறந்த அணுவாதி, தத்துவஞானி செளரா ஷ்டரத்தில் துவாரகா வீற்கு அருகிலுள்ள பிரபாஸ் படவீ பிறந்தவர்.

இயற்கை தோன்றுவதற்கு காரணமாயுள்ள பொருட்களை ஒன்பது மூலக்கூறுகளாக வகைப்படுத்தினார். அவை : நிலம், நீர், ஒளி காற்று, ஈதர், நேரம், ஆகாயம், மனம் மற்றும் ஆன்மா.

“ஒவ்வொரு பொருட்களும் சின்னஞ்சிறு அணுக்களால் ஆனவை. அணுக்கள் எல்லாம் பிரிக்க முடியாத அணுமூலக்கூறுகளால் ஆனவை, ஒவ்வொன்றும் ஒன்றுடன் ஒன்று பிணைக்கப்பட்டிருக்கும்” என்று தமது கொள்கையின் விபரித்தார்.

அணுக்களின் இயக்கத்தினைப் பற்றியும், அணுக்கின் பரிமாணத்தைப் பற்றியும் கூறியதோடு, அவற்றின் வேதிவினை வினைவுகளையும் அழகாக எடுத்துரைத்துள்ளார்.

புகழ்பெற்ற வரலாற்றாளரான டி.என். கோல்புரூக் கூறுகையில் 'ஐரோப்பிய அறிவியலறிஞர்களை ஒப்பிடுகையில், கணாதர் மற்றும் இந்திய அறிவியலறிஞர்கள், இத்துறையில் மிகுந்த சாதனை புரிந்துள்ள பிரபஞ்ச மேதைகள்' என்று பாராட்டியுள்ளார்.

பாஸ்கராச்சாரியார் - II

காலம் கி.பி 1114-1183

அல்ஜீப்ரா கணிமேதை.

ஷ்ஜதித் என்ற கிராமத்தில் பிறந்தவர் பாஸ்கராச்சாரியார். அல்ஜீப்ரா, எண்ணில், வணிககணிமே போன்றவற்றில் இவர் அளித்துள்ள பங்கு புகழ்பெற்றதும், அழிவற்றதுமாகும். இவரது கடின முயற்சியால் விளைந்த புத்தகங்களான 'லீலாவதி', 'பீஜகணிமே' ஈடு இணையற்றவை.

இதன் அறிவார்த்த சிறப்பம்சங்களினால், இப்புத்தகங்கள் உலகின் பல்வேறு மொழிகளிலும் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது மேலும் கோள்களின் நிலைகள், அவற்றின் இயக்கம், நட்சத்திரக் கூட்டங்களின் அணுகுப்பு, கிரகணங்கள் போன்றவை கணிமீதியாகக் கணக்கிட்டு, வாஸிலில் புதிய சகாப்தத்தை தோற்றுவித்தது இவரது 'சித்தாந்த சிரோமணி' என்ற புத்தகம்.

புவிர்ப்பு விசயைப் பற்றி இவரது 'சூர்ய சித்தாந்தம்' என்னும் புத்தகத் திவ்வாறு விவரிக்கிறது "பொருட்கள் புவியின் மேல் விழுதற்கு பூமியின் ஈர்ப்பு விசயே காரணம், பூமி, கோள்கள், நட்சத்திர மண்டலங்கள், துணைக்கோள்கள், சூரியன் மற்றும் சந்திரன் இத்தகைய புவிர்ப்பு விசயைகளுக்கு உட்பட்டு, வணமுறைப்படுத்தப்பட்ட ஒழுங்கான சுற்றுப் பாணியில் இயங்குகின்றன"

ஐசக் நியூட்டனுக்கு 500 வருடங்களுக்கு முன்னமேயே புவியீர்ப்பு விசயைப் பற்றி பாஸ்கராச்சாரியார் விவரிக்கியுள்ளார். இவரது பல கோள்களை, பெர்ஸிய (பாரசீக) மற்றும் ஐரோப்பிய விஞ்ஞானிகளின் பல்வேறு சாதனைகளுக்கு தூண்டுகோலாக இருந்துள்ளது

பரத்வாஜ்

காலம் கி.மு 800 விமானத் தொழில் நுட்பக் கலையின் முன்னோடி

ஆயுர்வேதம் மற்றும் இயந்திர அறிவியலின் முன்னோடியாகக் கருதப்படும் ஆச்சாரியார் பரத்வாஜரின் தன் ஆஸ்ரமத்தை பிரயாக் நதிக்கரையில் அமைத்திருந்தார். இவர் 'யந்திர சர்வஸ்வ' என்ற புத்தகத்தை எழுதினார். இந்நூல் வாஸில் உண்மைகளையும், வான்வெளி அறிவியலையும் அதில் இயந்திரம் பறக்கும் வழிகளையும், பறக்கும் தொழில்நுட்பத்தையும் பல விவரிக்கப்பட்டுள்ளன எடுத்துணர்த்துகிறது

இதில், பறக்கும் இயந்திரங்களை பூன்று வகையாகப் பிரிக்கிறார். 1. பூமியின் ஒரு இடத்திலிருந்து மற்றோர் இடத்திற்கு பறப்பது

2) ஒரு கோஸிநுந்து மற்ற கோள்களுக்குப் பறப்பது
3) பிரபஞ்சங்களுக்கிடையே பறப்பது

இவரது விமான வடிவமைப்பு விண்கங்கள் இன்றைய விமானப் பொறியாளர்களுக்கும் கூட மிக ஆச்சரியமாக இருப்பதோடு, அவர்களது மனதில் பிரமிப்பையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது அவற்றில் சில...

1) பூரணமான ரகசியம் : இத் தொழில்நுட்பம் பறக்கும் இயந்திரத்தை சூரிய ஒளியையும், காற்று விசையையும் பயன்படுத்தி கண்களுக்குப் புலனாகாமல் மறைய வைப்பது

2) உயிருள்ள ரகசியம் : இத் தொழில்நுட்பம், கண்களுக்குத் தெரியாமல் மறைந்து போயிருக்கும் இயந்திரத்தை மின்விசை கொண்டு தெரிய வைப்பது

3) ஒட்டுக் கேட்கும் ரகசியம் : இத் தொழில்நுட்பம், மற்றொரு விமானத்தில் நடைபெறும் உரையாடலைக் கேட்பது 4) பார்க்கக்கூடிய ரகசியம் : இந்த தொழில்நுட்பம் மற்றொரு விமானத்திற்குள் நடப்பவைகளைப் பார்ப்பது

இவரது அறிவார்ந்த இந்த கண்டுபிடிப்புகளால், விமானத் தொழில்நுட்பத்தின் முன்னோடியாகக் கருதப்படுகிறார் பரத்வாஜ்

பிரம்ம சூத்தா

இவர் கி.பி. 598 வருடத்தைச் சேர்ந்தவர்.

புறன் முதலில் பூஜ்ஜியத்தை கையாள வழிமுறைகளை கண்டறிந்தவர்.

$$ax^2 + 1 = y^2$$

என்ற சூத்திரத்தை கண்டறிந்தவர். இவரது பிரம்மஸ்புட சிந்தாந்தா என்ற நூல் மிகப் பிரபலமானது எனவே இந்த புஸ்தகம் அரபியில் சிந்த ஹித் என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது

தக்கர் பாபா

இவர் செளராஷ்டிரத்தில் உள்ள பாவ்
மா வட்டத்தில்

நகர் (சூஜராத்)
29-11-1869ல்

பிறந்தார். இவருடைய

முழுப் பெயர் அமிர்த

விட்டல் தாஸ் தக்கர். இவருடைய அப்பா எளிமையான குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும் தன்னுடைய மகணை இன்ஜியரிங் படிப்பு படிக்க வைத்தார். இவர் தன்னுடைய 45 வயது வரை இன்ஜியரிங் தொழில் செய்த பின்பு நாட்டுக்குச் சேவை செய்ய ஆரம்பித்தார். 1905ல் கோபாலகிருஷ்ண கோகலேஷன் 'பாரத் சேவா சமாஜ்' என்ற அமைப்பை ஏற்படுத்தினார். 1914ல் மதுரா ஷிம், 1918ல் சூஜராத்திலும், 1920ல்

ஓரிசா வியும் பஞ்சம் ஏற்பட்டபோது இந்த அமைப்பின் மூலம் உணவு மற்றும் உடை போன்ற பொருட்களை தன்னுடன் வேலை செய்பவர்களிடம் பெற்று நிவாரணம் செய்தார்.

வனவாசிகள் இவரிடம் கொண்டிருந்த தொடர்பு காரணமாக அம்மக்களுக்குத் தொண்டாற்ற எண்ணம் கொண்டார். இதற்காக இவர் 'பஞ்சமஹால் ஜல்லா பீல் சேவா மண்டல்' என்ற அமைப்பை ஏற்படுத்தி அதன் மூலம் பீல் மக்களுக்காக ஹாஸ்டல் மற்றும் ஆரம்ப பள்ளியையும் நிறுவினார். இவர் பாரதத்தில் உள்ள வனவாசிகள் வசிக்கம் இடங்களுக்குச் சென்று அவர்களுடைய பிரச்சனைகளை கேட்டறிந்து அவற்றை சீர் செய்தார். இந்த நேரத்தில் இவருக்கு நாகாலாந்தில் உள்ள கிறிஸ்தவர்களின் மதமாற்ற சூழ்ச்சி தெரிய வந்தது அதில் தன் எண்ணத்தைத் திருப்பி பீல் இன மக்கள் வசிக்கும் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ராமருக்காக ஒரு கோயிலை அமைத்து அவர்களுடைய மனதில் ராம பக்தியை வளர்த்தார். 1930ல் காந்தியின் சத்தியாகிரக போராட்டத்தில் கலந்து கொண்டு சிறை தண்டனை அனுபவித்தார். விடுதலை அடைந்த பாரதத்தின் அரசியல் சட்டசபை உறுப்பினராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, வனவாசி மக்கள் மேம்பாட்டிற்கு தேவையான வசதிகளை அரசியல் நிர்ணய சட்டத்தில் சேர்ப்பதற்கு வழி வகுத்தார். தன்னுடைய வாழ்நாளை சேவை செய்தே கழித்த இவர் ஜனவரி 21, 1951ல் காலமானார்.

ஸ்ரீ வேங்கடரமண பாகவதர்

தியாகராஜஸ்வாமிகளின் பிரதம சிஷ்யரான ஸ்ரீ வேங்கடரமண பாகவதர் தஞ்சாவூர் அய்யம்பேட்டையில் சேர்ந்த இராமச்சந்திரபுரத்தில், சௌராஷ்டிர வீர குலத்தில் பிறந்தார். இவரது தந்தை ஜகுவான். நன்னஸ்வாமி, தாயார் நாகலக்ஷ்மி அம்மாள்.

இவர் 18-2-1781ல் பிறந்தார். கவிஞர் கீர்த்தணைகள் பலவற்றை இயற்றினார். இவர், தெலுங்கு கன்னடம், மைசூர், ஹிந்தி, பாலி உத்தகலம், தமிழ், சௌராஷ்டிரம் மற்றும் பல மொழிகளில் திறமை இருந்ததால் அம்மொழிகளில் கீர்த்தணைகள் இயற்றினார்.

இவர் இயற்றிய பலப்பல கீர்த்தணைகளை தியாகராஜர் என முத்திரையிட்டு தம் குருவிற்கு காணிகையாக வழங்கினார். இவருக்கு கிருஷ்ணரின் 'ராஜகோபாலஸ்வாமியின்' வடிவத்தில் கடவுள் தரிசனம் கிடைத்தது இவர் 1874ம் ஆண்டு மோக்ஷமடைந்தார்.

வரகவி ஸ்ரீ வேங்கடசூரி ஸ்வாமிகள்

வரகவி வேங்கடசூரி ஸ்வாமிகள் தஞ்சாவூர் அய்யம்பேட்டையில் 1818ல்

சௌராஷ்டிர வீர குலத்தில் பிறந்தார். இவரது தந்தை பெயர் நாராயண சர்மா, தாயார் பெயர் ரெங்கநாயகி தேவி

இவர் தஞ்சையை ஆண்ட மராட்டிய மன்னர்களுக்கு ஆஸ்தான கவிஞராக இருந்தார். சத்ரபதி சிவாஜியின் வழித்தோன்றலான மற்றொரு ராஜமாதாண்ட சிவாஜி என்ற பெயர் கொண்ட சிவாஜி மன்னர் இவரை தன் ஆஸ்தான கவிஞராக நியமித்தார்.

இவருக்கு தசுணா காந்தாஸ், கவி கேசரி, வ்யா வஸாரதா, பத்யகேசரி, கவி ஸீரா மணிபோன்ற பல பட்டங்கள் கிடைத்தது

இவர் ஸமஸ்கிருதம், ஹிந்தி, தெலுங்கு மஹாராஷ்ட்ர, செளராஷ்ட்ர மொழிகளில் புலமை இருந்தது

இவருக்கு ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ந்ருஸிமப் பெருமாளும், ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயரும் தரிசனம் தந்தார்கள்.

இவர் பல்வேறு புத்தகங்களை எழுதியுள்ளார். 1) மஹா காவ்ய இராமாயண சங்கீத கீர்த்தனைகள், 2) பாலராமாயணம், 3) ஸ்ரீ ராமாவளி 4) ஸ்ரீ கிருஷ்ணாவளி 5) பக்திரச கீர்த்தனைகள் 6) லாவணிகீதங்கள் 7) தாமரைத் துவஜன் கதை, 8) நக்மணிகல்பாணம் 9) ஜக்சூபாய் சரித்திரம் 10) சமஸ்கிருதத்தில் நௌகா காவ்யம் ஆகியவற்றை எழுதியுள்ளார்.

இவர் 1890ல் யமுனா நதிக்கரையில் மூழ்கி ஜலசமாதி அடைந்தார்.

ஸ்ரீஸ்ரீ கோவீந்த தாஸஸ்வாமிகள்

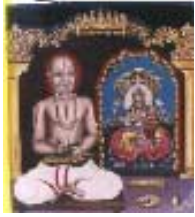
இவர் கோவீந்தபீடம் என்ற ஆஸ்ரமத்தை நிறுவி சந்யாசம்

பூண்டவர். இவர் 26-5-1892ல் மதுரையில் செளராஷ்ட்ர வீரகுலத்தில் பிறந்தவர்.

வருந்தோறும் இவ்வாஸ்ரமத்தில் ஸ்ரீ காயத்ரீ பிராஹ்மயக்ஞர் நடத்தப்பட்டு வருகிறது

இவர் 7-4-1974ம் ஆண்டு மோக்ஷமடைந்தார்.

மஹாகவி அழகராச்யர்

இவர் சேலம் மாவட்டத்தில் செளராஷ்ட்ர வீரகுலத்தில் நரசிம்மாச்யருக்கும், ஸ்வர்ண ஜெயந்தி அம்மாளுக்கும் 1832ம் ஆண்டு பிறந்தவர்.

இவர் வரகவி வேங்கடசூரியின் சிஷ்யராவார். சங்கீதத்தை கற்றறிந்தவர். பிடில் வீவான். மற்றும் எட்டு பாஷைகளில் புலமை கொண்டவர்.

இவர் பல புத்தகங்கள் எழுதியுள்ளார். 1) பஞ்சல் சரித்திரம் 2) ஆஸௌஸ வதிகள் 3) விஷ்ணு புராணம் 4) செளராஷ்ட்ர விபாகரணம் 5) ந்ருஸிஹ சதகம் 6) ஸ்ரீநங்கார வர்ண கீதங்கள் 7) பஜனோற்சவ கீர்த்தனைகள், லாவணிகள்.

இவர் செளரா ஷ்டர் மா நாடுகள் நடத்தப்பட்டபொழுது அவைகளில் முக்கிய பங்கு வகித்தார். 1906ம் ஆண்டு மோக்ஷமடைந்தார்.

மேலும் இந்தியவிற்கும் பா கிஸ்தா னுக்கும் சுதந்திரம் வாங்கிக் கொடுத்த மோகன்தாஸ் கரம்சந்த் காந்தி, சமஸ்தா னங்களை ஒன்றிணைத்த இந்தியா ின் “இரும்பு மணி” சர்தார் வல்லப் பாய் படேல், தக்கர் பாபா, செளரா ஷ்டர் தேசத்தில் குஜராத்தி மொழியை வடிவமைத்த நரசிம்ஹ மேத்தா, உமா சங்கர் ஜோஷி சுந்தரம், செளரா ஷ்டர் தேசத்தின் மராட்டி மொழியை வடிவமைத்த துறவி ஸ்ரீஞானேஸ்வர், மற்றும் வா மன், மோரோபந்த், ஏக்நாத், நாம்தேவ், துக்காராம், தற்கால பிரபல தமிழ் திரைப்பட பிண்ணனி இசைப் பாடகர் திரு டி.எம். செளந்தரராஜன், பழனி முருகசூக்கா க நவபாஷா ன சிணைச் சித்தர் சக்திதாஸ் நரசிம்மா னந்தா, மற்றும் இப்புத்தகத்தில் குறிப்பிடப்படாத பலப்பலர் உள்ளனர். அணவருக்கும் இந்நாடு நன்றியைச் செலுத்துவதாக.

செளரா ஷ்டரத்தில் குஜராத்தி, மராட்டி எப்பொழுது பிறந்தது?

செளரா ஷ்டர் தேசத்தில் பலப்பல வட்டார வழக்குகளில் பேசப்பட்ட மொழிகள் கி.பி 11ஆம் நூற்றாண்டில் குஜராத்தி என்ற மெல்ல ஒர் உருப் பெறலாயிற்று. இதன் மற்றொரு பகுதியில் துக்காராம், நாம்தேவ் போன்றோர்களின் இலக்கியங்களினால் மராட்டி என்ற மொழி உருப்பெற ஆரம்பித்தது அதுவரை படித்த பண்டிதர்கள் சமஸ்கிருத்திலேயே தமது படைப்புகளை எழுதுவர். வெளியிடுவர். கி.பி 11ஆம் நூற்றாண்டில் மக்கள் பேசும் வட்டார வழக்கிலேயே, அதாவது சமஸ்கிருத இலக்கணப்படி இல்லாமல் (புதுக்கணைகள் போல்) எழுது ஆரம்பித்தனர். பின்னர் இவற்றிக்கு குஜராத்தி, மராட்டி என்ற பெயர் கிடைக்க ஆரம்பித்தது இலக்கிய படைப்பின் அடிப்படையில் பின்னர் இலக்கணம் உருவாக்கப்பட்டது

இதற்கு ஆதாரமாக வேதங்களில் செளரா ஷ்டர் தேசம் என்று உள்ளதே தவிர குஜராத்தி, மராட்டி என்று குறிப்பிடப்படவில்லை. வால்மீகி எழுதிய இராமாயணத்திலும் மேற்படி தேசங்கள் குறிப்பிடப்படவில்லை. எனவே செளரா ஷ்டரத்தின் பல்வேறு குழுக்கள் ஒருங்கிணைந்து குஜராத்தி, மராட்டி என்ற இரு மொழிகளை உருவாக்கியுள்ளார்.

இதற்கு ஆதாரமாக பின்வரும் செளரா ஷ்டரா, குஜராத்தி, மராட்டி மொழி வார்த்தைகள் சிலவற்றை ஒப்பு நோக்குவோம். இதனால் இவைகள் ஒன்றுக்கொன்று நெருங்கிய தொடர்புடையவை என்பது தெளிவாகப் புலனாகும்.

செளரா ஷ்டரா	குஜராத்தி	மராட்டி	தமிழ்
பள்ளொ	பள்	பல்	பழம்
கோர்	கர்	கர்	வீடு
தெஸ்	தஸ்	தஹா	பத்து
கமல்	கமல்	கமள்	தாமரை
கொவேத்	கவத்	கவத்	புல்

சுன்னொ	சூனொ	சூனா	சுண்ணா ம்பு
லீம்	நீம்	நீம்	வேப்பமரம்
ஷீகு	ஷிடி	ஷிடி	ஷிடிம்
பட்சி	பக்ஷி	பக்ஷி	பறவை
ஆவ்	ஆவ்	ஆவ்	வா
ஜா	ஜா	ஜா வ்	போ
பீஸ்	பேஸ்	பஸ்	உட்கா ர்
கோ ன்	கோ ன்	கோ ண்	யா ர்?
பே	பீ	பீ	சூடி
லா வ்	லா வ்	லா வ்	பற்றவை
ஏட்	ஆட்	ஏதே	இங்கே

இது போன்ற பல்வேறு சொற்களும் மேற்கண்ட மொழிகளில் ஒன்றாகவே இருக்கும். ஆனால் வேற்றுமை உருபுகள் மட்டும் மாறுபடும். வோச்சொல் மாறுபடாது இதற்கான உதாரணங்களை நாம் படித்தால் இவை ஒரே சொல்லாஷ்டிரத்தின் வட்டார வழக்குகளே என்று எந்தொகப் புரிந்து கொள்ள முடியும். மேலும் குஜராத்தி மொழியில் பாரசீகச் சொற்கள் பல கலந்திருக்கும். அவைகள் வேண்டுமென்றே கலக்கப்பட்டவை. அவைகளை ஷிக்கினால் எஞ்சியிருப்பது சொல்லாஷ்டிர வார்த்தைகளே. எனவே சொல்லாஷ்டிரத்தின் பழமை நமக்கு தெளிவாகப் புலனாகும்

சொல்லாஷ்டிர மொழியின் எழுத்துருவங்கள்

பழைய எழுத்துமுறை (மராட்டி, ஹிந்தி, சமஸ்கிருதம், சொல்லாஷ்டிரம்)

अ	आ	इ	क	ख	ग	घ	ङ
ई	उ	ऊ	च	छ	ज	झ	ञ
ऋ	ॠ	ऌ	ट	ठ	ड	ढ	ण
ए	ऐ	औ	प	फ	ब	भ	म
औ	अं	अः	य	र	ल	व	श
			ष	स	ह	ळ	क्ष

தற்போதைய குஜராத்தி எழுத்துமுறை

अ	आ	इ
ई	उ	ऊ
ऋ	ॠ	ऌ

क	ख	ग	घ	ङ
च	छ	ज	झ	ञ
ट	ठ	ड	ढ	ण

प	फ	ब	भ	म
य	र	ल	व	श
ष	स	ह	ळ	क्ष

பாரதத்தின் பல துறைமுகங்களை சென்றடைய பயன்படுத்தப்பட்டது இக் கடல்வழியானது 13ஆம் நூற்றாண்டு வரை மிகப் பிரபலமாகவும், போக்குவரத்து நிறைந்ததாகவும் இருந்தது

அதன் பிறகு சிந்து நதியின் நீரோட்டம் மாறியதால் வணிகபகுதி வறண்டு போகத் துவங்கியது மேலும் சரஸ்வதி நதியானது மணலை நிரப்பியது மணற்குன்றுகள் உருவானது பின் சரஸ்வதி நதி மறைந்து போய்விட்டது (சாட்டிஸ்ட் படங்கள் சரஸ்வதி நதியின் பாணைக் கண்டறிந்துள்ளன) லோனி மற்றும் பனஸ் (பர்னஷா) சிற்றாறுகள் தன் நீரோட்டத்தை மணற்குன்றுகள் தடுத்தால் மாற்றிக் கொண்டன ப்ராசி சரஸ்வதி நதியும் மணலால் நிரம்பத் துவங்கியது ரூபா என்ற சிற்றாறும் மணல்காலத்தில் மட்டுமே நீரோட்டம் உடையதாக ஆகிவிட்டது தற்போது சபர்மதி பகுதியும் மணற்குன்றுகளால் நிரப்பப்பட்டுவிட்டது அதிக அளவில் மணலை மேற்கண்ட ஆறுகள் அடிந்து வந்து கடலின் கழிமுகத்தில் சேர்த்ததால் தீவாக இருந்த செளராஷ்டிரப் பகுதி ஏனைய செளராஷ்டிர நிலப் பகுதியுடன் சேர்ந்து விட்டது

சௌராஷ்டிரத்தைச் சேர்ந்த வைஸ்யா என்ற வியாபார சாதிப் பிரிவுகளைச் சேர்ந்தவர்கள் இம்மணற்குன்றுப் பகுதியில் கர்வா என்ற சாதி மக்களை தமது கப்பல் ஓட்டுநர்களாக நியமித்து வியாபாரம் செய்து கொண்டிருந்தனர். இவ்வாறு கப்பல் வைத்து வியாபாரம் செய்தவர்கள் வாஹனீ அல்லது வானீ என்ற சாதிப் பெயரால் அழைக்கப்படுகின்றனர்.

துவாரகை என்ற தீவு மேற்கண்ட வண்படத்தில் உள்ளது அது தற்போது இல்லை. துவாரகை கடலில் மூழ்கிவிட்டதாக புராணங்கள் கூறுகின்றன. மூன்று இப்புத்தகத்தில் படித்த கடலில் மூழ்கிய நகரம் கிருஷ்ணர் உருவாக்கிய துவாரகை என்றே மக்கள் நம்புகிறார்கள்.

மேலும் ஸ்ரீமாலி சோணி என்ற சாதியைச் சேர்ந்தவர்கள் இப்பகுதியில் வாகேஸ்வரி தேவி என்ற தெய்வத்தை குல தெய்வமாகக் கொண்டு வாழ்ந்து வருகின்றனர். இவர்களின் முக்கியத் தொழில் தங்க நகை செய்தல்.

அணீவாத் படன், காம்பட், டோல்கா, அஹமதாபாத், வர்தமான்புரி, ஜுனாகாட், ஜாம் நகர், தரங்கதாரா, சூரத், மும்பை ஆகிய இடங்களிலும் ஸ்ரீமாலி சோணி சாதி மக்கள் வசிக்கின்றனர்.

சௌராஷ்டிர சமஸ்தானங்கள் வெளியிட்ட ரூபாய், நாணயங்கள்

பிரிட்டிசா ரூன் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டபடி சமஸ்தா னங்கள் தனி ரூபாய், நாணயங்களை வெளியிடும் அதிகாரம் பெற்றிருந்தன. செளரா ஷ்ட்ரமாள்து இந்தியா லின் மேற்குப் பகுதியை அமைக்கிறது இந்திய அரசியல் சாசனப்படி குஜராத் மாநிலமாக அணுகப்படுகிறது மிகப் பெரிய சமஸ்தா னமாக 1948 வரை செளரா ஷ்ட்ரம் இருந்தது செளரா ஷ்ட்ரத்திலுள்ள மோர்வி தாரங்கராதா, நவநகர் ஆகிய சமஸ்தா னங்கள் தனியாக ரூபாய் நோட்டுகளை வெளியிட்டது

கட்சி சமஸ்தா னமும் தனியாக ரூபாய் நோட்டுகளை வெளியிட்டது

இரண்டாம் உலகப் போரில் பிரிட்டிஸ் படைகள் தோற்றதால் பிரிட்டிசா ரூன் ஒப்பந்தம் செய்து ஆண்டு வந்த சமஸ்தா னங்கள் நாணயத்திற்கு பதிலாக காசித கூப்பன்களை வழங்கின. செளரா ஷ்ட்ர சமஸ்தா னங்கள், ராஜஸ்தான், சிந்து புவூசிஸ்தான், மற்றும் மத்திய பாசிஸ்தான் இக்கூப்பன்கள் புழங்கின.

போரின் செலவுகளை பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் சமஸ்தா னங்களின் மீது ஏற்றியது இதனால் மிகுந்த பணப்பற்றாக்குறை சமஸ்தா னங்களுக்கு ஏற்பட்டது எனவே காசித ரூபாய், நாணயங்களுக்கு பதிலாக காசித கூப்பன்கள் வழங்கப்பட்டன. தனித்தனி ரூபாய் நோட்டுகளை வெளியிட்ட செளரா ஷ்ட்ர சமஸ்தா னங்கள் எவை? எவை?

1) அம்பாலியாரா, 2) பஜனா 3) பல்வான் 4) பாம்ரா 5) பான்த்வா பாரமஜ்மு 6) பிகானி 7) பில்கா 8) புன்டி 9) சூடா 10) நன்ன தேவல் 11) மட்ட தேவல் 12) தார் 14) துரோல் 15) கோண்டல் 16) இந்தர்கர் 17) ஜெல்சால்மீர் 18) ஜவோரா 19) ஜஸ்தன் 20) ஜானாகாட் 21) காலட் 22) கடால் 23) கைர்பூர் 24) மஸ்ரோல் 25) மேங்கானி 26) மோர்வி 27) முலி 28) நவல்கர் 29) நவநகர், 30) பாலிதானா 31) போர்பந்தர் 32) ராஜ்கோட் 33) ஷலானா 34) ஷலா 35) சீதாமாவ் 36) டோங்க் 37) விட்டல்கட்

10) சூடா சமஸ்தா னம் :

சூடா சமஸ்தா னம் (கிழக்கு கத்தியவார்) மேற்கிந்திய கம்பெனிடன் இருந்தது

ஜலவாத் பிராந்தியத்தை செளரா ஷ்ட்ர சமஸ்தா னத்துடன் இணைந்தது

22' 23' - 22' 32' வடக்கு 71'37' - 71'51' கிழக்கு அட்ச, தீர்க்க ரேகையில் அமைந்ததுள்ளது

இதன் பரப்பளவு 78 சதுர மைல்கள். (1 டவன், 13 கிராமங்கள்)

இதன் ஆட்சியாளர் தாக்கூர் ஸ்ரீ பஹா தூர் ஜோவர் சிங்ஜி

(1920- 1947)

இச்சமஸ்தா னங்கள் சுதந்திரம் அடைய தாங்களும் ஒரு காரணம். முஸ்லீம் ஆதிக்கம் போவதற்கும் நாங்களே காரணம். எனவே நாங்கள் தனியாக ஆண்டு கொள்கிறோம் என்று கூறின. ஆனால் இதனை வல்லபாய் படேல் நிராகரித்தார்.

சுதந்திரத்திற்குபின் சர்தார் வல்லப பாய் படேல் இச்சமஸ்தா னங்கணா பாரதத்துடன் இணைத்தார்.

இது போன்று அணைத்து சமஸ்தான ஷைரங்களும் உள்ளன. அவை இங்கு இடமின்மை காரணமாக குறிப்பிடப்படவில்லை.

வரலாற்றில் சற்று முன் செல்வோம்.

இரண்டு உலகப் போர்களும் பிரிட்டிஷ் ஆதிக்கத்திலிருந்து செளராஷ்டிர சமஸ்தானங்கள் பிரிட்டிஷ்க்கு உதவி செய்தன. இதனால் அதன் பொருளாதாரம் மிக மிக குறைந்தது

போயர் (Boer) போர் சமயத்தில் பெல்லாரி, அஹமதாபாத், திருச்சிராப்பள்ளி ஆகிய இடங்களில் போர் முகாம்கள் இருந்தன. திருச்சிராப்பள்ளி முகாமின் கிணையாக நீலகிரியிலுள்ள கைட்டி செயல்பட்டது

இச் சமஸ்தானங்கள் நாயயத்திற்குப் பதிலாக காகித கூப்பன்கள் வழங்கும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டன. முஸ்லீம் ஆதிக்கத்தை எதிர்க்கவே செளராஷ்டிர சமஸ்தானங்கள் பிரிட்டிஷ் உடன் சேர்ந்து செயல்பட்டன. அதில் வெற்றியும் கண்டன. பிரிட்டிஷாருடன் நட்புறவுடன் பழகி அவர்களிடமிருந்து ஒருங்கிணைப்பு நிர்வாக முறைகள், பல்வேறு நவீன ஆயுதங்கள் ஆகியவற்றை பாரதத்திற்கு கொடுப்பதில் பங்காற்றின.

எனறும் ஆங்கிலேயரை வெளியேற்ற வேண்டுமென்ற சுதந்திர போராட்டத்திற்கும் மறைமுக ஆதரவு கொடுத்துக் கொண்டிருந்தன. இறுதியில் செளராஷ்டிரத்தில் பிறந்த மகாத்மா காந்தி தலைமையில் பாரதம் சுதந்திரம் அடைந்தது

இதில் ஒரு வேடிக்கை என்னவென்றால், செளராஷ்டிரத்தில் தற்போதும் வாழ்ந்து வரும் செளராஷ்டிரர்கள் தங்களை செளராஷ்டிரர்கள் என்று அழைத்துக் கொள்வதில்லை! ஆனால் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் தமிழக மன்னர்களுக்கு சேவை செய்ய வந்த செளராஷ்டிரர்கள் மட்டுமே தங்களை செளராஷ்டிரர்கள் என்று அழைத்துக் கொள்கின்றனர். தமிழக செளராஷ்டிரர்களின் வறுமை மற்றும் அறியாமை கண்டு தமிழக அரசு செளராஷ்டிர சாதிக்கு பிற்படுத்தப்பட்டவர் என்று சலுகை அளித்தது இதனால் சமுதாயத்தில் புத்தூணர்ச்சி ஏற்பட்டு பலர் நல்ல நிலையில் உள்ளனர். அறியாமையும், ஏழ்மையும் பல குடும்பங்களில் நீங்கி உள்ளது செளராஷ்டிர சமுதாயம் தமிழக அரசுக்கு நன்றி தெரிவிப்பதாக!

நன்றியுரை

வேதப் பழமையான செளராஷ்டிரம் என்ற இந்த புத்தகத்தை எழுத ஊக்கமளித்த அணைவருக்கும், எனது நெஞ்சார்ந்த நன்றிகள். இந்நூலில் உள்ள கருத்துக்களை கோர்வையாக்கி பிழை திருத்தம் செய்த அச்சகத்தாருக்கும், சிறந்த முறையில் அச்சிட்டவருக்கும், சிறந்த முறையில் இந்நூலிற்கு ஆதரவு தந்த பொதுமக்களுக்கும் எனது நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆதார நூல்கள் :

- 1) தமிழும் பிரா கிருதமும் - வெளியீடு : உலகத் தமிழா ராய்சி நிறுவனம்
 - 2) மொழியியல் II வாழ்வும் வரலாறும் - ஆசிரியர் Dr. ச.அகத்தியலிங்கம், M.A.,P.h.D,
Dr. புஷ்பவல்லி P.h.D
 - 3) தமிழ் மொழிச் சிந்தனைகள் - ஆசிரியர் : சாத்தூர் ராஜசேகரன்
 - 4) புராண இந்தியா வீஸ் அரசியல் - வெ. சாமிநாத சர்மா (பூங்கொடி பதிப்பகம்)
 - 5) தமிழ் நாட்டில் செளராஷ்டிரர் வரலாறு - ஆசிரியர் : சேதுராமன்
 - 6) வேதம் ஓர் அறிமுகம் - ஸ்ரீ சுரபி ஜகத்குரு சதாப்தி பப்ளிகேஷன்ஸ்
 - 7) ஸ்ரீ பகலா ஸ்ரீ ஸுமந்தர் ஹோம ஸ்ரீ பகார்த்த வெளியீடு - ஆசிரியர். டி.கே. முத்துஸ்வாமி சாஸ்திரி, வெளியீடு ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஜட்ஜ் ஸ்வாமிகள் அதிஷ்டாணம், புத்தககோட்டை.
 - 8) www.ethnolug.com
 - 9) பண்டைய இந்தியா வீஸ் ஆட்சி முறை - ஆர்.எஸ். சர்மா
 - 10) இந்தியா டுடே (பிப்ரவரி 13, 2002)
 - 11) www.1upindia.com
 - 12) www.indiavisit.com
 - 13) www.ahamadabad.com
 - 14) www.jamnagaronnet
 - 15) www.tradewings.com
 - 16) www.insurat.com
 - 17) www.ethnolug.co
 - 18) www.userstotalise.co.uk.com
 - 19) www.eholidays.com
 - 20) www.indiaprifle.com
 - 21) www.webindia123.com
 - 22) www.gujaratplus.com
 - 23) www.garhatours.com
 - 24) www.thebharath.com
 - 25) www.kamat.com
 - 26) www.emotions.com
 - 27) www.chawra.com
 - 28) www.ahamadabad.org
 - 29) www.sourashtra.com
 - 30) www.ethnolug.com
 - 31) சூரியனார் கோவிலு தல வரலாற்றுச் சுருக்கம் - வெளியீடு திருவாவடுதுறை ஆதினம்
 - 32) அஜ்வாணி எழுதிய சிந்தி இலக்கிய வரலாறு, சாகித்ய அகாடமி வெளியீடு தமிழாக்கம் இரா.ம. கோபிநாதன்.
 - 33) 30 நாள் குஜராத்தி பாலாஜி பதிப்பகம்.
 - 34) 30 நாள் மராட்டி, பாலாஜி பதிப்பகம்.
 - 35) செளராஷ்டிர பாலமாலா, நடன கோபாலநாயகி ஸ்வாமிகள் ஆன்மீக எழுச்சி இயக்கம்.
 - 36) இந்தியா டுடே டிச 31, 2003.
- மற்றும் பல புத்தகங்கள், இணையதளங்கள்.